

- श्री सच्चिदानन्दायनमः -

अद्वैतानन्द

या

सच्चिदानन्द प्रकाश

(दसवाँ भाग)

जिसमें

पूज्यपाद श्री सतगुरु दयाल श्रीश्री १०८ श्री स्वामी

अद्वैतानन्द जी महाराज परमहंस

के

परमोपयोगी उपदेश

प्राप्ति स्थान :

श्री सच्चिदानन्द सत्संग प्रकाश,

श्री अद्वैत साधना, दृष्टानगर, मथुरा.

योध्याशब्दार्थोरुद्रयामले॥ अकारो वासुदेव
 स्स्यादिकारस्तु प्रजापतिः॥ उकारो रुद्ररूपस्तु
 तां ध्यायन्ति मुनीश्वराः॥ न योध्या सर्वतो यस्मात्ता
 मयोध्यान्ततो विदुरिति॥ अयोभिर्ध्यायते येति सा
 प्ययोध्येति नूतनैः॥ तथा च पाद्रे॥ अयोध्या च
 परं ब्रह्म शरयूः सगुणः पुमान्॥ तन्निवासी जग
 न्नाथः सत्यं सत्यं वदाम्यहम्॥ अथा योध्या स्म
 रणफलम्॥ रुद्रयामले॥ अन्यदेशे स्थितो यः
 स्तु अयोध्यां मनसा स्मरेत्॥ नश्यन्ति सर्वपापा
 नि नाकपृष्ठे च पूज्यते॥ यदा मर्तिं च कुरुते अयो
 ध्यागमनमिति॥ तदा नरकनिर्मुक्ता गायन्ति पि
 तरो दिवि॥ अथा योध्यादर्शनफलम्॥ अयोध्या
 खण्डे॥ अयोध्यां दृश्यमानो यो दण्डुनत्वनतः सु
 धीः॥ सर्वपापविशुद्धात्मा याति विष्णोः परम्पद
 म्॥ बालभावे कृतं पापं कौमार्यौवने तथा॥ तत्स
 र्वन्नाशमायाति अयोध्यादर्शने कृते॥ नृलोके दे
 वलोके च तीर्थे त्रैलोक्ये विश्रुतम्॥ अयोध्याना
 मविष्णोः तं सर्वदेवनमस्तु॥ दशकोटि सह
 स्रं णि दशकोटि शतानि च॥ एतानि सर्वतीर्था
 नियन्त्यानि वसन्ति चेति॥ शोणः सिंधुर्हिरण्या
 क्षयः कलोहितघर्घराः॥ शतलज्जो नदाः शुक्ति
 सपावना ब्रह्मसूतवः॥ शालियामो महायो

भलग्रामएवच॥ नंदिग्रामस्त्वयोध्यायां त्रयो
 ग्रामाश्चमुक्तिदाः॥ दण्डकं सैंधवारण्यं जम्बू-
 मार्गश्चपुष्करं॥ उत्पलावर्तमारण्यं नैमिषं कुरु-
 जांगलम्॥ हिमवानवैदश्चैव नवारण्याश्चमु-
 क्तिदाः॥ रेणुकाशूकरः काशी काली कालवटे-
 श्वरः॥ कालंजरो महाकाल ऊरवरानवमुक्ति-
 दाः॥ कोकाकुंजावैदश्चैव मणिकर्णवटस्तथा
 ॥ शालग्रामः शूकरश्च मथुरा च हरेः प्रिया॥ गया
 निक्रमणश्चैव यश्च लोहागलस्तथा॥ स्वयं प्र-
 भामालवश्च बदरी च हरेर्गृहम्॥ गुह्या न्येतानि दि-
 व्यानि मुक्तिद्वारं चतुर्देश॥ एतेषां दर्शने नैव यत्क-
 लं जायते नृणाम्॥ तत्फलं समवाप्नोति अयो-
 ध्यादर्शने कृते॥ अथायोध्याप्रमाणम्॥ वाल्मी-
 कीये॥ आयता दशचद्वे च योजनानि महापुरी॥
 श्रीमती त्रीणि विस्तीर्णा सुविभक्तमहापथा॥
 ॥ अथान्तर्गृहम्॥ रुद्रयामले॥ सहस्रधारा मा-
 रभ्य योजनं पूर्वतो दिशि॥ पश्चिमे च तथा देवियो-
 जनं समतो वधिः॥ दक्षिणोत्तरभागे तु शरयूत-
 मसावधिः॥ एतत्क्षेत्रस्य संस्थानं हरेर्नृगं ह-
 स्मृतम्॥ मत्स्याकृतिरियं भद्रे पुरी विष्णोः पुरी
 ॥ इत्यादि॥ अथायोध्यागमनफलम्॥ यावत्स-
 गमस्य मार्गे गच्छति मानवः॥ पदे पदे च मे

धस्य यज्ञस्य लभते फलम् ॥ यात्रा निर्गच्छमान
 स्तु यः प्रेरयति चापरान् ॥ स तु पापान्निवृत्तौ वै ल
 भते वाञ्छितं फलम् ॥ अथ शरयूदर्शन फलम्
 ॥ पुष्करे तु नरोगत्वा कार्त्तिक्यां कृत्तिका युते ॥ त
 त्फलं समवाप्नोति शरयूदर्शने कृते ॥ कोटि क
 ल्पसहस्राणि ह्यवन्ती वास जं फलम् ॥ तत्फलं
 समवाप्नोति शरयूदर्शने कृते ॥ मन्वन्तर सह
 स्रे स्तु काशी वासे न यत्फलम् ॥ तत्फलं समवा
 प्नोति शरयूदर्शने कृते ॥ प्रयागे तु नरोगत्वा मा
 घं द्वादश कंवसेत् ॥ तत्फलं समवाप्नोति शरयू
 दर्शने कृते ॥ गया श्राद्धं च यः कुर्यात् पुरुषोत्त
 मदर्शनम् ॥ तत्फलं नाधिकं प्रोक्तं कलौ शरयू
 दर्शनात् ॥ मथुरायां कल्पमेकं वसते मानवो य
 दि ॥ तत्फलं समवाप्नोति शरयूदर्शने कृते ॥ अ
 थ शरयूस्नान फलम् ॥ यागतिर्याग युक्तानां वा
 राण स्यान्तनुत्यजाम् ॥ सागतिः स्नानमात्रेण श
 रय्यां हरि वासरे ॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवा
 र्चने रतः ॥ अश्वमेधाद्दशगुणं प्रवदंति मनीषि
 णः ॥ जन्मप्रभृति यस्यापंस्त्रियो वा पुरुषस्य वा
 ॥ अयोध्यास्नानमात्रेण सर्वमेव प्रणश्यति ॥ त
 त्रत्यस्वर्गद्वारप्रमाणम् ॥ तत्र स्नानादिफलं च
 ॥ सहस्रधारा मारभ्य पूर्वतः शरयूजले ॥ षट्त्रिं

शदधिकं प्रोक्तं धनुषा षट्शतानि च ॥ स्वर्गद्वार
 रस्य विस्तारं पुराणज्ञैश्च कीर्तितमिति रुद्रयाम
 ले ॥ दिव्यान्यपि च भौमानि तीर्थानि सकलान्यपि
 ॥ प्रातरागत्य तिष्ठंति तत्र संसृत्य पार्वति ॥ त
 स्माद् न प्रकर्तव्यं प्रातस्नानं विशेषतः ॥ सर्व
 तीर्थो वगाहस्य फलप्राप्तिमभीप्सता ॥ त्यजं
 ति प्राणिनः प्राणान् स्वर्गद्वारे च ये नराः ॥ प्रया
 ति परमं स्थानं विष्णोस्तेनात्र संशयः ॥ स्वर्ग
 द्वारे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा नागेश्वरं शिवम् ॥ पूज
 यित्वा विधानेन सर्वान् कामानवाप्नुयात् ॥
 अथायोध्यायां सप्तहरयः ॥ अयोध्यायां स
 प्तहरयो वर्तन्ते पुण्यराशयः ॥ गुप्तहरिश्च क्रह
 रिस्तथा विष्णु हरिश्चिरे ॥ धर्महरिर्वित्त्व हरि
 स्तथा पुण्य हरिः शुभः ॥ तस्माच्चंद्रहरेः पूर्वाक
 र्तव्या च विचक्षणैः ॥ यात्रेति शेषः ॥ अथ जन्म
 स्थानमाहात्म्यम् ॥ जन्मस्थानं हि रामस्य मो
 क्षादिफलदायकं ॥ यं दृष्ट्वा तु मनुष्यस्य गर्भवा
 सक्षयो भवेत् ॥ विनादानेन तपसा विना तीर्थै
 र्विना मरैः ॥ नवमीदिवसे प्राप्ते व्रतधारी तु मान
 वः ॥ दर्शनात्तस्य यो देवि मुच्यते जन्मसंकटात्
 ॥ अथ गोप्रतारमाहात्म्यम् ॥ तदग्रे गोप्रतारं
 तु तीर्थं सर्वोत्तमोत्तमम् ॥ गोप्रतारसमं तीर्थं

नभूतो न भविष्यति ॥ वाराणस्यां यथा देवि वर्तते मणिकर्णिका ॥ अयोध्यायां तथा देवि गोप्रताराभिधं महत् ॥ कार्तिकीं प्राप्य गर्जति तीर्थानि सकलान्यपि ॥ गोप्रतारंगमिष्यामः पापं नश्यति तत्क्षणम् ॥ गोप्रतारे नरो देवि यः स्नाति सुविनिश्चितः ॥ स याति परमं स्थानं योगिनामपि दुर्लभमिति पाद्वे ॥ महाभारते ॥ गोप्रतारं ततो गच्छत्सरस्वास्तीर्थमुत्तमम् ॥ यत्र रामो गतः स्वर्गं स भृत्यबलवाहनः ॥ देहं त्यक्त्वा महाराज तस्य तीर्थस्य तेजसा ॥ रामस्य च प्रभावेण व्यवसायाच्च भारत ॥ तस्मिन् तीर्थे नरः स्नात्वा गोप्रतारे नराधिप ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराज महाराज श्रीरामवंशज श्रीमन्महाराजमाधवसिंहकारिते तीर्थसुधानिधौ अयोध्यातरङ्गः ॥ ॐ ॥ अथ मथुरामाहात्म्यम् ॥ तत्रादौ तत्र तिपादक गोपाल तापनीयश्रुतिः ॥ तथा हि ॥ यथा हि वैसरसी पद्मं तिष्ठति तथा भूम्या तिष्ठतीति चक्रेण रक्षिता हि वै मधुरा तस्माद्गोपालपुरी हि भवतीति ॥ बृहद्बृहद्वनं मध्ये मधुवनं तालस्तालवनं काम्यः काम्यवनं ॥ बहुलो बहुलवनं कुमुदं कुमुदवनं खदिरः ॥ खदिरवनं भ-

द्रोमद्रवनंभांडीरइतिभांडीरवनंश्रीवनंलोहव
 नं चंदयाचंदावनं॥एतैरावृत्तापुरीभवति॥त
 त्रतेष्वेवगहनेष्वेवदेवामनुष्यानागागंधर्वाः
 किंनरागायंतिनृत्यंतीति॥तत्रद्वादशादि-
 त्याएकादशरुद्राअष्टौवसवः॥सप्तमुनयो
 ब्रह्मानारदश्चपंचविनायकाःवीरेश्वरोरुद्रे
 श्वरोविघ्नेश्वरोगणेश्वरोनीलकंठोविश्वभ
 द्रेश्वर॥आद्यानिलिंगानिचतुर्विंशतिर्भवन्ति॥
 देवनेस्तःकृष्णवनंभद्रवनंतयोरंतर्द्वादशवना
 निपुण्यानिपुण्यतमानि॥तेष्वेवदेवास्तिष्ठन्ति
 सिद्धीःसिद्धिंप्राप्ताः॥तत्रहिरामस्यराममूर्
 त्तिः॥प्रद्युम्नस्यप्रद्युम्नमूर्तिः॥अनिरुद्धस्या
 निरुद्धमूर्तिःकृष्णस्यकृष्णमूर्तिः॥तेष्वेवम
 थुरास्तेवैद्वादशमूर्तयोभवन्ति॥एकाहिरुद्रा
 यजन्तिद्वितीयांब्रह्मायजतितृतीयांब्रह्मजा
 यजन्तिचचतुर्थीमरुतोयजन्ति॥पंचमींविना
 यकायजन्तिषष्ठींवसवोयजन्तिसप्तमीमृषयो
 यजन्ति॥अष्टमीगंधर्वायजन्ति॥नवमीमप्सर
 सोयजन्तिदशमीहिदिवोत्यंतर्द्धानेतिष्ठति॥
 एकादश्यंतरिक्षपदंगताद्वादशीतुभूम्यांति
 ष्ठति॥तांहियेयजन्तितेमृत्युंतरंतिमुक्तिलभ
 न्ते॥गर्भजन्मजरामरणतापत्रयात्मकंदुःखं

तरंति॥ इत्येवमश्रुत्या तत्रापि मृतस्य मुक्तिरिति॥ ए
 कदेशानुप्रत्यासप्तपुरीष्वपि मुक्तिरिति च॥ अथ
 मथुराप्रमाणम्॥ आदिवाराहे॥ विंशतिर्योजना
 नांतु माथुरं मंडलं मम॥ पदे पदेश्वमेधस्य फलं
 भवति नान्यथा॥ अथ मथुरा नामोच्चारणफल
 म्॥ चतुर्णामपि वेदानां पुण्यमध्ययनाच्च यत्॥
 तत्पुण्यं जायते पुंसो मथुरां वदतां सतां॥ सर्व
 तीर्थापेक्षया मथुराया आधिक्यं॥ आदिवारा-
 हेन विद्यते च पाताले नान्तरिक्षे न मानुषे॥ स
 मन्तु मथुराया हि प्रियम् मम वसुन्धरे॥ तथा-
 स्कन्दपुराणे माथुरखण्डे नारदवाक्यम्॥ शृ
 णु धर्ममहाप्राज्ञ यत्वं पृच्छसि धर्मवित॥ गो
 प्यं सप्तपुरीणांतु मथुरामण्डलं स्मृतम्॥ अथ
 स्मरणम्॥ त्रिंशद्वर्षसहस्राणि त्रिंशद्वर्षशतानि
 च॥ यत्फलं भारते वर्षे तत्फलं मथुरां स्मरन्॥
 तथा आदिवाराहे॥ महामाघीं प्रयागे तु यत्फ
 लं लभते नरः॥ तत्फलं लभते देवि मथुरायां दि
 ने दिने॥ अथ जितेन्द्रियत्वे फलम्॥ कुरुक्षेत्रे
 यत्पुण्यं राहुग्रस्ते दिवाकरे॥ तत्फलं लभते दे
 वि मथुरायां जितेन्द्रियः॥ पूर्णैर्वर्षसहस्रैस्तु वा
 राणस्यांतु यत्फलम्॥ तत्फलं लभते देवि मथु
 रायां स्मरणेन हि पादौ पातालखण्डे॥ पूर्णैर्वर्ष

सहस्रैस्तुतीर्थराजेनयत्फलम्॥ तत्फलं लभ
 ते देवि मथुरायां दिने दिने॥ अथ तत्रत्य विश्रा
 न्ति तीर्थ स्नान फलम्॥ विश्रान्ति संज्ञकं नाम
 तीर्थं त्रैलोक्य विश्रुतम्॥ यस्मिन् स्नातो नरो देवि
 ममलोके महीयते॥ सर्व तीर्थेषु यत्स्नानं सर्व
 तीर्थेषु यत्फलम्॥ तत्फलं लभते देवि दृष्ट्वा दे
 वं गतश्रमम्॥ न च यज्ञैर्न तपसान् स्नानैर्न च संय
 मैः॥ तत्फलं लभते देवि स्नात्वा विश्रान्ति संज्ञके
 ॥ कालत्रयन्तु वसुधेयः पश्यति गतश्रमम्॥ कृ
 त्वा प्रदक्षिणभीरुः विष्णुलोकं स गच्छति॥ अ
 थ कनखलम्॥ अस्ति चान्यतरद्गुह्यं सर्वसंसा
 रमोक्षणम्॥ तस्मिन् स्नातो नरो देवि ममलोके
 महीयते॥ तथा कनखलं तीर्थं गुह्यं तीर्थं परं मम
 ॥ स्नानमात्रेण तत्रापि नाकपृष्ठे समोदते॥ अ
 थ तिन्दुक स्नान फलं पादौ॥ अस्ति क्षेत्रं परं गु
 ह्यं तिन्दुकं नाम नामतः॥ तस्मिन् क्षेत्रे न स्नात्वा
 ममलोके महीयते॥ सूर्य्य तीर्थं माहात्म्यम्॥ त
 तः सूर्य्यस्य तीर्थं तु सर्वपापप्रमोचनम्॥ तत्राथ
 मुंचते प्राणान् ममलोके महीयते॥ आदित्ये ह
 नि संक्रान्तौ ग्रहणे चन्द्रसूर्य्ययोः॥ तस्मिन् स्ना
 तो नरो देवि राजसूय फलं लभेत्॥ अथ ध्रुव तीर्थ
 फलम्॥ ध्रुव तीर्थं तु वसुधेयः श्राद्धं कुरुते नरः॥

पितृन्संतारयेत्सर्वान्पितृपक्षेविशेषतः॥
 दक्षिणेध्रुवतीर्थस्यमोक्षतीर्थवसुन्धरे॥स्नानमात्रेणवसुधेमोक्षंप्राप्नोतिमानवः॥अथ
 कोटितीर्थम्॥तत्रैवकोटितीर्थन्तुदेवानाम
 पिदुर्लभम्॥तत्रस्नानेनदानेनममलोकेमही
 यते॥अथऋणतीर्थफलम्॥दक्षिणेऋणती
 र्थस्यमोक्षतीर्थवसुन्धरे॥स्नानमात्रेणवसुधे
 मोक्षंप्राप्नोतिमानवः॥कोटितीर्थेनरस्नात्वा
 ब्रह्मलोकेमहीयते॥तत्रैववृद्धितीर्थन्तुपितृ
 णामपिदुर्लभम्॥पिण्डं दत्त्वा तु वसुधे पितृलो
 कं सगच्छति॥गयापिण्डप्रदानेनयत्फलंलभ
 तेनरः॥तत्फलंलभतेदेविज्येष्ठवृद्धान्संश
 यः॥द्वादशैतानितीर्थानिदेवानांदुर्लभानिच॥
 स्नानेदानेजपोहोमःसहस्रगुणितोभवेत्॥ए
 षांस्मरणमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते॥श्रुत्वा ती
 र्थस्यमाहात्म्यंसर्वकामानवाप्नुयात्॥अथका
 र्तिकेविशेषः॥कार्तिकेबोधिनींप्राप्यततःश्रे
 योःपरंनहि॥राज्यमन्यत्रसंत्यज्यस्फीतनि
 हितकंदकम्॥कार्तिकेमथुरायाञ्चकोमुद्यां
 जागरञ्चरेत्॥अथद्वादश्यांविशेषोविष्णुपुरा
 णे॥ऊर्जस्यशुक्लद्वादश्यांस्नात्वावैयमुनाज
 ले॥मथुरायांहरिदृष्ट्वाप्राप्नोतिपरमांगतिम्॥

अथभीष्मपञ्चकम्॥पादो॥भीष्मप्रतिकृष्ण
 वाक्यम्॥त्वयाकृतोव्रतेपश्चात्ख्यास्यतेभी
 ष्मपञ्चकम्॥येत्वत्रकर्मभूमौहिकरिष्यन्ति
 व्रतश्रमम्॥मथुरायान्तुगोविन्देतेषांभक्तिःक
 रेस्थिता॥तथाभविष्ये॥सर्वाभीष्टप्रदंप्रोक्तं
 माथुरेभीष्मपञ्चकम्॥भीष्मपंचदिनेप्राप्तेमथु
 रा मण्डलेहरे॥निद्राच्छेदकरेपुण्यपादुकेचा
 वलोकयेत्॥अथमधुवनान्तर्गतमथुरामाहा
 त्म्यम्॥स्कान्दे॥माथुरखण्डे॥मधोर्वनंप्रमथ
 तोयत्रैवमथुरापुरी॥मधुर्देत्योहतोयत्रहरि
 णाविश्वरूपिणा॥तत्रैवभगवद्वासआविर्भा
 वोहरेर्नृप॥विश्रामश्चहरेस्तत्रदेवानाञ्चनपो
 त्तम्॥योवैमधुवनेस्नातियमुनाजलमाश्रितः
 ॥सर्वतीर्थेषुसंस्नातस्तत्फलंलभतेध्रुवम्॥अ
 थश्रीकालिंदीमाहात्म्यम्॥आदिवाराहे॥गं
 गाशतगुणाप्रोक्तामाथुरेमममण्डले॥यमुना
 विश्रुतादेविनात्रकार्यविचारणा॥तत्रतीर्थानि
 गुह्यानिभविष्यन्तिममानघे॥येषुस्नातो नरोदे
 विममलोकेमहीयते॥यमुनासलिलेस्नातः
 सुचिर्भूत्वाजितेन्द्रियः॥समभ्यर्च्यार्च्युतंसम्य
 क्प्राप्नोतिपरमांगतिम्॥अथकालविशेषेस्ना
 नादिफलम्॥आदिवाराहे॥ज्येष्ठस्यशुक्लद्वा

दश्यांसमभ्यर्च्यजनार्दनम्॥धन्योसौपिण्ड
 निर्वापं यमुनायां प्रदास्यति॥विष्णुपुराणे॥य
 मुनासलिलेस्नातःपुरुषोमुनिसंयमः॥ज्येष्ठा
 मूलेमलेपक्षेद्वादश्यामुपवासकृत्॥समभ्य
 र्च्यार्च्युतंसम्यक्मथुरायांसमाहितः॥अश्व
 मेधस्ययज्ञस्यप्राप्नोत्यविकलंफलम्॥अथम
 थुराब्राह्मणमाहात्म्यम्॥आदिवाराहे॥अनृ
 चोमाथुरोयश्वचतुर्वेदस्तथापरः॥चतुर्वेदं प
 रित्यज्यमाथुरंभोजयेद्बुधः॥कृषीबलोदुराचा
 रोधर्ममार्गपराङ्मुखः॥ईदृशःपूजनीयोहिमा
 थुरोममरूपधृक्॥माथुराणोचयद्रूपं तन्मेरूपं
 वसुंधरे॥एकस्मिन्भोजितेविप्रेकोटिर्भवतिभो
 जिता॥माथुराममपूज्याहिमाथुराममवल्लभाः
 ॥माथुरेपरितुष्टेवैतुष्टोहं नात्र संशयः॥भवन्ति
 सर्वतीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच॥मंगलानि
 चसर्वाणियत्रतिष्ठन्तिमाथुराः॥अथमथुरा
 वासिमाहात्म्यम्॥आदिवाराहे॥येवसन्तिम
 हाभागमथुरामितरेजनाः॥तेपियांतिपरांसि
 द्विमत्प्रसादान्नसंशयः॥यस्तत्रनिवसेद्देविसं
 यतात्माजितेन्द्रियः॥त्रिकालमपिभुञ्जानोवा
 युभक्षसमोहिसः॥मथुरायांमहापुण्यायेवस
 न्ति सुचित्रताः॥बलिभिस्साप्रदातारो देवास्तेन

रविग्रहाः ॥ मथुरावासिनो लोकाः सर्वे ते मुक्ति-
 भाजनाः ॥ अपिकीटः पतङ्गे वातिर्ष्यग्योनिंग
 तोः पिवा ॥ तिष्ठेद्युगसहस्रन्तु पादेनैकेन यः
 पुमान् ॥ तस्याधिकम्भवेत्पुण्यं मथुरायां निवा-
 सिनः ॥ परदाररताये च येन राश्वजितेन्द्रियाः
 ॥ मथुरावासिनः सर्वे ते देवानरविग्रहाः ॥ अ-
 थ कालीयहृदमाहात्म्यम् ॥ कालीयस्य हृदं ग-
 त्वा क्रीडां कृत्वा वसुन्धरे ॥ स्नानमात्रेण तत्रैव
 सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ अथात्र मुंचते प्राणान् म-
 मलोकं स गच्छति ॥ योऽस्मिन् स्नात्वा महाक्री-
 डे देवादींस्तर्पयेज्जलैः ॥ उपोष्य मां स्मरन् चार्चय-
 त् सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ वाराहे ॥ कालीयस्य हृदं
 पुण्यं अस्ति गुह्यं परं मम ॥ यत्राहं क्रीडते नित्यं
 विमले यमुनाम्भसि ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत अ-
 होरात्रोषितो नरः ॥ स तस्य कर्तुं गत्वा नागक-
 न्यासु मोदते ॥ अथात्र मुंचते प्राणान् विमले य-
 मुनाम्भसि ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत अहोरात्रोषि-
 तो नरः ॥ तस्य कस्य गृहं हित्वा ममलोके मही-
 यते ॥ अथ कदम्बमहिमा ॥ तत्रापि महदाश्च-
 र्यम्य श्यंति सुबुधानराः ॥ कालीयहृदपूर्वणक-
 दम्बो महतो द्रुमः ॥ शतशारवो विशालाक्षिपुण्यं
 सुरभिगन्धिच ॥ स च द्वादशमासानि मनोज्ञः सुभ-

शीतलः॥ पुष्पायतिविशालाक्षिप्रवासन्तोहि
 शोदश॥ अथ गोवर्द्धनमाहात्म्यम्॥ आदिवारा
 हे॥ अस्ति गोवर्द्धनो नाम क्षेत्रं परमदुर्लभम्॥
 मथुरा पश्चिमे भागे अदूराद्योजनद्वयं अत्र कू
 टं ततः प्राप्य तस्य कुर्यात्स्वदक्षिणम्॥ न तस्य पु
 नरावृत्तिर्देविसत्यं ब्रवीमि ते॥ अथ सर्वतीर्थी
 नि॥ तथा हि॥ आदिवारा हे॥ असि कुण्ठश्च वै
 कुण्ठं कोटितीर्थौत्तरन्तथा॥ अभिमुक्तं सोम
 तीर्थं संयमन्तिन्दुकं तथा॥ चक्रतीर्थं तथा क्रू
 रं द्वादशादित्यसंज्ञकम्॥ पुण्याः पवित्राश्च म
 हामहापातकनाशनाः॥ कुरुक्षेत्राच्छतगु
 णं मथुरायां न संशयः॥ अथ मथुरा माहात्म्यं
 श्रवणमहिमा॥ येष ठन्ति महाभागाः शृण्वन्ति
 च समाहिताः॥ मथुरायाश्च माहात्म्यं ते या
 न्ति परमांगतिम्॥ कुलानि ते तारयन्ति द्वेश
 ते पक्षयोर्द्वयोः॥ माहात्म्यश्रवणादेव नात्र का
 र्या विचारणा॥ माथुरे महातीर्थानि॥ रसिकुं
 ठं च वैकुण्ठः श्रीकुण्ठो ध्रुव एव च॥ कृष्णगंगा
 चक्रतीर्थं सरस्वत्याश्च संगमः॥ चतुःसामु
 द्रिकः कूपो गोकर्णारव्यः शिवस्तथा॥ गोवर्द्ध
 नानन्दवनं वत्सक्रीडनकं तथा॥ वनानि द्वा
 दश तथा महातीर्थानि माथुरे॥ अथ मथुराव

रदेवता ॥ नारायणान्यपर्यायः केशवो मध्य
 संस्थितः ॥ स्वयंभूः पद्मनाभश्च दीर्घविष्णुर्गत
 श्रमः ॥ गोविन्दो हरिवाराहाविति मायुरदेवता
 ॥ इति माहात्म्यप्रतिपादकवाक्यैः पूर्वोक्तश्रु
 त्या च साक्षात्परम्परया वा मुक्तिर्मृतानामिति
 सिध्यति परम्परया तत्त्वन्तु काशीतरङ्गे निरूप
 यिष्यामः ॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराज
 श्रीरामवंशजश्रीमाधवसिंहकारिते तीर्थसुधा
 निधौ मथुरातरङ्गः ॥ ॐ ॥ अथ हरिद्वारमाहा
 त्म्यम् ॥ तत्रादौ नामकथनम् ॥ काशीरवण्डे ॥ य
 त्रसावैष्णवीमायामापापाशैर्नपाशयेत् ॥ केचि
 द्बुद्धिहरिद्वारं मोक्षद्वारमतः परे ॥ गङ्गाद्वारञ्च के
 प्याहुः केचिन्मायापुरीं पुनः ॥ यतोभिनिर्गता गं
 गाख्याता भागीरथीभुवि ॥ यन्नामोच्चारणात्पुं
 सां पापं याति सहस्रधा ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानं
 हरिद्वारं जगुर्जनाः ॥ अथ स्नानफलम् ॥ यत्रा
 पुतानरायान्ति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ तत्र
 सकोटितीर्थे अभिषेकफलम् ॥ महाभारते पु
 लस्त्यतीर्थयात्रायाम् ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत
 कोटितीर्थे समन्वितः ॥ पुण्डरीकमवाप्नोति
 कुलञ्चैव समुदरेत् ॥ प्रोष्यैकां रजनीं तत्र गो
 सहस्रफलं लभेत् ॥ सप्तगङ्गा त्रिगङ्गा शक्रावर्त्ते

तीर्थानां फलं ॥ सप्तगङ्गे त्रिगङ्गे च शक्रावर्ते
 चतुर्ष्वयन ॥ देवान्पितॄंश्च विधिवत्पुण्यलो
 के महीयते ॥ तत्र कनखले स्नानम् ॥ ततः क
 नखले स्नात्वा त्रिगङ्गो पोषितो नरः ॥ अथ मे
 धमवानोति स्वर्गलोकञ्च गच्छति ॥ अथ मा
 याक्षेत्रप्रमाणम् ॥ स्कान्दे ॥ गङ्गाद्वाराच्छृणु
 प्राज्ञरत्नस्तम्भावधिं ब्रुवे ॥ तथानन्दागिरेः प
 श्चात्काष्ठान्तं ब्रह्मनन्दन ॥ मायाक्षेत्रं समा
 ख्यातं गङ्गाद्वारे सुपुण्यदे ॥ ब्रह्मणस्थानतो या
 वद्योजनानि दशहयम् ॥ प्रमाणं क्षेत्रराजस्य
 गदितं ब्रह्मपुत्रकम् ॥ अथ द्रोणाश्रमप्रमाण
 म् ॥ तस्मिन्नादक्षिणे भागे द्रोणाश्रम इतीरितः
 ॥ गङ्गायमुनयोर्मध्ये अष्टयोजनविस्तृतः ॥ ती
 र्थविस्तार एवास्य योजनत्रयमीरितः ॥ इद
 न्तु क्षेत्रान्तरम् ॥ अथ तत्र प्रसिद्धतीर्थनामा
 नि ॥ गङ्गाद्वारे कुशावर्ते विल्वके नीलपर्वते ॥
 स्नात्वा कनखले तीर्थे पुनर्जन्म न विद्यते ॥ स
 र्वे देवाः स गन्धर्वा यक्षकिन्नरतापसाः ॥ तिष्ठ
 न्ति ये त्रतीर्थे हि सर्वे ते मुक्तिभागिनः ॥ अथ च
 ण्डिकातीर्थम् ॥ चण्डिकातीर्थराजे हि सकृत्
 स्नातो महामुने ॥ स धन्यः पुरुषो लोके सफलं
 तस्य जीवितम् ॥ अथ दक्षेश्वरमहिमा ॥ दक्षे

श्वरं महादेवं दृष्ट्वा वैभक्तितत्परः॥ कृतकृत्यो भ-
 वेन्मर्त्यो धन्यतां याति सत्वरम्॥ द्रोणतीर्थे पि-
 यंकश्चिच्छिवसन्त्यस्तमानसः॥ स्नानं दानं ज-
 पं होमं कुरुते भक्तितत्परः॥ तत्सर्वं कोटिगु-
 णितं भवत्येव न संशयः॥ अथ रामतीर्थमहि-
 मा॥ रामतीर्थे च यः कश्चित् स्नानं वै प्रकरोति
 हि॥ स याति शिवलोकं हि यावदिन्द्राश्चतुर्दश॥
 अथ हृषीकेशमहिमा॥ हृषीकेशे तु यः कश्चि-
 द्ब्रह्मतीर्थे सुपुण्यदे॥ दृष्ट्वा श्रीभारतं देवं स्नाति
 वैभक्तितत्परः॥ मुक्तिभागो भवेत्स द्यौ नरना-
 यो भवत्यपि॥ एकरात्रमपि स्थित्वा नारायण-
 समो भवेत्॥ यमुनापि महाभागा तत्रायाति श-
 रिद्वरा॥ तत्संगते महातीर्थे प्रयागात्कोटिसं-
 ख्यके॥ धन्यानां मानुषं जन्मतत्र भारतखण्डके
 ॥ तत्रापि हि भवद्देशे मायाक्षेत्रे विशेषत इत्यादि
 ॥ अथ गंगाद्वारनाम्निकथा स्कान्दे॥ महाभगी-
 रथो राजा सूर्यवंशधरः प्रभुः॥ आनयामास स्वर्गा-
 दै गंगां परमपावनीम्॥ स्वर्गान्निपतिता गंगा पृ-
 थिव्या मागता यदा॥ तदैवा स्यद्विजश्रेष्ठ गंगा-
 द्वारमिति स्फुटम्॥ गंगाद्वारोत्तरं विप्रस्वर्गद्वा-
 रा स्मृता बुधैः॥ अन्यत्र पृथिवी प्रोक्ता गंगाद्वारो-
 उत्तरं विना॥ गंगाद्वारसमं तीर्थं न कैलाससमो गिरिः

वासुदेवसमो देवो न गंगा सदृशं परं ॥ न गोदा
 न समं दानं त्रिषु लोकेषु विद्यत इति ॥ अथ वि
 ष्णु तीर्थं महिमा ॥ ततो दक्षिण दिग्भागे विष्णु
 तीर्थं धनुःशतैः ॥ यत्र स्नात्वा परं ब्रह्म नीतो भ
 वति निश्चितम् ॥ तस्य चिन्हं प्रवक्ष्यामि येन
 तद् ज्ञायते शुभम् ॥ कृष्ण सर्पो महान् कोट
 श्यते फणिमण्डितः ॥ भाद्रकृष्ण चतुर्दश्यां जल
 मध्ये प्रयाति च ॥ तत्र स्नात्वा पुनः शुभे प्रविष्टो
 भवति तत्सणादिति ॥ अथ तत्र कौमुदी तीर्थं ॥
 तत्र स्नाने विशेषः ॥ सर्व तीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वय
 ज्ञेषु यत्फलम् ॥ तत्फलं लभते तत्र स्नानमात्रे
 ण मानवः ॥ तस्य चिन्हं प्रवक्ष्यामि मध्याह्ने मृग
 रूपधृक् ॥ समायाति रविः स्नातुं रविवारे विशेष
 तः ॥ अथात्र मुंचते प्राणान् महापापैर्युतोऽपि
 वा ॥ स गच्छति परं स्थानं यत्र ब्रह्मादयः सुराः ॥
 तिथि विशेषे फले विशेषः ॥ यदि भाग्यवशाद् द्विप्र
 वैशारे स्नाति मानवः ॥ तस्य पुण्यबलं वक्तुं
 कल्पेनापि न शक्यते ॥ आषाढ्यां चैव द्वादश्यां
 कार्त्तिक्यां वा विशेषतः ॥ तथा मार्गशिरे मासि
 द्वादश्यां दर्शकेऽपि वा ॥ यः करोत्यग्निपूजां च =
 स्नानं दानं जपं तथा ॥ स यात्युत्तमान् लोकान्
 पुनरावृत्तिदुर्लभानित्यादि ॥ अथ माहेश्वरी पी

ठमहिमा॥ अथान्यत्तेप्रवक्ष्यामिपीठं परमदुर्ल
 भम्॥ यत्रैकरात्राल्लभतेसिद्धिंपरमदुर्लभम्॥
 माहेश्वरीतिविरव्यातासर्वसिद्धिप्रदायिनीयत्र
 रुद्रःस्वयंसाक्षाद्देवैःसन्निहितःसदा॥ माहेश्व
 रीतिनाम्नावैरुष्णवर्णामहामुने॥ तस्यावैदर्श
 नाद्यातिरुद्रलोकंदुरासदम्॥ इत्यादीनिनानावि
 धा निनानातीर्थानिमहत्फलानितत्रोपविष्टा
 न्यधिकानित्वन्यत्रतोवगन्तव्यानीतिशिवम्॥
 ॥ ॐ ॥ इतिश्रीमन्महाराजाधिराजमहाराज
 श्रीरामवंशजश्रीमाधवसिंहकारितेतीर्थसुधा
 निधौमायापुरीतरङ्गः॥ ॐ ॥ अथकाशीमाहा
 त्म्यश्रवणमहिमा॥ काशीखण्डे॥ श्रुताश्वसर्वध
 र्मास्तेर्महापुण्यैकराशिभिः॥ श्रुतंयैःस्थिरचेतो
 भिःकाशीमाहात्म्यमुत्तमम्॥ तथाकौर्मे॥ यः
 पठेद्विमुक्तस्यमाहात्म्यंशृणुयादपि॥ श्रावये
 द्वाद्द्विजान्शान्तान्सापियातिपरंगतिम्॥ श्राद्धे
 वादेवकार्येवारात्रावहनिवाद्द्विजः॥ नदीनांचैव
 तीरेषुदेवतायतनेषुच॥ जपेदीशंनमस्कृत्वास
 यातिपरमांगतिम्॥ लैंगे एतद्वःकथितंसर्वक
 थासर्वस्वमादरात्॥ यःपठेच्छृणुयाद्वापिह्येत्र
 माहात्म्यमुत्तमम्॥ सर्वक्षेत्रेषुयत्पुण्यंतत्पुण्यं
 सकलंभवेत्॥ श्रावयेद्वाद्द्विजान्शान्तान्कृत

शौचान्जितेन्द्रियान्॥ एवं च सर्वयज्ञानां फलं
 प्राप्नोति मानवः॥ पाद्वेपि पातालखण्डे सूत
 वाक्यम्॥ शौनकेन भगवता भृगुणा भृगुने द
 न॥ शम्भुक्षेत्रस्य महिमा प्रोक्तः सर्वहितेच्छ
 या॥ एतस्य श्रवणादेव पापसंघातमंदिरम्॥
 सद्यो विलयमाया तितूलमग्नाविवाहितम्॥
 स्त्रोतव्यमनसूयद्भिः पठनीयं च यत्नतः॥ एन
 सांप्रीतिनाशाय प्रीतये पार्वती पतेः॥ एतज्जपे
 न संतुष्टो महादेवः सनातनः॥ तथा पाद्वे भृगुः
 ॥ इत्थं तपोधनाः काश्यामाहात्म्यं प्रोक्तवानह
 म्॥ यच्छ्रुत्वापि विलीयंते पापानि सुमाहांत्यपि
 ॥ अथ काशीस्वरूपम्॥ पद्मपुराणे॥ ब्रह्मैवै
 तन्निर्गुणं निर्विकारं ध्येयञ्चेदं क्षेत्ररूपेण नित्यं
 ॥ तिष्ठत्येव न्यंबकोप्यत्र नित्यं तद्रूपत्वात् सान्नि
 धावेव चास्ते॥ विभूतिं स्वां दर्शयिष्यन्निरीशः
 क्षेत्राकारं प्राप्य तीर्थाकृतिं च॥ सनत्कुमारसं
 हितायाम्॥ यत्तेशिवानन्दमनंतमाद्यं यदा त
 योर्नित्यमभिन्नरूपम्॥ दृश्ये समस्तोपनिषत्सु
 मुक्तैर्जानीहितेजस्तद्दोविमुक्तम्॥ ज्योतिर्लि
 ङ्गं त्वमेवार्थे लिंगीचाहं महेश्वरः॥ तदेतदपि
 मुक्ताख्यं ज्योतिरालोक्यतां प्रिये॥ काशीखण्डे
 ॥ परंब्रह्म यदा ज्ञातं निःप्रपंचं निरात्मकम्॥

निर्विकल्पं निराकारमव्यक्तं स्थूलसूक्ष्मवत् ॥
 तदेतत्क्षेत्रमापूर्यस्थितं सर्वमहेश्वरि ॥ शम्भोः श
 क्तिरियं काशी काचित्सर्वैकगोचरा ॥ शम्भुरेव
 हि जानीयादेतस्याः परमं सुखं ॥ ब्रह्मवैवर्ते । वि
 ण्णुरुवाच ॥ कृत्राकारं परं ज्योतिर्दृश्यते गगने चरं
 ॥ तत्परं परमं ज्योतिः काशीति प्रथितं श्रुतौ ॥ र
 त्तं सुवर्णं खचितं यथा भवेत्तथा पृथिव्यां खचिता
 हि काशिका ॥ न काशिका भूमिमयी कदाचित्
 तो न मज्जे न्मम सत्कृतिर्यत् ॥ जडेषु सर्वेष्वपि म
 ज्जमानेष्वियं चिदानन्दमयी न मज्जति ॥ स्वयं नि
 मग्ना कथमुद्धरेत्परान् लोके च वेदे च विचार्य मे त
 त् ॥ तत्रैव ब्रह्मवाक्यम् ॥ दृष्टं तत्काशिका रूपं नि
 र्मितं नमया परं ॥ वदंति लोकाः सततं काशी के
 शवनिर्मिता ॥ निर्माणं तु जडस्यात्र क्रियते नो प
 रात्मनः ॥ उद्धरिष्यामि च महीं वाराहं रूपमास्थि
 तः ॥ तदा पुनः पृथिव्यां हि काशी स्थास्यति मत्प्रि
 या ॥ अथ काशी नाम महिमा नारदीये ॥ बहु
 नात्र किमुक्तेन वाराणस्या गुणान् प्रति ॥ नामापि
 गृण्हेतां काश्याश्चतुर्वर्गो न दूरतः पादो का
 शीतिवर्णद्वितयं स्मरंस्त्यजति पुद्गलम् ॥ यत्र क्वा
 पि भवेत्तस्य कैलासे वसति स्फुटा ॥ पुद्गलेशदीरं
 स्कान्दे ॥ काशी काशीति काशीति रसनारससंयु

ता॥ यस्य कस्यापि भूयश्चेत्सरसत्तो न चेत्तरः
 ॥ तथा तावद्गर्जन्ति पापानि ब्रह्महत्यादिकान्य-
 लम् ॥ यावन्नामनगृणहन्तिकाश्याः पापाचला-
 शनेः ॥ ब्रह्महत्यादि पापानि यस्यानाम्नोपि की-
 र्तेनात् ॥ त्यजन्ति पापिनं काशीसाकेनेहोपमी-
 यते ॥ तथा वाराणशीतिकाशीतिमहामंत्रमि-
 मंजयन् ॥ यावज्जीवं त्रिसन्ध्यन्तु जंतुर्जातु न-
 जायते ॥ तस्मै त्रनामस्मरणान्नसभूयोभिजा-
 यत इति च ॥ यस्तु काशीतिकाशीतिद्वित्रिजं प-
 तिपुण्यवान् ॥ अपि सर्वपवित्रेभ्यः सपवित्रत-
 रो महान् ॥ तथा ॥ वाराणशीतिकाशीतिरुद्रा-
 वास इति स्फुटम् ॥ मुरवाद्भिर्निर्गतं तेषां तेषां न-
 प्रभवेद्यमः ॥ येन बीजाक्षरयुतं काशीतिहृदि
 धारितम् ॥ अवीजानि भवंत्येव कर्म बीजानि त-
 स्यैव ॥ श्रुतं कर्णामृतं येन काशीत्यक्षरयुग्मक-
 म् ॥ न समाकर्णयत्येव स पुनर्गर्भजां कथाम् ॥ ब्र-
 ह्मैव वर्ते ॥ यथा विष्णोः शंकरस्यापि नाम्ना लो-
 कः शोकं नाशय मोक्षं प्रयाति ॥ वाराणस्यानाम-
 गृणहन्विशेषातीर्त्वा मृत्युं मृत्युजेता स्वयं स्यादि-
 त्यादि ॥ नाशयेति ल्यवा र्षः ॥ अथ काश्यादिशब्द-
 निर्वचनम् ॥ काशीखण्डे ॥ काशते त्रयतो ज्यो-
 तिस्तदनाख्ये यमीश्वरः ॥ अतो नामापरं चास्तु

काशीतिप्रथितं विभो ॥ तथा ॥ काशो ब्रह्मेति
 विख्यातं तद्ब्रह्म प्राप्य ते यतः ॥ तस्मात्काशी
 गुणान्सर्वे तत्र तत्र वदन्ति हि ॥ तथा ॥ काशो ब्र
 ह्मेति विख्यातं तद्विवर्त्तो जगद्भगः ॥ अविमुक्तं
 तदेवाहुः काशीति ब्रह्मवादिनः ॥ मात्स्ये ॥ ईश्व
 रवाक्यं ॥ विमुक्तं न मया यस्मान्मोक्ष्यते वाक
 दाचन ॥ महाक्षेत्रमिदं तस्मादविमुक्त मिति स्मृ
 तम् ॥ काशीखण्डे अगस्त्य उवाच ॥ अविमुक्त
 मिदं क्षेत्रं कदारभ्य भुवस्तले ॥ परं प्रथितिमाप
 न्ममोक्षदं चाभवत्कथम् ॥ वाराणसीति काशी
 तिरुद्रा वास इति प्रभो ॥ महाश्मशान इति च कथं
 ख्यातं शिखिध्वज ॥ स्कन्द उवाच ॥ मुने प्रलय
 कालेऽपि न तत्क्षेत्रं कदाचन ॥ न विमुक्तं शिवाभ्यां
 यद् अविमुक्तं ततः स्मृतम् ॥ यद्यपि मंदराचल
 गतेन सदा शिवेन चिरकाले क्षेत्रं त्यक्तमेव ॥ त
 थापि लिङ्गरूपेण कदापि न त्यक्तमित्याशयः ॥
 अतएव तत्रैवोक्तम् ॥ मंदराद्विगतेनापि क्षेत्रं नै
 तत्पिनाकिना ॥ विमुक्तं लिङ्गरूपेण अविमुक्तं त
 तः स्मृतमिति ॥ पिपासुना च देवेन मंदरं चित्रकंद
 रम् ॥ निजमूर्तिमयं लिङ्गमविज्ञातं विधेरपि ॥ स्था
 पितं सर्वसिद्धानां साधकेभ्यः समर्पकम् ॥ विपन्ना
 नां च जन्तूनां दातुं नैश्रेयसीं श्रियम् ॥ सर्वेषामि

हसंस्थानांक्षेत्रं चैवाभिरक्षितुमिति॥ नामाविमु-
 क्तमभवदुभयोः क्षेत्रलिङ्गयोरिति च आदि-
 लिंगमिदं प्रोक्तं श्रीविश्वेश्वरपूजितमिति॥ लैंगे
 ॥ अविशद्वेन पापन्तुकथ्यते वेदवादिभिः॥ तेन
 पापेन तत्क्षेत्रं वर्जितं वरवर्णिनीत्यादि॥ पाद्वे-
 आनन्दकाननं तद्विशंकरस्यातिवल्लभम्॥ न
 विमुञ्चति विश्वात्मां अविमुक्तं ततः स्मृतमिति
 ॥ तथा काशीखण्डे॥ अस्यानन्दवनं नाम पुरा-
 कारिणिना किना॥ क्षेत्रस्यानन्दहेतुत्वादविमु-
 क्तं निरन्तरम्॥ तथा॥ ये तु वर्षेष्वेदेवादि वि-
 देवि प्रकीर्तिताः॥ वाते षवो तरिक्षे पेये भुव्यं तेष-
 वः प्रिये॥ रुद्रा दशदशप्राच्याः प्राची प्रत्यगुदक्
 स्थिताः॥ ऊर्ध्वं दिवस्थाः ये रुद्राः पठ्यन्ते वेदवादि-
 भिः॥ असंख्याताः सहस्राणि ये रुद्रा अधिभूत-
 ले॥ ते सर्वेभ्यो धिकाः काश्यां जंतवो रुद्ररूपिणः
 ॥ रुद्रा वा सस्ततः प्रोक्तमविमुक्तं घटोद्भवम्॥ तथा
 ॥ स्मशद्वेन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते॥ नि-
 र्वचंति श्मशानार्थं मुने शद्वार्थको विदाः॥ महा-
 न्त्यपि च भूतानि प्रलये समुपस्थिते॥ शैरतेऽत्र श-
 वो भूत्वा श्मशानं च ततो भवेत्॥ असिश्च वर्णा चैव
 क्षेत्ररक्षाकृते कृते॥ वाराणसीति विख्याता तदा-
 रभ्य महा मुने॥ मम लिङ्गानि सर्वाणि त्वङ्कुराणि

चसर्वशः॥आनन्दादुदितानीतिह्यानन्दवनमुच्य
 तेत्यादि॥॥अथान्यत्रस्थितस्यापिकाशीस्मरणं
 फलम्॥नारदीये॥योजनानांशतस्थोपियोविमु
 क्तस्मरेद्दुदि॥बहुपातकपूर्णापिनसपापैःप्रबाध्य
 ते॥ब्रह्मैवैवर्त्त॥स्मरन्ति येनराःकाशींयत्रकुत्रा
 पिसंस्थिताः॥तेष्वचौघविनिर्मुक्ताभवन्तिज्ञान
 भागिनः॥तथा॥मनसायेःकाशिकायाःस्मृत
 मौदार्यमार्यकाः॥तेषांमनोनस्मरतिस्मरारि
 नगरींविना॥नारदीये॥काशीखण्डेच॥ममप्रि
 यस्यक्षेत्रस्ययोविमुक्तस्यसंस्मरेत्॥प्राणप्र
 याणसमयेदूरगोप्यघवानपि॥सपापपूगमु
 त्सृज्यस्वर्गभोगान्समश्नुते॥काशीस्मरणपु
 ण्येनस्वर्गद्रष्टोहिजायते॥पृथिव्यामेकराड्भू
 त्वाभुक्ताभोगाननेकशः॥प्राप्याविमुक्तंतत्सुण्या
 निर्वाणपदभाग्भवेत्॥कौर्मे॥येस्मरन्तिपरंका
 लंविदंतिचपुरीमिमाम्॥तेषांविनश्यतिस्त्रिप्रमि
 हामुत्रचपातकम्॥ब्रह्मपुराणे॥संस्मरिष्यं
 तियेस्थानमविमुक्तमुदानराः॥निर्धूतसर्वपा
 पास्तेभविष्यन्तिगणोपमाः॥ब्रह्मैवैवर्त्त॥का
 शीकाशीतिकाशीतिबहुधासंस्मरन्तिजः॥नपश्य
 तीहनरकान् वर्त्तमानान्स्वयंकृतान्॥भवः
 अद्यारभ्यमहाभागायेस्मरिष्यन्तिकाशिकाम्

तेषां पापक्षयो भूयो मोक्षबीजं भवत्युत ॥ अविमु
 क्तं महाक्षेत्रं स्मरन् प्राणांस्तु यस्त्यजेत् ॥ दूरदेशां
 तरस्योपि सोपि जातु न जायते ॥ आनन्दकाननं
 यस्य चित्तं संस्मरते सदा ॥ इति स्मरणमहिमा
 अथ काशीगमनमहिमा ॥ तत्र गमने विष्णु प्रा
 र्थना च ॥ सनत्कुमारसंहितायां ॥ वाराणसीमेव
 यदा प्रवृत्तो गन्तुं नरस्तस्य समस्त पापम् ॥ विना
 श्य सार्द्धं गणकैर्गुणैस्तैः प्रीतस्सुहृन् नृत्यति धर्म
 राजः ॥ तथा काशीखण्डे ॥ कृत्स्नस्य लोकस्य नृ
 पस्य बन्धोर्मित्रस्य पित्रोर्महतो गुरोर्वा ॥ याच्या
 मथाज्ञा मथ वोपदेशं कुर्व्यान्मकाश्यां गमनस्य
 विश्वम् ॥ याच्यादिरूपं विघ्नमिति योजना ॥ का
 शीखण्डे ॥ ब्रह्महायोभिगच्छेद्दैवात् वाराणसीं
 पुरीम् ॥ तस्य क्षेत्रस्य माहात्म्याद्ब्रह्महत्या निवर्त्त
 ते ॥ कौर्म्ये ॥ आगच्छतामिदं स्थानं सेवितुं मोक्ष
 काक्षिणाम् ॥ मृतानां च पुनर्जन्म न भूयो भवसा
 गरे ॥ लैंगे काशीं प्रकृत्य ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं
 त्रिसत्यं नान्यतः शुभे ॥ शीघ्रं तत्रैव संपातु यद्दी
 च्छेन्मामकं पदम् ॥ तथा काशीखण्डे ॥ उद्दीयत
 सर्वतो देशान् वाराणसीं प्रति ॥ उद्दीयानो महा
 बन्ध एव मुक्तः प्रकल्पते ॥ सर्वेषां मिह पापानां प्रा
 यश्चित्तचिकीर्षया ॥ निशंकैरेव वक्तव्यं प्रमाण

द्वौ रिदेवचः॥ ततः सर्वे परित्यज्य कृत्वा मनसि
 निश्चयम् आनन्दकाननं याहि यत्र विश्वेश्वरस्व
 यम् मात्स्ये॥ यदि पापो यदि शठो यदि बाधार्मिको
 नरः॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो ह्यविमुक्तं व्रजे यदि॥
 तथा॥ तत्रैव ब्रह्मैव वर्ते॥ जय केशव देवेश जय का
 शी प्रिया च्युत॥ काशीं प्राप यदेवेश देहि वा संज
 नार्दनेत्यादि॥ अथ काशी दर्शनमहिमा काशीख
 ण्डे॥ तुला पुरुषदानेन यत्पुण्यं सम्यगाय्यते॥ का
 शी दर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धयास्तु वै तथा॥ ये
 दृष्ट्वा दूरतः काशीं ते पुण्याः पापशत्रवः॥ स्पृष्ट्वा ये
 स्तेऽपि च ततः श्रेष्ठामोक्षैकभाजनाः॥ ब्रह्मपुराणे ।
 आगमिष्यन्ति ये द्रष्टुं सज्जना योजनेन तु॥ ते ब्रह्म
 हत्यामुक्तास्तु भविष्यन्ति ममानुगाः मात्स्ये॥ अ
 ज्ञानात्ज्ञानतो वापि वर्तमानमतीतकं॥ सर्वतस्य
 च तत्पापं क्षेत्रं दृष्ट्वा विनश्यति पाद्वे॥ अस्याः सं
 दर्शनं व्याससर्वपातकघातकं॥ अस्यां निवासो नि
 र्वाणसाधयत्यंजसामुने॥ ब्रह्मैव वर्ते॥ पश्यता त
 परमार्चितां पुरीं योगिभिः सुकृतिभिर्मुनीश्वरैः
 ॥ यां निरीक्ष्य पुरुषः पुराकृतैः पातकैः शरमितै
 र्वियुज्यते॥ जन्मान्तरसहस्रैस्तु यत्पुण्यं समुपा
 र्जितम्॥ तेन पुण्यकदम्बेन दर्शनं याति काशिका
 तथा तत्रैव मनुः॥ ब्रह्मन्काशीं काशितां शेषत

त्वांयेयेलोकाः संस्मरन्त्यत्रकुत्र तेतेमुक्ताः किं
 पुनर्दर्शनात्सादृष्ट्यायेवै काशिकांसंगताश्च ॥
 अथकाशीप्रवेशमहिमा ब्रह्मवैवर्ते ॥ महा-
 पातकयुक्तेपिश्रद्धयारहितोपिवा ॥ काशीप्र-
 वेशादनघः सम्यक्स्थित्वासुखीभवेत् ॥ लिंग-
 पुराणे ॥ वाराणस्यान्तुयः कश्चित्प्रविष्टो ब्रह्म-
 घातकः ॥ तिष्ठतेवाह्यतः पापं निर्गते गृह्यते पु-
 नरिति स्कान्देपि ॥ पंचक्रोशान्तरे राजन ब्रह्म-
 हत्या न सर्पति ॥ तथापि शाचमोच नाख्याने ॥
 प्रवेशो नास्ति चास्माकं प्रेतानां तपसां निधे ॥ म-
 हतां पातकानां च वाराणस्यां शिवा ज्ञयेति ॥ त-
 थाहि पाद्रे ॥ अत्र प्रविष्टमात्रस्य जंतोः पापं पुन-
 र्जितं ॥ विनाशमाप्नोति परं पुण्यराशिश्च वर्द्धते ॥
 मत्स्यपुराणे ॥ वाराणसीति भुवनत्रयसारभू-
 ता धन्यासदा मम पुरी गिरिराजपुत्रि ॥ अत्राग-
 ता विविधदुष्कृतकारिणोऽपि पापक्षयाद्विरज-
 सः प्रतिभांति मर्त्याः विरजसो धौतपापाः शि-
 वपुराणे ॥ अविमुक्तविशिष्टानां सद्यः पापं वि-
 लीयते ॥ लैंगेपि ॥ ब्रह्महायो भिगच्छेत्तु अवि-
 मुक्तं कदाचन ॥ तस्य ह्येव तस्य माहात्म्याद्ब्रह्मह-
 त्या निवर्तते ॥ तथा जन्मान्तरसहस्रेण य-
 त्पापं पूर्वसंचितम् ॥ अविमुक्तप्रविष्टस्य तत्स

वैव्रजतिक्षयम्॥ कौर्मै॥ महापातकिनो ये च ये
 चैभ्यः पापकृतमाः॥ वाराणसीं समासाद्य
 तेयांति परमांगतिम्॥ तथा॥ मेरुमंदरमात्रा
 पिराशिः पापस्य कर्मणः॥ अविमुक्तं समासा
 द्यतत्सणाद्भजतिक्षयम्॥ काशीखण्डे॥ काशी
 प्राप्तिरयं योगः काशीप्राप्तिरिदं तपः॥ काशीप्रा
 प्तिरिदं दानं काशीप्राप्तिः शिवैकता॥ तथा॥ म
 त्स्यपुराणे॥ सर्वगुह्यो तमं स्थानं मम प्रियतमं शु
 भम्॥ धन्याः प्रविष्टाः सुश्रोणि मम भक्त्या द्वि
 जातयः॥ अविमुक्तं शुभं प्राप्य मद्भक्ताः कृत
 निश्चयाः॥ निर्धूतपापा विमला भवन्ति विगत
 क्लमा इत्यादि॥ अथ काशीप्रवेशेन कालविचा
 रः॥ काशीखण्डे॥ अथ वा काशिसम्प्राप्तौ न वि
 चिन्त्यं शुभाशुभम्॥ तदैव हि शुभः कालो यदैवा
 प्येतकाशिका॥ इदं चासंभवविषयम्॥ सम्भ
 वे तु उचितः कालः अथ वेति वचनादित्यादि॥
 अथ काश्यादिक्षेत्रपरिमाणम्॥ तत्र पादौ पा
 तालखण्डे॥ परिमाणं च वक्ष्यामि तन्निबोधत
 सत्तमाः॥ मध्यमेश्वरमारभ्य यावद्देहलिविघ्न
 पम्॥ सूत्रं संस्थाप्य तद्दिक्षु भ्रामयेन्मण्डलाकृ
 ति॥ तत्र या जायते रेखा तन्मध्ये क्षेत्रमुत्तम
 म्॥ काशीति यद्विदुर्वेदास्तत्र मुक्तिः प्रतिष्ठिता

काश्यंतः परमं क्षेत्रं विशेषफलसाधनम् ॥ वा
 राणशीतिविरव्यातंतन्मानं निगदाभिवः ॥ द
 क्षिणोत्तरयोर्नद्योवर्णासिश्च पूर्वतः ॥ जा
 न्हवीपश्चिमेवापि पाशापाणिर्गणेश्वरः ॥ स्या
 न्मत्तः संस्थितं दिव्यं विशेषफलसाधनम् ॥
 अविमुक्तमितिख्यातंतन्मानंच ब्रवीमिवः ।
 विश्वेश्वराच्चतुर्दिक्षु धनुःशतयुगोन्मितम् ।
 अविमुक्ताभिधं क्षेत्रं मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ गो
 कर्णेशः पश्चिमे पूर्वतश्च गंगामध्यादुत्तरे भा
 रभूतः ॥ ब्रह्मेशानो दक्षिणे संप्रदिष्टस्तत्तु प्रो
 क्तं भवनं विश्वभर्तुः ॥ विश्वभर्तुर्भवनमंतर्ग
 हम् ॥ ततश्च काशीवाराणस्यविमुक्तान्तर्ग
 हाख्यानांचतुर्णां क्षेत्राणामुत्तरोत्तरं पूर्वपूर्वा
 तर्वर्त्तिपूर्वपूर्वापेक्षयान्यूनपरिमाणंचेति सं
 पिडितार्थः ॥ तथा ॥ ब्रह्मपुराणे रुद्रं प्रति ब्र
 ह्माकाशीक्षेत्रमाह ॥ पंचक्रोशप्रमाणस्तु क्षे
 त्रं दत्तं भयातव ॥ क्षेत्रमध्ये यदा गंगा गमिष्य
 तिसरित्यतिम् ॥ तेन सामहती पुण्यापुरी रुद्रभ
 विष्यति ॥ पुण्याचोदङ्मुखी गंगा प्राची चापि
 सरस्वती ॥ उदङ्मुखी योजने द्वे गच्छते जान्ह
 वी नदी ॥ मध्यमेश्वरात्सर्वदिक्षु पंचक्रोशं प्रमा
 णमित्यर्थः ॥ यत्तु ब्रह्मवैवर्त्ते कामकलावचः

अहो महालिंगमयं जनार्दनं पश्यामि काश्यां
 परमात्मरूपम् ॥ अनाहतो यो जनपंचकात्म
 कं विस्तारिगम्युत्तिष्ठुं गंतुं सार्द्धमिति ॥ अत्र यो
 जनं क्रोशस्तेन समंततः ॥ पंचक्रोशतैवेति न
 विरोधः ॥ वाराणसीक्षेत्रं तु वरणास्योरंतरा
 ॥ तदुक्तं कौर्मे ॥ वरणायास्तथैवास्यामध्ये वा
 राणसीपुरीति मात्स्ये ॥ द्वियोजनमथार्द्धचतु
 र्वपश्चिमतस्थितम् ॥ अर्धयोजनविस्तीर्णं द
 क्षिणोत्तरतस्थितम् ॥ वरणाचनदीयावद्या
 वच्छुष्कनदी तथा ॥ एवं क्षेत्रस्य विस्तारः प्रो
 क्तो देवेन धीमता ॥ शुष्कनदी असी अत्र प्रथ
 मार्धकाश्या एव विस्तार उक्तः ॥ न तु वाराणस्या
 तस्यां पूर्वतो जान्हवीति पादो जान्हव्या एव
 पूर्वावधिकरणात् ॥ क्षेत्रस्य संदर्श्य च पूर्ववेलो
 पृष्ठे न गंगा प्रवहत्य जस्त्रमिति स नत्कुमारसंहि
 तोक्तेऽश्व ॥ अतो दशक्रोशपरिमिते काशीक्षेत्रे
 गंगायामध्ये व्यवच्छिन्ने पूर्वार्द्धपरित्यज्य पश्चि
 मार्धं गंगासीदेहली विनायक वरणा रूपैश्च तु
 र्दिगवधिभिरवच्छिन्नो देशो वाराणसीति सि
 ध्यति ॥ तथा ॥ मात्स्य एवं द्वियोजनं तु विस्ती
 र्णं पूर्वपश्चिमतः स्मृतम् ॥ अर्धयोजनविस्ती
 र्णं तत्क्षेत्रं दक्षिणोत्तरम् ॥ वरणाचनदीयावद्या

वच्छुष्कनदीतुवै॥ भीमचंडीसमारभ्यपर्वते =
 श्वरमंतिके॥ इदमपिपूर्वेणव्याख्यातम्॥ अ
 त्रचद्वियोजनमित्यदूरव्यवधानेनस्थूलपरिमा
 णाभिप्रायेणवासाद्धद्वियोजनपरमेव॥ पादोस्त
 ष्टिरवण्डे॥ वरणाचाप्यसीश्रैवद्वेनद्यौसुरनिर्मि
 ते॥ अंतरालेतयोःक्षेत्रबुद्धानविशतेकचित्॥
 अत्रसर्वत्रशास्त्रोक्तासंगमेश्वरप्रदेशस्यैवा =
 सीगृह्यते॥ तेनकदाचिद्वंगप्रवाहस्यदूरदेशग
 मनेननगराधस्तान्निम्नतयाःसीप्रवाहवहने
 पिगंगातीरस्यवाराणस्यंतः पाताविधातः पं
 चक्रोशयात्रया - पीदमेववाराणसीक्षेत्रंप्रद
 क्षिणीक्रियते॥ पंचक्रोशयात्रासमाख्यापित्रा
 वसमञ्चार्द्धगंगादेहलीविनायकावधिकस्य
 क्षेत्रस्यक्रोशपंचकपरिमितत्वादुपपन्ना॥ य
 तुक्षेत्रमध्यादितिवचने यद्यपिक्षेत्रमध्येगंगा
 प्रवाहःप्रतीयतेतथाप्यंतरालेतयोःक्षेत्रमिति
 ब्रह्मपुराणात्क्षेत्रमध्यपदंक्षेत्रस्पर्शमात्रपरम्
 ग्राममध्येनगतइतिवदिति तदसत् क्षेत्रमध्या
 दितिवचसः॥ काशीपरतयावाराणसीपरत्वाभा
 वस्योक्तत्वात्॥ अविमुक्तप्रमाणान्तुलिंगपुरा
 णे॥ कृतिवासंसमारभ्यक्रोशंक्रोशंचतुर्दिश
 म्॥ योजनंचैवतत्क्षेत्रंगणैरुद्देश्यसंवृतम्॥

तथा ॥ क्षेत्रमध्ये परंलिंगं भूमिं भित्वा समुत्थि-
 तम् ॥ मध्यमेश्वरसंज्ञं तुख्यातं सर्वसुरासुरैः
 ॥ अस्मादारभ्यलिंगा तु क्रोशं क्रोशं चतुर्ध्वपि ॥
 योजनं विद्वितस्त्रैर्मृत्युकाले मृतप्रदम् ॥ ए-
 ष क्षेत्रस्य विस्तारः पुराणे परिकीर्तितः ॥ अ-
 स्मात्तु परतो देवि विहारे नैव विद्यते ॥ स्कान्दे
 ॥ चतुःक्रोशं चतुर्दिसु क्षेत्रमेतत्प्रकीर्तितम् ॥
 योजनं विद्वि चार्वेगि मृत्युकाले मृतप्रदम् ॥ त-
 था ॥ मुक्तिक्षेत्रप्रमाणं च क्रोशं क्रोशं च सर्वतः ॥
 आरभ्यलिंगादस्माच्च पुण्यदान् मध्यमेश्वरात् ॥
 अत्र लैंग स्कान्द ॥ लोचनया कृतिवास मध्य-
 मेश्वरयोश्चतुर्दिसु योजनमितमविमुक्तम् ॥
 पादौ तु विश्वेश्वरात्सर्वतो धनुः शतद्वयमि-
 तम् ॥ तथा चात्र परिमाणविकल्पः योजनमि-
 त्येतत्तु वचनत्रयेऽपि प्रथमार्धोक्ता विमुक्तक्रो-
 शेन सह योजनस्य पञ्चक्रोशात्मकत्वात्काशी-
 परिमाणपरमिति न काचिदनुपपत्तिः ॥ कृति-
 वासस्य च मध्यमेश्वरसामीप्यादल्यन्तरतान-
 दोषाय ॥ अन्तरगृहपरिच्छेदश्च काशीखण्डे
 पूर्वतो मणिकर्णौ शोब्रह्मेशो दक्षिणे स्थितः
 पश्चिमैश्चैव गोकर्णो भारभूतस्तथोत्तरे ॥ इत्ये-
 तदुत्तमं क्षेत्रमविमुक्तं महाफलम् ॥ अविमु-

केतन्मध्ये पूर्वतो मणिकर्णिकेश्वरस्यावधि-
 त्वोक्तावपि पादौ कवाक्यतया गंगा पारमेव ते-
 नोपलक्ष्यते नेन गंगार्धजलमृतस्य क्षेत्रचतुष्ट-
 यमरणसिद्धिः ॥ विकल्प एवेत्यन्येतदयं संक्षेप-
 सीमाविनायकेभ्यश्च बहिः काश्याः प्रमाण-
 तः ॥ तावत्क्षेत्रं विजानीयाद्वा बह्वनुशतत्र-
 यमिति वचनात्पश्चिमे भीमचंड्याः परतो
 धनुः शतत्रयमितदेशेन सह पूर्वतो गंगा पार-
 णच सार्द्धं वर्तुलं काशीक्षेत्रं गंगेतु तन्मध्ये
 ॥ वहति क्षेत्रं मध्याद्यदा गंगेति वचनात् ॥ गंगा
 सी भीमचंडीपाशपाणि वरणां तर्गतं क्षेत्रं वा-
 राणसी पंचक्रोशयात्रायां च क्षेत्रं वहिष्ठस्या-
 पि पृथ्वीश्वरसुयूपसरोवृषभध्वजादेर्गमनं व-
 चनं बलाद्भवति ॥ स्कंदलिंगवशान्मध्यमेश्व-
 रकृतिवाससमंताद्योजनमितमविमुक्तम् ॥
 पादौ तु विश्वेश्वरतः समंतावृत्तुः शतद्वयमित-
 म् अंतर्गृहंतु पूर्वादिषु गंगामध्यब्रह्मेश्वरगो-
 कर्णेश्वरभारभूतेश्वरावधिकम् ॥ काशीक्षेत्रा-
 द्वहिः ॥ समंताद्योजनं देवभूमिरिति ब्रह्मवैवर्त-
 वचनात् ॥ वामनपुराणे तु हरिणामहेश्वरं प्रति
 क्षेत्रांतरमप्युक्तम् ॥ योसौ प्राङ्मण्डले पुण्ये
 महेशप्रभवो व्ययः ॥ प्रयागे वसते नित्यं योग

शायीति विश्रुतः ॥ चरणादक्षिणात्तस्य विनिर्यो
 ता शरिद्वरा ॥ विश्रुता वरणे त्येव स्वर्गभाजो मृता
 स्ततः ॥ काश्याश्चतुर्दिशं देवियोजनं स्वर्गभूमि
 का ॥ मृतास्तत्र हि गच्छन्ति स्वर्गमुकृतिनां पदम्
 ॥ सव्यादन्याद्वितीया च असिरित्येव विश्रुता ॥ ते
 उभे सरितां श्रेष्ठे लोकपूज्येव भूवतुः ॥ तयोर्मध्ये
 तु यो देशस्तत्सेत्रं योगशापिनः ॥ त्रिलोक्यां प्रव
 रं तीर्थं सर्वपापप्रमोचनम् ॥ न तादृशोऽस्ति गग
 ने भूम्यां न चरसा तले ॥ तत्रास्ति नगरी पुण्या
 ख्याता वाराणसी शुभा ॥ यस्यां हि भोगिनो ना
 शे प्रयांति भवतो लयम् ॥ इति काशीक्षेत्रपरि
 माणम् ॥ अथ कियत्कालं काशीवासफलम् ॥
 स्कान्दे ॥ तीर्थोत्तरे गवां कोटिं विधिवद्यः प्रयच्छ
 ति ॥ एकाहं यो वसेत्काश्यां काशीवासी तयो
 र्वरः ॥ तथा ॥ अहोरात्रं स्थित्वा भवति सुकृती
 पापरहितस्त्रिरात्रं यस्तिष्ठेत्स खलु सुखमोक्षैक
 निलयः ॥ निवासं ये कुर्युः विततमधिकारानुगु
 णितम् ॥ न ते धर्मात्मानः पुनरपि भवभ्रान्तिषु
 जुषः ॥ त्रिरात्रमपि ये काश्यां वसन्ति नियतेन्द्रि
 याः ॥ तेषां पुनन्ति नियतं स्पृष्टाश्चरणरेणवः ॥
 तथा ॥ यत्सुण्यमश्वमेधेन यत्सुण्यं राजसूयतः
 ॥ काश्यां तत्सुण्यमाप्नोति तुरात्र वसनाद्यमे ॥

मात्स्ये॥मासमेकंवसेद्यस्तुलब्धाहारोजितेंद्रि
 यः॥सम्यक्तेनव्रतंचौर्णेदिव्यंपाश्रुपतंमहत॥
 जन्ममृत्युभयंतीर्त्वासयातिपरमांगतिम्॥इदं
 चान्यत्रमृतस्यापिकाशीवासमात्रस्यमुक्तिर्वी
 जतया जन्मान्तराभिप्रायेणपरंपरयापरमग
 तिरूपमोक्षप्राप्तिःफलंज्ञेयम्॥अतएवोक्तम्
 ॥बहुकालमुषित्वातुनियतेंद्रियमानसः॥यद्य
 न्यत्रविपद्येतदेवयोगाच्छुचिस्मिते॥सोपिस्व
 र्गसुखंभुक्त्वाभूत्वास्थितिपतीश्वरः॥पुनःकाशी
 मवाप्प्यार्येविंदेन्निःश्रेयसंपरमिति॥तथा॥एका
 हारस्तुयस्तिष्ठेन्मासंतत्रवरानने॥यावज्जीव
 कृतंपापंमासेनैकेनशुद्ध्यति॥इदंकाश्यामासमु
 षित्वान्यत्रमृतस्य अमोक्षरूपत्वात्॥ताव
 ज्जीवमिति॥अंतर्गृहयात्राद्यसमर्थस्यसमर्थ
 स्यापिवातदकुर्वाणस्यैकाहारत्वादिधर्मविशि
 ष्टमासवासाद्यावज्जीवकृतंमानसादिसुद्रपापं
 नश्यतीत्यर्थः॥तेननान्यत्रकृतस्यपापस्यना
 शस्तस्यकाशीप्रवेशान्नाशात्॥नाप्यत्रैवकृत
 महापातकस्यतस्यैतावन्मात्रेणनाशासंभवा
 त्॥नसुद्रपापस्य अंतर्गृहयात्रादिनानाशादि
 त्यादिविकल्पाःपरिहृताभवंति॥यद्वा॥यावज्जी
 वकृतपापवासनानश्यतीत्यर्थः॥स्कोन्द॥निमे

षमात्रमपि यो ह्यविमुक्तेति भक्तिमान् ॥ ब्रह्मच
 र्यसंमायुक्तस्तेन तप्तं महत्तपः ॥ संवत्सरं वसेत्
 त्रजितक्रोधोजितेन्द्रियः ॥ अपरस्तु विपुष्टांगः
 परान्नपरिवर्जकः ॥ परापवादरहितः किंचिद्वा
 नपरायण इत्यादि ॥ अथ क्षेत्रसंन्यासः ॥ ब्रह्म
 वैवर्ते आनन्दारव्येकानने एव संति क्षेत्रन्यासं
 संविधायात्र पुत्र तैर्वस्तव्यमूरुद्ररूपैर्हियत्वा
 च तोहिरुद्रे धर्मपालः प्रसिद्धः ॥ अनेकजन्मसु
 महत्साधनैर्ज्ञानमुत्तमम् ॥ प्राप्नुवंति तदेकेन ज
 न्मना साधुवासिनः ॥ अविमुक्तं समासाद्य न त्य
 जेन्मोक्षकामुकः ॥ क्षेत्रन्यासं दृढं कृत्वा वसेद्
 र्मपरः सदा ॥ यथापतिव्रतानारीभर्तारमुपगच्छ
 ति ॥ तथा साहसमालंब्य काशीमनुगतो भवेत्
 ॥ तथा वाराणसीं समास्थाय यो बहिर्गंतुमिच्छ
 ति ॥ तदन्नं वर्जयेद्दीपांश्चांडालस्यान्नवत्सदा ॥
 मोहेनापि बहिर्गंतुमनुज्ञायः प्रयच्छति ॥ रौरवा
 दिषु घोरेषु नरकेषु पतत्यधः ॥ तथा ॥ यस्याः प्र
 सादादन्यास्तु पुण्यो मोक्षं वितन्वते ॥ तां काशीं
 को न सेवेत मोक्षार्थी सर्वदा शुभाम् ॥ तथा ॥ व
 संति पापान हि काशिकायां वसंति चेदत्र मृति
 र्न जायते ॥ मृतिर्भवेच्चै न हि यातना स्यः स
 यो भवेन्मोक्षसुखेषु धिकृतः ॥ तथा ॥ तीर्थानि

कृत्वा काश्यां तु वसेन्निर्व्याकुलं सदा ॥ न तु काश्या
 प्रगंतव्यं तीर्थान्यत्र वसंति यत् ॥ सनत्कुमार
 संहितायाम् ॥ नष्टेषु सर्वेषु कलौ तु पापेष्वासा
 द्यकाशीं शिवराजधानीम् ॥ लिंगं प्रतिष्ठाप्य वर
 स्वनाम्ना वसेत्सदा विघ्नशतैर्हतोऽपि ॥ काशीख
 ण्डे ॥ ज्ञात्वा क्षेत्रस्य माहात्म्यं यो वसेत्कृतनिश्चयः
 तं तारयति विश्वेशो जीवंतं त्वय वामृतम् ॥ तथा ॥
 कृत्वा वै नैष्ठिकीं दीक्षामविमुक्ते वसंति ये ॥ तेषां त
 त्परमं दानं ददाम्यंते परं पदम् ॥ काशीखण्डे ॥
 वरं वाराणसीवासी जटीमुंडोदिगंबरः ॥ नान्य
 त्रच्छत्रसंछन्नो वसुधामंडलेश्वरः ॥ वरं वारा
 णसीभिस्नानलक्षावधियो न्यतः ॥ लक्षाधीशो
 विशेद्धर्भेतद्भिस्साशीनगर्भभाक् ॥ तथा ॥ कः प्रा
 प्य काशीं दुर्मेधः पुनः स्यक्तुमिहेहते ॥ अनेक
 जन्मजनितकर्मनिर्मूलनक्षमामित्यादि ॥ अ
 थ नानाकाम्यकर्माणि ब्राह्मेमात्स्ये च ॥ तत्र
 दीपप्रदानेन ज्ञानचक्षुरतींद्रियम् ॥ प्राप्नोति
 धूपदानेन स्थानं रुद्रनिषेवितम् ॥ तथा ॥ अर्च
 येद्यश्र्वमां देवि अविमुक्ते वरानने ॥ तस्य धर्मं
 प्रवक्ष्यामि यावदाप्नोति मानवः ॥ दशसौवर्णि
 कं पुष्पं यो विमुक्ते प्रयच्छति ॥ अग्निहोत्रफलं
 धूपे गंधदाने च तच्छृणु ॥ भूमिदानेन तत्तुल्यं

गन्धदानफलं स्मृतम् ॥ संमार्जने पंचशतं स
 हस्रमनुलेपने ॥ माल्ये वा तत्सहस्रं तु अनं
 तं गीतवादनइत्यादि ॥ दशसुवर्णदानजन्यं
 फलम् ॥ एकपुष्पसमर्पणाद्भवति ॥ धूपेऽग्नि
 होत्रजन्यम् ॥ गंधे भूमिदानजन्यम् ॥ संमार्ज
 ने गोपंचशतीदानजन्यम् ॥ अनुलेपने सह
 स्रगोदानजन्यम् ॥ मालायां गोलहस्रदानज
 न्यम् ॥ गीते वाद्ये चानन्तगोदानजं फलं भवती
 त्यर्थः ॥ लिंगे ॥ काशीप्रकर्णे ॥ दशानामश्वमे
 धानां यज्ञानां वा तु यत्फलम् ॥ तदवाप्नोति ध
 र्मात्मा स्नात्वा तत्र वरानने ॥ स्वल्पमप्यत्र यो
 दद्यात् ब्राह्मणे वेदपारगे ॥ शुभांगतिमवाप्नो
 ति अग्निवच्चैव दीप्यते ॥ उपवासं तु यः कृत्वा
 विप्रान्संतर्पयेद् द्विजः ॥ स सौत्रामणियज्ञस्य फ
 लं प्राप्नोति निश्चितमित्यादि ॥ अथ कालविशे
 षे अनेकतीर्थागमः ॥ लिंगपुराणे ॥ अष्टम्यां
 च चतुर्दश्यां पक्षयोर्भयोरपि ॥ शशिभानूप
 रागेषु कार्तिक्यां च विशेषतः ॥ सर्वपर्वसु पु
 ण्येषु विषुवेष्वयनेषु च ॥ पृथिव्याः सर्वतीर्था
 निवारणस्यां तु जान्हवीम् ॥ उत्तरप्रवहां पु
 ण्यां मम मौलिविनिर्गताम् ॥ पितुस्ते गिरिराज
 स्य सुतां हि मवतः शुभाम् ॥ भजन्ते सर्वतोभीत्य

तान् शृणुष्व वरानने॥ सन्निहत्य कुरु से त्रंसाहं
 तीर्थशतैः शतैः॥ नैमिषं पुष्करं चैव प्रयागं च पृ
 थूदकम्॥ संध्या समयश्चैव सर्वानद्य सरांसि
 च समुद्राः सप्तैवान्न देवतीर्थानि कृत्तशः॥ भा
 गीरथीं समेष्यंति सर्वपर्वसु काशिका मिति॥
 अथ मत्स्योदरी योगः॥ काशीखण्डे॥ कैलासा
 द्रेः समायाता सप्तकोटि मिता गणाः॥ तत्र तीर्थं
 महारख्या तं मिलितं गंगवारिभिः॥ यथा संहार
 मार्गेण गंगाम्भः प्रविशेदिह॥ तदा मत्स्योदरी
 तीर्थं लभ्यते पुण्यगौरवात्॥ सूर्या चंद्रमसोः
 पर्वतदाकोटिशतं गुणम्॥ पूर्वपर्वणि तत्रैव
 सर्वतीर्थानि तत्र वै॥ तत्रैव सर्वलिंगानि गंगाम
 त्स्योदरीयतः॥ मत्स्योदर्यां हि ये स्नाता यत्र कु
 चहिमानवाः॥ कृतपिण्डप्रदानास्ते न मातुरुद
 रा सया इति॥ अथ काश्यां गंगामहिमा॥ त्रै
 लोके यानि तीर्थानि मोक्षदानि च कृत्तशः॥ सेव
 ते सततं काश्यां गंगामुत्तरवाहिनीम्॥ तथा॥
 गंगा हि सर्वतः पुण्या ब्रह्महत्यापहारिणी॥ अ
 थावश्यं पूज्य देवाः॥ तत्र ब्रह्मवैवर्ते॥ अवश्यं
 पूज्यं वद देव वृंदं पृच्छामि निर्विघ्ननिवासकाम
 इति॥ शिष्येण पृष्टे॥ गुरु रुवाच॥ ये काश्यां
 निवसंति शंकरहरिष्वा राधनास्तत्परास्तेषां

पापचयोपियातिविलयं मुक्तिं लभंतेपि च ॥ ये
 काश्यां भवनाशिनीं भगवतीं श्रीमद्भवानीं ज
 नाः ॥ सेवंते सततं स पूजनपरिक्रामादिभिः स्ते
 स्थिराः ॥ परिक्रामः प्रदक्षिणा ॥ सर्वेषां विघ्नहर्तृ
 णां कर्तृणां मपि सेव्यरी ॥ अतो भवान्यधीनं ह्ये
 क्षेत्रं पूज्या ततः परा ॥ ये काश्यां प्रभजंति हुंढिग
 णपं सर्वाघविघ्नापहम् ॥ तेषां हुंढि समस्तशा
 स्त्रविहितान् लोकान् प्रयच्छत्यसौ ॥ ये नाना
 विधमोदकैः सुमधुरैर्विप्रान् सुपूज्यादरात् ॥
 स्तुत्वामोदकदास्त एव सुधनाः काश्यामवश्यं
 जनाः ॥ हुंढिराजः प्रियः पुत्रो भवान्याः शंकर
 स्य च ॥ तस्य पूजनमात्रेण त्रयोपि वरदाः सदा
 ॥ गणेशः सर्वदेवानां मादौ पूज्यः स एव हि ॥ स
 र्वैरपि महाविघ्ननाशको न्यत्र किं त्विह ॥ ये का
 लराजं कलिराजभीषणम् ॥ ध्वाराधयंते वट
 काज्य भक्तैः भजंति काश्यामपवर्गहेतोस्त एव
 काश्यामपवर्गभाजः पापानि सर्वाणि विनाश
 यत्यलम् ॥ मनः प्रशुद्धिं प्रकरोति येन भजंत्य
 जस्त्रं शिवनीशितारम् ये दंडपाणिं द्विजभोज
 नाद्यैर्भजंति काश्यां सुखवासहेतोः ॥ ते विघ्नपू
 गान् परिहृत्य दूरादारात्पदंशाश्च तमाप्नुवन्ति ॥
 लिंगपुराणे ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि चंडिकाः क्षेत्र

सेंद्रिकाः॥ दक्षिणे रस ते दुर्गा उत्तरे शी च नैर्ऋते॥
 अङ्गारे शी पश्चिमे च वायव्ये भद्रकालिका॥ उ
 त्तरे भीष्म चंडी च महागुह्या तथे शतः॥ ऊर्ध्व
 केशी समा युक्ता शं करी पूर्वतः स्मृता॥ ऊर्ध्व
 केशी तथाग्ने ये चित्रघंटा च मध्यतः॥ एतास्तु च
 ण्डिका देवियोत्रद्रस्यति मानवः॥ तस्य तुष्टा
 श्रवताः सर्वाः क्षेत्रं रक्षन्ति तत्पराः॥ विघ्नं कुर्वन्ति
 सततं देविवाराणसीं शुभामित्यादि॥ इति का
 शी प्रकरणेनानातीर्थनानादेवताकथनम्॥ अ
 थ नित्ययात्रा ब्रह्मवैवर्ते ऋषिप्रश्नः॥ नित्य
 यात्राविधानं तु वक्तुमर्हसि सत्तम॥ यथा क्षेत्र
 कृतं पापं नित्यमेव प्रणश्यति॥ श्रीभगवानुवा
 च॥ प्रातः प्रातस्समुत्थाय ढुंडिराजं नमस्तु नः॥
 भवानीं शंकरं पश्चात्कालं भैरवमेव च॥ दण्डपा
 णिं गणेशं तु केशवादित्यचंडिकाः॥ ततः शौचा
 दिकं कृत्वा दन्तधावनपूर्वकम्॥ स्नानमुत्तरवा
 हिन्यां श्रुत्यादिषु यथोदितम्॥ ततः सन्ध्यातर्प
 णादिविधाय स्वाधिकारतः॥ विश्वेश्वरं स्मरन् ग
 ष्ठे तूजासाधनसंयुतः॥ आदौ देव्यामंडपं संप्र
 विश्य तत्र स्थित्वा पूजयेद्देवानीं सांगोपांगामा
 गमोक्तैर्विधानैस्तु त्वानत्वा प्रार्थयेदन्नदात्रीम्
 सर्वेषां विघ्नहर्तृणां कर्मणामपि सेव्यरी॥ अतो

भवान्यधीनं हि क्षेत्रपूज्याततः परेत्यादि ॥ अथ
 वाराणस्यां मरणे मुक्तिप्रतिपादकवाक्यानि ॥
 तथा हि ॥ प्रयागे वपनं कुर्याद्गयायां पिण्डपा
 तनम् ॥ दानं दद्यात्कुरुक्षेत्रे वाराणस्यां तनुं त्य
 जेत् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ नैमिषे च कुरुक्षेत्रे गङ्गाद्व
 रे च पुष्करे ॥ स्नानात्संसेवनाद्वापि न मोक्षप्रा
 प्यते नरैः ॥ इह संप्राप्यते येन तत एतद्दिशिष्य
 ते ॥ प्रयागे वा भवेत् मोक्षो महाकाले शवाग्निये
 ॥ कालं जरे महाभागे इह वा मत्परिग्रहात् ॥ प्रया
 गादपि तीर्थाग्न्यादिदमेव महत्फलम् ॥ अनाया
 सेनैव वा न मोक्षप्राप्तिः प्रजायते ॥ मात्स्येऽपि ॥ ए
 क एव प्रभावोऽस्ति क्षेत्रस्य परमेश्वरि ॥ एकेन ज
 न्मना देवि मोक्षं प्राप्स्यत्यनुत्तमम् ॥ स्कान्दे ॥ अ
 विमुक्तमुपक्रम्य ॥ कृत्वा पापसहस्राणि पिशा
 चत्वं वरन्तुणाम् ॥ अविशक्रसमं राज्यं न तु वा
 राणसीं विना ॥ तस्मात्संसेवनीयं हि अविमुक्तं
 विमुक्तये महाभारते ॥ दर्शनाद्देवदेवस्य मुच्य
 ते ब्रह्महत्याया ॥ प्राणानुत्सृज्य तत्रैव मोक्षं प्रा
 प्नोति मानवः ॥ स्कान्दे ॥ अन्यानि तु पवित्राणि
 काशीप्राप्तिकराणि वै ॥ काशीं प्राप्य विमुच्यन्ते
 नान्यथा कल्पकौटिभिरिति ॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्य
 ते प्रयागमरणेन वेत्यादि ॥ स तावता काशीप्र

यागयोस्साक्षान्मोक्षप्रदायकत्वं सिध्यति॥ त
 योरप्येतावान्विशेषः सिताः सितदृतिश्रुत्या त
 त्रैव तत्कामनया चैव मुक्तिरिति॥ परङ्काश्यां वि
 शेषः॥ अविमुक्तमात्रे इच्छयाः निच्छया चाश्रु
 त्यजां मुक्तिरिति॥ न च ज्ञानादेव कैवल्यमिति
 ॥ श्रुत्या ज्ञानमंतरा कथं मुक्तिरिति वाच्यम्॥
 काश्यामपितारकोपदेशस्य ज्ञानजनकत्वात्
 तदुक्तं काशीखण्डे॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्यन्ते ना
 न्यथा जन्तवः क्वचित्॥ ब्रह्मज्ञानं तदेवाह
 काशीसंस्थितिभागिनाम्॥ दिशामितारकं प्रां
 ते मुच्यन्ते ते तु तत्क्षणात्॥ सनत्कुमारसंहि
 तायाम्॥ पुण्यानि पापान्यखिलान्यशेषं सार्धं
 सबीजं सशरीरमार्ये॥ इहैव संहृत्य ददामि बो
 धं यतः शिवानन्दमवाप्नुवन्ति॥ पादोपि॥ ती
 र्थान्तराणि क्षेत्राणि विष्णुभक्तिश्च नारद॥ अ
 न्तःकरणसंशुद्धिं जनयन्ति न संशयः॥ रथान्त
 रे मूत्रपुरीषमध्ये च डालवेश्मन्यथ वाश्मशा
 ने॥ कृतप्रयत्नोऽप्यकृतप्रयत्नोऽहो वसाने लभ
 तेव मोक्षमिति सनत्कुमारसंहितायाम् पादो
 ॥ भूमौ जले तरेष्वेवायत्र कापि मृतो द्विजः॥ ब्र
 ह्मैकत्वञ्च प्राप्नोति काशीशक्तिरुपाहिता को
 र्मे॥ यत्र साक्षान्महादेवो देहान्ते स्वयमीश्वरः

॥ आ चष्टेतारकं ब्रह्मतदेव अतिमुक्तिदम् ॥ तारकं च प्रणवः तदुक्तं काशीखण्डे ॥ नवर्ण्यते कैः
 किल काशिकेयं जंतो स्थितस्यात्र यतोन्तकाले ॥ विमुक्तये प्राक्तनपुण्यभारै रोंकारमोंकारयतीन्दुमौलिः ॥ ओंकारयति अङ्गीकारयति ग्राहयति ॥ तथा ॥ अनिलो मृगनाभिरेणुगन्धै रधिकाशिप्रणवोपदेशकाले हरते मरणश्रमं नराणां हरवामार्द्धकुचोत्तरीयजन्मा ॥ अन्यत्रापि प्रणवं तारकं ब्रूते काश्यां देवो महेश्वर इति ॥ अथ तेषां पुराणवाक्यानां मूलभूताः श्रुतयोप्युच्यन्ते ॥ तत्र जावालोपनिषदि अथैनमत्रिः पप्रच्छ याज्ञवल्क्यम् ॥ य एषो व्यक्तोऽनन्त आत्मा तं कथं विजानीयमिति ॥ सहो वाच ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ सो विमुक्त उपास्यो य एषोऽनन्तो व्यक्त आत्मा सो विमुक्ते प्रतिष्ठित इति ॥ सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति वर्णायां नास्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इति कावैव वर्णाकाचनासीति सर्वानिन्द्रियदोषान्वारयति तेन वरणेति सर्वाणीन्द्रियकृतान्यायान्नासयति तेन नासीति ॥ तथा तत्रैव अविमुक्तो वै देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनाऽमृती भूत्वा मोक्षी भ-

वतितस्मादविमुक्तमेवनिषेवताविमुक्तंनवि
 मुंचेदेवमेवैतद्याज्ञवल्केयतिरामतापनीयोप्य
 निषद्यपि॥ श्रीरामचंद्रस्यमनुंजजापवृषभध्व
 जः॥ मन्वन्तरसहस्रैस्तुजपहोमार्चनादिभिः॥
 ततःप्रसन्नोभगवान् श्रीरामः प्राहशंकरम्॥
 वृणीष्वयदभीष्टंतेहास्यामिपरमेश्वरेति॥ सहो
 वाच॥ मणिकर्ण्योवाममक्षेत्रेगंगायांचांतरेपु
 नः॥ म्रियतेदेहितज्जंतोर्मुक्तिर्नातोवरांतरमि
 ति॥ अथसहोवाचश्रीरामः॥ क्षेत्रेत्रतवदेवेश
 यत्रकुत्रापिवामृताः॥ कृमिकीटादयोप्यत्र
 मुक्ताःसन्तुनचान्यथा॥ अविमुक्तेतवक्षेत्रे
 सर्वेषांयुक्तिसिद्धये॥ अहंसन्निहितस्तत्रपा
 षाणप्रतिमादिषु॥ क्षेत्रेस्मिन्योर्चयेद्भक्त्यामं
 त्रेणानेनमोशिव॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमो
 क्षयिष्यामिमाशुचः॥ मुमूर्षोर्दक्षिणेकर्णेय
 स्यकस्यापिवास्वयम्॥ उपदेक्ष्यसिमन्मन्त्रं
 समुक्तोभविताशिवेति अन्यत्रापि॥ सुनम
 श्चाव्यचरत्कपर्देईवरत्रायांदार्वानह्यमानः॥
 नृम्णानिकृण्वन्बहुवेजनायगाः॥ पस्यशान
 स्तविषीरधत कपर्देईरुद्रःप्रवृत्तोदशदश
 वाणवान्वरत्रायांज्यायांदारुवंशकास्मयन्ध
 नुः आनह्यमानः आवध्नन्शुनंलोकानांकल्या

णं कामक्रोधादिशत्रुनिवारणेन अचरत्करोति
 स्म ॥ तथानृग्यानिशमदमादिवलानिवहवेजना
 यकाशीस्थजन्तुमात्राय कृण्वन् कुर्वन् गावा
 चः तारकरूपापस्यशानः ग्राहयन् व्याचक्षाणः
 ॥ तविषीर्बलानि ज्ञानैश्चर्यादीन् अधत्ततस्मि
 न्नवजने ॥ इति चेति ॥ उद्गोहदमपिवज्जर्हृषाणः
 कूटं स्म तं हृदमिमातिमेति प्रमुष्कभारश्रवद्
 च्छमाणोजिरं वाहू अभरस्तिषासन् योऽगस्त्यः
 जर्हृषाणः ॥ अतिहृष्यन् उद्रः उदकस्य हृदं स
 मुद्रे अपिवत् पीतवान् तत्र हेतुः प्रमुष्कभार
 इति प्रमुष्कः भारो येन अगस्त्येन समुद्रे पी
 ते निराश्रया दैत्याः सुखं वध्या भविष्यन्तीति
 यथा कूटं कूटवन्तं मृगिणं विन्ध्यं त्रिहृत् हिंसन्
 अभिमातिसर्वतः पीडां एति प्राप्नोति तत्र हेतुः
 श्रवद्च्छमानः वाहू अभरदिति देहान्ते रुद्रस्तार
 कं ब्रह्म व्याचष्टे इति श्रुतेर्देहान्ते रुद्रस्तारक
 श्रवणमिच्छन् ॥ ऊर्ध्वं वा दुर्भूत्वा काशीं न त्य
 क्ष्यामीति प्रतिज्ञां कृतवानित्यर्थः ॥ अतस्तद्ग
 द्ग्राहमिमातिमेति ॥ किं तारकश्रवणेनेत्यत आ
 ह अजिरं शिषासन्निति ॥ तत्त्वज्ञानं विना न जीर्य
 तीत्यजिरः संसारः तं शिषासनं तं गमयितुमि
 च्छन्निति ऋग्वेदसंहितोक्ता एव वस्यः श्रुतयो

मोक्षप्रतिपादिकाः काश्याम्मर्णइत्यन्यत्रवि
 स्तरः॥ ॐ ॥ अथकाश्यांमृतानांपापिनांजंतू
 नांभैरवीयातनाप्सूयते॥ साचान्यत्रकृतपा
 पानांकाशीकृतपापानांवातत्रापिमृतेरुद्रपे
 शाचशरीरेमुमूर्षुशरीरेवेतिचत्वारः प्रश्ना
 भवन्तितत्रनतावदाद्यः॥ अन्यत्रकृतपापा
 नांकाशीस्मरणदर्शननिवासादिनात्तच्छुद्धि
 रित्युक्तेस्तथाचपाद्वे॥ अत्रप्रविष्टमात्रस्यज
 न्तोः॥ पापंपुरार्जितम्॥ विनाशमाप्नोतिपरं
 पुण्यराशिश्चवर्द्धते॥ इतिमत्स्यपुराणेवारा
 णसीतिभुवनत्रयसारभूताधन्यासदामम
 पुरीगिरिराजपुत्रि॥ अत्रागताविविधदुःकृत
 कारिणोपि॥ पापक्षयाद्विरजसःप्रतिभान्ति
 मर्त्या॥ इत्यादिवाक्यादिति नद्वितीयोऽपिका
 श्याऊरवरभूमित्वेनतत्रकृतानामपिकर्मणां
 फलजनकत्वाभावात्॥ तथापद्यपुराणेपा
 तालखण्डेमाण्डव्यवाक्यम्॥ तत्रपापकृन्नि
 यतेकाश्यांयदिप्राक्पुण्यगौरवात्॥ नजातु
 नरकंयातिकाकथाधर्मतत्परः॥ तथाकाशीख
 ण्डे॥ अथोरवरःपुण्यपापानांधन्यावाराणसी
 पुरीतिनांकूरयंतिहरद्रज्ज्वलितानितेषांमिति
 तेषांकाशीवासिनांजनानांकर्माणिपुण्यानिपा

पानिचनो कूरयंति फलानि दातुं न संमुखी
 भवन्ति तत्र हेतुः यतो हरस्य दृग्भिर्ज्वलितानि
 भस्मीकृतानि तेषां कर्मणां सदभावाभावा-
 दिति भावः ॥ न तावत्तृतीयः प्राणेषूत्क्रममाणे
 पुरुषस्तारकम्ब्रह्म व्याचष्टे इति वर्तमानशान-
 चाप्राणोत्क्रमणकाल एव तदुपदेशेनोपदेश-
 स्याद्व्यवहितोत्तरं ज्ञानोत्पत्त्या ज्ञानाग्निस्सर्वक-
 र्माणि भस्मसात्कुरुतेऽर्जुनेत्युक्त्या ज्ञानाग्नौ जा-
 यमाने सति पूर्वोपार्जितशुभाशुभकर्मणां नाशे-
 न शिवत्वं प्राप्तेरुद्दिष्टा च त्वासम्भवात् ॥ न च
 तदानीं ज्ञानोत्पद्यतामिति वाच्यम् ॥ कारण-
 सामग्रीसमवधानदशायां कार्यसत्त्वे मानाभा-
 वात् ॥ उपदेश एव नेति चेत् श्रुतौ शानजप्रयोग-
 स्य पूर्वोक्तो रवरत्वस्य चानुपपत्तेस्तस्मादुपदे-
 शतज्जन्यज्ञानयोश्च सतोश्च श्रुत्यर्थोपपत्तौ त-
 द्विपरीतस्य स्मृतिबोधितस्यापि कल्पनमयुक्त-
 मेव स्यादिति ॥ अथ चतुर्थो यथा कथंचित्सम्भ-
 वतितथा ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि यस्यानाम्नो-
 पि कीर्तनात् ॥ त्यजंति पापिनं काशीसाकेने हो-
 यमीयते ॥ एतस्य श्रवणादेव पापसंघातमंदि-
 रम् ॥ सद्यो विलयमायाति तूलमग्राविवाहित-
 मित्युक्त्या काष्ठां स्थितानामपि जन्मान्तरोपार्जि-

तपापानां काशी दर्शनस्नानादिनाप्युपस्रयात्
 ॥ कथमाधिव्याधिज नितदुःखानिसम्भाव्येर
 निति ॥ तस्मादेतच्छरीरेणैवोपभुज्यत इत्युपप
 न्नश्चतुर्थः यानितु भैरवीयातनाप्रतिपादका
 निकाश्यामृतानां जन्तूनां दैवात्पापकृतामपि
 नपातो नरके तेषां तेषां शास्ताहमेव यत् ॥ अंत
 र्गहकृते पापं पैशाच्यनरकावहम् ॥ अहोरुद्र
 पिशाचत्वं नरकेभ्योऽपि दुःसहम् ॥ अयं हि सकुल
 स्तम्भो यत्र श्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतः शा
 स्तिदर्शयंस्तीव्रयातनामित्यादीनिकाशीरव
 ण्डोक्तानियातनाबोधकानि ॥ तानि च पूर्वोक्त
 युक्त्यामृततद्भावात् भाविनो वाराणसीमर
 णस्यात्रान्यत्र चेति तात्त्विकाभावेनात्रक्षेत्रेव
 सतां पापरतिप्रतिप्रसवभूतानि निवासिन्येव
 शरीरे अत्युग्रपुण्यपापानामिहैव फलमश्नु
 ते ॥ त्रिभिर्वर्षैस्त्रिभिर्मसैस्त्रिभिः पक्षैस्त्रिभिर्दि
 नैरिति बोधितकल्मषोपभोगनिवर्तकानीति
 काश्यां मरणान्मुक्तिरित्यभिमानप्रयुक्तनित्य
 नेमित्तिककर्मत्यागजनितानर्थसम्भावनानि
 वृत्तिपराणि वेति यथा च सांख्यप्रवचनपरिशि
 ष्टे ज्ञानं हि कर्मणो दीपितं स देवमुक्तौ कारणं
 छेदनेष इधाराया इव अतएव जाते पिज्ञाने

स्वीये कर्म न त्यजेद न र्थसंभावनया तथा च
 व्यासवाक्यम् ॥ ज्ञानिनामपि चेतांसि देवी भ
 गवती हि सा बलादाकृष्य मोहाय महामाया
 प्रयच्छतीति ॥ मनुरपि मात्रास्वस्त्रादुहित्रा वा
 न विविक्तासनो भवेद्बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वां
 समपि कर्षतीत्याहेति वदिति शिवम् ॥ ॐ ॥ इ
 ति श्रीमन्महाराजाधिराजमहाराजश्रीरामवं
 शजश्रीमन्महाराजमाधवसिंहकारिते तीर्थसु
 धानिधौ काशीतरंगः ॥ ॐ ॥ अथ कांचीमा
 हात्म्यम् ॥ तत्र निवासफलम् ॥ पादौ ॥ लक्ष्मी
 कांतः स्वयं साक्षाज्जंतुस्तत्र निवासिनः ॥ श्रीका
 न्तानेव कुरुते परत्रैह च निश्चितम् ॥ दृष्ट्वा कांची
 कांतिमती कांतिमद्भिर्निषेविताम् ॥ कांतिमा
 न भवत्सोपि नाकांतिस्तत्र कस्यचित् ॥ अथ त
 त्रकृत्य महिमा ॥ तत्र कृत्यं च यत्कृत्यं तत्कृत्वा
 सर्वकृत्यवित् ॥ अथ तत्र सामान्यतो महिमा
 स्कान्दे ॥ वरदो भगवान् यत्र रमया सहितः
 प्रभुः वरदाने समर्थोऽस्ति सापिकेनोपमीयते
 ॥ लक्ष्मीः कान्तिस्वरूपा च कामदेवो भगवान् ह
 रिः ॥ विष्णुरुद्रमहेशाद्यैस्तु ताकेनोपमीयते
 ॥ अथ शिवकांची ॥ एकाम्रे श्वरो देवः सर्वान्
 कामान् प्रयच्छति ॥ तं दृष्ट्वा सर्वतीर्थेषु स्नात्वा

पापात्प्रमुच्यते॥ किंफलं बहुनोक्तेन राजनस
 न्नपुरीष्वपि एकाकांचीसमोष्याचे तत्र मुक्तिर्न
 संशयः॥ मुक्तौ सर्वाणि तीर्थानि प्रवदन्ति मनी-
 षिणः॥ तथापि कांचिका तीर्थं सर्व तीर्थाद्विशि-
 ष्यते॥ अथ कामारव्यामहिमा॥ कामारव्या भ-
 गवती यत्र साक्षात्त्वयम्बरा॥ तस्यादर्शनमा-
 त्रेण नरोकामैर्न बाध्यते॥ तत्र पूजा जपो होमः
 स्वाध्यायः सफलो भवेत्॥ कामारव्यायाः प्रसा-
 देन सरोवरविश्रुतिना॥ अथ तत्रत्य सर्व तीर्थं
 मय सरोवरमहिमा॥ सर्व तीर्थं जलं पीत्वा दि-
 व्यं ज्ञानमवाप्नुयात्॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्
 सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ तत्र श्राद्धविधानेन श्रा-
 द्धं कुर्याद्विचक्षणः॥ गमिष्यं त्यक्ष्यान्लोकान्
 नृपितरस्तस्य तत्क्षणादित्यादि॥ ॐ ॥ इति श्री
 मन्महाराजाधिराजमहाराजश्रीरामवंशजश्री
 मन्महाराजमाधवसिंहकारिते तीर्थसुधानि-
 धौ कांचीतरंगः॥ ५० ॥ अथावतिका माहा-
 त्म्यन्तत्रादौ तच्छब्दार्थो महाकालशब्दार्थश्च
 स्कान्दे कल्पे कल्पेखिलं विश्वं कल्पयेद्यः स्वली-
 लया॥ तं कालं कालयित्वा यो महाकालो भवे-
 त्किल॥ पापादवन्ति सा विश्वमवतीति निगद्य-
 ते॥ युगे युगे न्यनाम्नी च कला उज्जयनीति च॥

अथतत्रमृतशरीरेन पूतिगन्धः॥ विपन्नो य
 त्रवेजन्तुः प्राप्यापिशवतोः स्फुटम्॥ न पूतिगंध
 माप्नोति समुच्छ्रायति न क्वचित्॥ अथतत्र को
 टिसंख्यकलिंगानि स्कान्दे॥ यमदूतानयस्यां
 हि प्रविशन्ति कदाचन॥ परः कोटीति लिंगानि
 तस्यां संति पदे पदे॥ अथतत्तत्रीणि महालिंगा
 नि॥ हाटकेशो महाकालस्तारकेशस्तथैव च॥
 एकं लिंगं त्रिधा द्रुत्वा त्रिलोक्या व्याप्य संस्थित
 म्॥ ज्योतिः सिद्धवते ज्योतिस्ते पश्यंतीह ये द्वि
 जाः॥ अथवा श्रीमहाकालदृष्टारः पुण्यराश
 य इति॥ अथ महाकालदर्शनमहिमा॥ महा
 कालस्य तल्लिंगं यैर्दृष्टं दृष्टिभिः क्वचित्॥ न स्पृष्टा
 स्ते महापापेर्न दृष्टास्ते यमोद्भूतैः॥ महाकालं यताः
 कामैः स्पृष्टाः पृष्टे स्तुरेगमाः॥ महाभारते॥ महाका
 लंततो गच्छेन्नियतो नियताशनः॥ कोटितीर्थमु
 पस्पृश्य हयमेधफलं लभेत्॥ महाकालमहाका
 लमहाकालेति संजपन्॥ स्मरतः स्मरतो नित्यं
 स्मरकर्तृस्मरान्तकाविति स्मरणमहिमा॥ तत्रा
 प्यनेकानि तीर्थानि तत्रत्याश्वानेके देवाः संती
 तत्रत एवावगंतव्या इति शिवम्॥ ॐ ॥ श्रीम
 न्महाराजाधिराजमहाराजश्रीरामवंशजश्रीम
 न्महाराजमाधवसिंहकारिते तीर्थसुधानिधौ

अवन्तिकातरंगः समाप्तः ॥ ॐ ॥ अथ हारावती
 माहात्म्यम् ॥ तत्र सा कल्येन सर्वासां पुरीणां मु
 क्तिप्रदायकत्वं पूर्वोक्तश्रुत्या लभ्यते ॥ अतो वि
 शेषव्यक्तिमुपादाय तद्भावेऽपि मुक्तिप्रदायक
 त्वं सिद्धति ॥ हारावत्यन्तर्गततीर्थानि तत्रादौ
 गोमती माहात्म्यम् ॥ स्कान्दे ॥ प्रल्हाद उवाच ॥
 ततो गच्छत द्विजश्रेष्ठा गोमतीं कृष्णसंश्रयाम्
 ॥ यस्यादर्शनमात्रेण मुच्यते सर्वपातकैः ॥ दु
 रितौघस्य करममंगलविनाशनम् ॥ सर्वका
 मप्रदं पुंसां प्रणमेद्गोमतीजलम् ॥ महापाप
 स्य करमगतीनां गतिप्रदम् ॥ पूर्वपुण्यवशा
 ल्लभ्यं सुशीतं गोमतीजलम् ॥ अथ कृष्णदेव
 प्रासाददर्शनफलम् ॥ प्रासादं कृष्णदेवस्य यः प
 श्यति नरोत्तमः ॥ दूराद्भूमये दृष्ट्वा कलशं ध्व
 जसंयुतम् ॥ कूमिकोटपतंगानि हताश्रपथि
 गच्छताम् ॥ परान्नपरपानीयमसृश्येन च सं
 गमः ॥ तत्सर्वेनाशमायाति भगवत्सेनदर्शनात्
 ॥ अथ गोमत्युदधिसंगममाहात्म्यम् ॥ माग
 च्छतसुरनदीं कालिंदीं मासरस्वतीम् ॥ यात तत्र
 द्विजश्रेष्ठा गोमत्युदधिसंगमे ॥ हेलया प्राप्यते
 यत्र सर्वान् कामान्न संशयः ॥ गोमतीजलकल्लो
 ले क्रीडते यत्र सागरः ॥ पापघ्नं गोमतीनीरं प्रा

व्यते पत्रतत्र च ॥ सागरेण तु संमिश्रं महापात
 कनाशनम् ॥ गोमतीसङ्गता यत्र सागरेण द्वि
 जोत्तमाः ॥ आद्वं हि पितृपक्षान्ते कार्यं गोमति
 संगमे ॥ अद्वाहीनं मंत्रहीनं पात्रहीनमथापि
 वा ॥ द्रव्यहीनं कालहीनं मनसः स्वास्थ्यवर्जि
 तम् ॥ आद्वपक्षे त्वमावस्यां गोमत्युदधिसंगमे
 ॥ परिपूर्णं भवेत्तस्य पितृणां तृप्तिरक्षया ॥ गो
 मतीकमलाचैव चन्द्रभागा तथैव च ॥ त्रयस्ताः
 संगतानद्यः प्रविष्टावरुणालयम् ॥ गगनायां पि
 ण्डदानेन प्रयागे ह्यस्थिपातनात् ॥ तत्पुण्यं स
 मवाप्नोति पक्षान्त आद्वकृन्नरः ॥ यदीच्छेत्सर्व
 तीर्थेषु हेलया योभिषेचनम् ॥ स्नानं कुर्वीत भ
 क्त्या वै गोमत्युदधिसंगमे ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 आद्वं तत्रैव कारयेत् ॥ अपुत्रा चैव या नारी स्ना
 नं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ मृतपुत्रास्तथा विश्वाकाक
 वंध्या च या भवेत् ॥ दोषैः प्रमुच्यते सर्वैः गोम
 त्युदधिसंगमे ॥ अथ कृकलासतीर्थमाहात्म्य
 म् ॥ स्कान्दे ॥ ऋषीन् प्रतिप्रल्हादवाक्यम् ॥ तत्र
 गत्वा हि जश्रेष्ठा अर्थं दद्याद्भिजन्मनः ॥ संतर्पयेत्पि
 तृन् देवान् मनुष्यांश्च यथाक्रमम् ॥ ततः आद्वं प्र
 कुर्वीत पितृणां श्रद्धयान्वितः ॥ विप्रेभ्यो दक्षिणां
 दद्याद्भोजनं यश्च शक्तितः ॥ विशेषतः प्रदातव्या सव

त्सागौरलंकृता॥सज्यांसोपकरांदद्यात्विष्णु
 र्मेप्रीयतामिति।दीनात्थकृपणानांचसदातती
 र्थवासिनाम्॥दद्याद्दूनंस्वशक्त्याचवित्तशाठ्य
 विवर्जितम्॥पितृणांश्राद्धदानेनतद्योनिंया
 तिमानवः॥अथतत्रत्यगोप्रचारतीर्थफलम्
 स्कान्दे॥प्रल्हादवाक्यम्॥तातगच्छद्विजश्रे
 ष्ठागोप्रचारमतःपरम्॥यत्रस्नातो नरो भक्त्या
 लभेद्गोदानजंफलम्॥यत्रस्नातो जगन्नाथो न
 मस्यो देवतावृतः॥करिदानञ्च तत्प्रोक्तं द्वाद
 श्यां द्विजसत्तमाः॥अथगोमतीमाहात्म्यम्॥
 किमग्निहोत्रैः किं यज्ञैः दानैर्नानाविधैः कलौ॥
 गत्वामधुपुरीं पश्यन्मुखं कृष्णस्य पापहम्
 किं वेदैः किं पुराणैश्च शास्त्रैर्मन्त्रादिसम्भवेः॥
 पश्यतो गच्छतो राजन् पुरीं द्वारावतीं कलौ॥
 तावद्गर्जति तीर्थानि आसमुद्रसरांसि च॥याव
 त्कृष्णांघ्रिसंभूता दृश्यते न हि गोमती॥प्रया
 गमरणान्मुक्तिः मुक्तिः काश्यांतथैव च॥द्वारका
 कृष्णसान्निध्यात्स्नानमात्रेण गोमती॥अथच
 क्रतीर्थमाहात्म्यम्॥चक्रतीर्थतु योगच्छेत्प्रसं
 गेनापि मानवः॥कुलैकविंशतिस्तस्य सोपि ग
 च्छतितत्पदम्॥लोभेनाप्युपरोधेन दंभेन कप
 टेन वा॥चक्रतीर्थतु योगच्छेत्तन पुनर्विंशते भ

वम्॥ प्रयागेत्यस्थिपातेन यत्फलं परिकीर्तितम्
 ॥ तदेव शतसाहस्रं चक्रतीर्थे स्थिपातनात्॥
 पृथिव्यामपि तत्तीर्थं परमं परिकीर्तितम्॥ चक्र
 तीर्थमितिख्यातं ब्रह्महत्यादिनाशनम्॥ श्रव
 णद्वादश्यांगोमत्सुदधिस्नानफलम्॥ पाद्रेपा
 तालखंडे॥ श्रवणद्वादशीयोगे गोमत्सुदधिसं
 गमे॥ स्नात्वा कृष्णमुखं वीक्ष्य लिप्यते नैनसा
 कचित्॥ अथद्वादशीमात्रफलम्॥ यस्य क
 स्यापि मासस्यद्वादशीं प्राप्य मानवः॥ कृष्णक्री
 डापुरी वीक्ष्य मुक्तः संसारपातकात्॥ कृष्णस्य
 दर्शनं रात्रौ ये च कुर्वन्ति जागरम्॥ द्वादश्यां मा
 धवे मासि धन्यास्ते मानवाः कलौ॥ अथ पञ्चा
 मृतस्नानफलम्॥ पञ्चामृतेन ये स्नानं कारय
 न्ति महासुराः॥ द्वादश्यां लोकनाथस्य नास्ति
 तेषां पुनर्भव इति॥ अद्यापि द्वारकायामाश्चर्यं
 दर्शनम्॥ महाभारते वने पर्वणि॥ ततो द्वा राव
 तीं गच्छेन्नियतो नियताशनः॥ पिण्डार्के नरः
 स्नात्वा लभेद्बहुसुवर्णकम्॥ तस्मिंस्तीर्थे म
 हाभागपद्मलक्षणलक्षिताः॥ अद्यापि मुद्रा
 दृश्यन्ते तद्भुतमरिंदम॥ त्रिशूलाङ्कानि प
 द्मानि दृश्यन्ते कुरुनन्दन॥ महादेवस्य सान्नि
 ध्यन्तत्र वै भरतर्षभेति॥ अत्रत्यमहात्म्यबोध

कवाक्येषु मोक्षपदस्यापि बहुषु फलान्तरप्र
 तिपादकवाक्यान्मृते तदनुक्ते श्वतल्लोक
 प्राप्तिप्रतिपादकत्वमेव वा स्वल्पेनापि कर्मणा
 तद्भवतीति कल्प्यमिति शिवम् ॥ ॐ ॥ इति
 श्रीमन्महाराजाधिराज महाराजरामवंशज
 श्रीमन्माधवसिंहकारिते तीर्थसुधानिधौ ह्य
 रावतीतरङ्गः ॥ ॐ ॥ अथ सामान्यतः प्रया
 गमाहात्म्यम् ॥ काशीखण्डे ॥ प्रयागमगमद्वि
 प्रस्तीर्थराजं सुहृष्टवत् ॥ सितासिते सरिच्छे
 षे यत्रास्तां सुरदुर्लभे ॥ यत्राप्नुतो नरः पापः प
 रं ब्रह्माधिगच्छति ॥ क्षेत्रं प्रजापतेः पुण्यं सर्व
 षामेव दुर्लभम् ॥ लभ्यते पुण्यसंभारैर्नान्यथा
 र्थस्य राशिभिः ॥ प्रकृष्टं सर्वयागेभ्यः प्रयागमि
 ति गीयते ॥ यज्वनां पुनरावृत्तिर्न प्रयागार्द्रवर्ष
 णाम् ॥ यत्र स्थितः शिवः साक्षाच्छूलटं कोमदे
 श्वरः ॥ तत्राप्नुतानां जंतूनां मोक्षवर्त्मपदेश
 कः ॥ तत्राक्षयवटो योस्ति स स पातालमूलवा
 न् ॥ प्रलयेऽपि यमारुह्य मृकंडतनयो वसत् ॥
 हिरण्यगर्भो विज्ञेयः स साक्षाद्दृष्टरूपधृक् ॥ त
 त्समीपे द्विजान्भक्त्या संभोज्याक्षयपुण्यभाक्
 ॥ श्रुतिभिः परिपठ्येते सितासितसरिद्वरे ॥ त
 त्राप्नुता दिवं यांति येऽमृतास्ते पुनर्भवाः ॥ शि

वलोकाद्ब्रह्मलोकादुमालोकपरात्सुनः॥कुमार
 लोकाद्वैकुण्ठात्सप्तलोकात्समंततः॥तपोजन
 महर्ष्यश्चसर्वस्वर्लोकवासिनः॥भुवोलोका
 श्चभूर्लोकानागलोकास्तथाखिलात्॥अचला
 हिमवन्मुख्याःकल्पवृक्षादयो नगाः॥स्नातुंमा
 धेसमायान्तिप्रयागरुणोदये॥देवाङ्गनाप्रा
 र्थयन्ति यत्रयागानिलानपि॥तेपिनःपावयि
 व्यन्तिकिंकुर्मःपद्मवोवयम्॥अश्वमेधादिया
 गाश्चप्रयागस्यरजःपुनः॥तुलितंब्रह्मणापूर्वं
 नतेतद्रजसासमाः॥अद्यागतानिपापानिबहु
 जन्मार्जितान्यपिप्रयागनामश्रवणात्क्षीयन्ते
 तीव्रविह्वलम्॥धर्मतीर्थमिदंसम्यगर्थतीर्थ
 मिदंपरम्॥ब्रह्महत्यादिपापानितावद्गर्ज्जति
 देहिषु॥यावन्मज्जन्तिनोमाघेप्रयागेपापहा
 रिणि॥कौर्मे॥इदंसत्यं द्विजातीनांसाधूनामा
 त्मजस्यच॥सुहृदांचजपेत्कर्णेशिष्यस्यानुग
 तस्यच॥इदंधन्यमिदंस्वर्ग्यमिदंमेध्यमिदंसु
 खम्॥इदंपुण्यमिदंरम्यंपावनंधर्ममुत्तमम्
 ॥महर्षीणामिदंगुह्यंसर्वपापप्रमोचनम्॥अ
 त्राधीतमिदंध्यायननिर्मलत्वमवाप्नुयात्॥य
 श्चेदंशृणुयान्नित्यंतीर्थपुण्यंतथाशुचिः॥यात
 स्मरत्वंलभतेनाकष्टष्टेमोदतइत्यादि॥अथ

प्रयागस्नानफलम्॥ तथाचास्वलायनानां प
 रिशिष्टश्रुतिः॥ सितासितेसरितेयत्रसङ्गु
 तत्रापुतासोदिवमुत्पतन्ति॥ येवैतन्विसृ
 जन्ति धीरास्तेजनासोमृतत्वं भजन्ते॥ अयम
 र्थः॥ सितासितेस्वेतकृष्णो गङ्गायमुनेन द्यौः सङ्गु
 तेयत्रसङ्गमं प्राप्ते॥ एवंभूतस्तीर्थराजः तत्रा
 पुतासः स्नाताजना॥ दिवंस्वर्गमुत्पतन्ति या
 न्ति॥ मात्स्येपि॥ एतत्प्रजापतेः क्षेत्रं त्रिषु लोके
 षु विश्रुतम्॥ अत्र स्नाता दिवं या न्ति ये मृतास्ते
 पुनर्भवाः॥ एवं स्नानफलमुक्त्वा तत्र प्राणत्या
 गफलमाह॥ येवैदतिवैत्वर्थे॥ तनुं शरीरं विसृ
 जन्ति त्यजन्ति तेजनासो जनाः प्राणिनः अमृ
 तत्वं मोक्षं भजन्ते प्राप्नुवन्ति॥ तथा तत्रैव परि
 शिष्टान्तरम्॥ यत्र गङ्गा च यमुना यत्र प्राची स
 रस्वती॥ यत्र सोमेश्वरो देवः तत्र माममृतं कृधी
 न्द्रायेन्दो परिश्रवेति॥ तथा ब्रह्मपुराणे॥ अवि
 मुक्ते विमुच्यन्ते तारकज्ञानजन्मना॥ विना ज्ञा
 ने प्रयागे स्मिन् मुच्यन्ते सर्वजन्तवः॥ महाभा
 रतेपि॥ न लोकवचनात्तातनवेदवचनादपि॥
 मतिरुत्क्रमणीया मे प्रयागमरणं प्रति॥ लोक
 वेद विरुद्धस्याप्यपमृत्योरपि मुक्तिप्रदायक
 त्वमिति सिद्धम्॥ अथ प्रयागस्मरणं फलम्॥ मा

ल्ये॥ प्रयागं संस्मरन् नित्यं सहास्माभिर्युधिष्ठि
 र॥ स्वयं प्राप्स्यसिराजेन्द्र स्वर्गलोकं न संशयः
 ॥ स्कान्दे॥ बहुवाल्पतरं वापि पापं यस्य नराधि
 प॥ प्रयागं स्मरमाणस्य सर्वमायाति संक्षयम्॥
 प्रयागं स्मरमाणश्च यस्तु प्राणान्परित्यजेत्
 ॥ ब्रह्मलोकं वाप्नोति वदन्ति मुनिपुंगवाः स
 र्वकामप्रदा वृक्षा महीयत्र हिरण्मयी॥ ऋषयो
 मुनयः सिद्धास्तत्र लोकैः सगच्छतीत्यादि॥ अथ
 नाममहिमा॥ स्कान्दे॥ मज्जागतानि पापानि
 बहुजन्मार्जितान्यपि॥ प्रयागनामश्रवणात्क्षी
 यंतैराजसत्तम॥ नाममात्रस्मृतेर्यस्य प्रयाग
 स्य त्रिकालतः॥ स्मर्तुः शरीरे नो जातु पापं वस
 तिकुत्रचित्॥ ब्राह्मे॥ तीर्थराजं तु ये यान्ति ये स्म
 रन्ति सदा भुवि॥ तैः सर्वपापनिर्मुक्ताः पदंगच्छं
 त्यनामयमिति॥ अथ प्रयागशब्दनिर्वचनम्॥
 स्कान्दे॥ प्रकृष्टं सर्वयागेभ्यः प्रयागमिति गीय
 ते॥ दृष्ट्वा प्रकृष्टं यागेभ्यः पुष्टेभ्यो दक्षिणादिभिः
 प्रयागमितितन्नामकृतं हरिहरादिभिः॥ ब्रा
 ह्मे॥ प्रकृष्टत्वात् प्रयागो सौ प्राधान्याद्वाजशब्दवा
 न्॥ अत्रोभयथापुराणे प्रयोगादुभयलिङ्गः॥
 प्रयागशब्दः तत्र तीर्थक्षेत्रादिशब्दसामानाधि
 कर्ण्य क्लीबता॥ तीर्थराजादिशुद्धसामानाधिक

ण्येपुल्लिङ्गतेतिवृद्धाः॥ अथप्रयागगमनम्॥
 कौर्म्ये॥ प्रयागगमनंश्रेष्ठंनराणांपापकर्मणा
 म्॥ तत्रदेवोमहादेवोरुद्रोविश्वामरेश्वरः॥ स
 हास्तेभगवान्ब्रह्मास्वयम्भुरपिदेवतैः॥ मात्स्ये
 ॥ भगवन्केनविधिनागन्तव्यधर्मनिश्चयैः॥ प्र
 यागेयोविधिःप्रोक्तःतन्मेब्रूहिमहामुने॥ मार्क
 ण्डेयउवाच॥ कथयिष्यामितेवत्सतीर्थयात्रा
 विधिक्रमम्॥ आर्ष्येणैवविधानेनयथादृष्टंय
 थाश्रुतम्॥ प्रयागतीर्थयात्रार्थीयःप्रयातिनरः
 क्वचित्॥ बलीवर्दसमारूढःशृणुतस्यापियत्क
 लम्॥ नरकेवसतेघोरेगवांक्रोधोहिदारुणः॥
 सलिलंचनगृण्णन्तिपितरस्तस्यदेहिनः॥ ऐश्व
 र्यलोभान्मोहाद्वागच्छेद्यानेनयोनरः॥ निष्क
 लंतस्यततीर्थतस्माद्यानंविबर्जयेत्॥ तथा
 न्यत्रअज्ञानेनापियस्येहतीर्थयात्रादिकंभवे
 त्॥ सर्वकामसमृद्धस्सस्वर्गलोकेमहीयते॥
 स्थानंचलभतेनित्यंधनधान्यसमाकुलम्॥ ब्रा
 ह्मे॥ प्रयागाभिमुखोभूत्वापादमेकमपिप्रभो
 ॥ स्मरन्नागच्छतेजन्तुःसर्वपापैःप्रमुच्यते॥ अ
 थदर्शनम्॥ प्रयागंप्रकृत्यविष्णुः॥ ब्रह्महत्यादि
 पापानिसप्तजन्मार्जितान्यपि॥ दर्शनादस्यती
 र्थस्यविनाशंयातितत्क्षणात्॥ कौर्म्ये॥ दर्शनात्त

स्यतीर्थस्यनामसंकीर्तनादपि॥ मृत्तिकालेपना
 द्वापिनरः पापात्प्रमुच्यते॥ यथा॥ एवं दृष्ट्वा तु तत्ती
 र्थं प्रयागं परमं पदम्॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः शशां
 कद्वरादुणा॥ ब्राह्मे॥ गङ्गायामुनयोर्मध्ये गुप्ता
 यत्र सरस्वती॥ तस्य दर्शनमात्रेण पूतो भवति
 पातकी॥ तथा॥ तीर्थराजप्रयागस्य दर्शनं भुवि
 दुर्लभम्॥ किंपुनः स्नानपानानां फलं जानाति
 यो बुधः॥ नारदीये॥ गङ्गायामुनयोर्योगो ज्ञेयस्त
 त्राप्यनुत्तमः॥ यस्य दर्शनमात्रेण नरायान्ति प
 रांगतिम्॥ तत्रापीति प्रकृतत्वातीर्थमध्ये॥ अ
 थप्रवेशः कौर्म्ये॥ तथा॥ पंचयोजनविस्तीर्णं प्र
 यागस्य तु मंडलम्॥ प्रविष्टमात्रे तद्भूमावश्य
 मेधः पदे पदे॥ अथ प्रयागादिपरिमाणम्॥ मात्स्ये
 ॥ पञ्चयोजनविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मंडलम्॥ अ
 त्रब्रह्मणायूपं मध्ये शंकुं प्रकल्प्य सार्द्धं योजनद्व
 यपरिमितत्वात्परितो वर्तुलक्षेत्रे निष्पादिते
 पंचयोजनमंडलं ज्ञेयम्॥ इदं व्यापकं क्षेत्रम्॥
 एतद्व्याप्यं च प्रयागक्षेत्रं तत्प्रमाणान्तु मात्स्ये॥
 आप्रयागं प्रतिष्ठानादासु दोवासु केहृदात्॥ क
 म्बलाश्च तरौ नागौ नागश्च बहुमूलकः॥ एतत्प्र
 जापतेः क्षेत्रं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम्॥ आप्रतिष्ठाना
 दित्यन्वयः॥ प्रतिष्ठानशब्देन तत्कूपौ लक्ष्यते॥ त

तश्च प्राच्यां कूपो वधिः उत्तरतो वासुकी ह्रदः पश्चि
 मेकम्बलाश्च तरौ दक्षिणे बहुमूलकः ॥ एवं दि
 गवधिषूक्तेषु तेभ्यश्चतुरस्रसाधनप्रकारेण को
 णेषु साधितेषु चतुरस्रं यत्संपद्यते तस्य यागक्षे
 त्रमिति सम्मिलितार्थः ॥ एतन्मध्ये पिवेणी क्षे
 त्रम् ॥ तच्च विंशतिधनुः प्रमाणम् ॥ माघः सिता
 सिते विप्रराजसूयैः समो भवेत् ॥ धनुर्विंशतिवि
 स्तीर्णे सितनीलांबुसङ्गम इति पाद्मोक्तेर्वेण्या ए
 व शितासित इति संज्ञान्तरम् ॥ इदमेव क्षेत्रं
 मवधिभिरुपलक्ष्योक्तम् ॥ अत्रैव क्षेत्रेः सुत्यजां
 मोक्षोपिश्रुतौ सितासित इत्युक्तेः ॥ पाद्मे ॥ का
 लिन्या उत्तरे कूले भागीरथ्याश्च पश्चिमे ॥ वटस्य
 पूर्वदिग्भागे स्नातः किमनुशोचतीत्युक्तेः ॥ इति
 ॥ अथ प्रयागे वपनविचारः ॥ तथा च देवलः ॥ मु
 ण्डनञ्चोपवासञ्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः ॥ वज्रै
 यित्वा कुरुक्षेत्रं विशालं विरजांगयामिति ॥ का
 शीखण्डे ॥ सप्तधा तु मयी भूततनौ पापानि यानि
 वै ॥ केशेषु तानिति हन्ति वपनाद्यां तितान्यपि ॥
 अत्र प्रकरणात् प्रयागे तथान्यत्र ॥ प्रयागे वपनं
 कुर्याद्गयायां पिण्डपातनम् ॥ दानं दद्यात्कुरुक्षेत्रे
 वाराणस्यां तनुं त्यजेत् ॥ किं गयां पिण्डदानेन
 काश्यां वामरणेन किम् ॥ किं कुरुक्षेत्रदानेन प्र

प्रागेवपनंयदि॥ अत्रमुण्डनस्य कुरुक्षेत्रदाना
 दिसाम्यम्॥ न कुरुक्षेत्रादिपरित्यज्यात्रमुण्ड
 नमेवकार्यम्॥ अतिशयमाहात्म्यबोधकवा
 क्यानामन्यतीर्थोक्तफलानाम्वात्राप्यनुस
 न्धानमित्युपपत्तेः॥ केशानां जावती संख्याच्छि
 न्नानां जाह्नवीजले॥ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्ग
 लोके महीयत इत्यादिवाक्यवशात्प्रयागाव
 च्छिन्नगंगा यामपि मुण्डनं काम्यं प्राप्नोति॥ तत्र
 काम्ययोर्गंगा प्रयागमुण्डनयोर्नानाफलकामा
 धिकारकत्वात्॥ कामनयोश्च युगपदसंभ
 वात्॥ तन्त्रप्रसङ्गेन तु युगपदसिद्धिः॥ अथ
 प्रयागे जीवत्पितृकेनापि सस्मश्रुवपनं कार्यम्
 ॥ जीवत्पितापि कुर्वीत वपनं तीर्थनायके॥ अ
 जातचौलोवालोऽपि ब्रह्मचारी कुमारिकेति पा
 द्योक्तेः॥ गंगायां भास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्गुणैर्म
 तौ॥ आधाने सोमपाने च वपनं सप्तसुस्मृतमि
 त्युक्तेः॥ विना तीर्थं विना यज्ञं मातापित्रोर्मृतिं
 विना॥ यो वा यपतिलोमानि स पुत्रः कुलघात
 क इत्युक्तेश्च प्रतियोगितया तत्त्वम्॥ पूर्वोक्त
 सप्तधा तु मयी भूतेति तथा प्रभासरवण्डे॥ के
 शमूलान्युपाश्रित्य सर्वपापानि देहिनाम्॥ ति
 ष्ठति तीर्थस्नानेन तस्मात्तांस्तत्र वापयेदिति वच

प्रागेवपनंयदि॥ अत्रमुण्डनस्य कुरुक्षेत्रदाना
 दिसाम्यम्॥ न कुरुक्षेत्रादिपरित्यज्यात्रमुण्ड
 नमेवकार्यम्॥ अतिशयमाहात्म्यबोधकवा
 क्यानामन्यतीर्थोक्तफलानाम्वात्राप्यनुस
 न्धानमित्युपपत्तेः॥ केशानां जावती संख्याच्छि
 न्नानां जान्हवीजले॥ तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्ग
 लोके महीयत इत्यादिवाक्यवशात्प्रयागाव
 न्छिन्नगंगायामपि मुण्डनं काम्यं प्राप्नोति॥ तत्र
 काम्ययोगे गंगप्रयागमुण्डनयोर्नानाफलकामा
 धिकारकत्वात्॥ कामनयोश्च युगपदसंभ
 वात्॥ तन्त्रप्रसङ्गे न तु युगपदसिद्धिः॥ अथ
 प्रयागे जीवसित्तकेनापि सस्मश्रुवपनं कार्यम्
 ॥ जीवसितापि कुर्वीत वपनं तीर्थनायके॥ अ
 जातचौलो वालोऽपि ब्रह्मचारी कुमारिकेति पा
 न्नोक्तेः॥ गंगयां भास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्गुरुर्म
 तौ॥ आधाने सोमपाने च वपनं सप्तसु स्मृतमि
 त्युक्तेः॥ विना तीर्थं विना यज्ञं मातापित्रोर्मृतिं
 विना॥ यो वा यपतिलोमानि सपुत्रः कुलघात
 क इत्युक्तेश्च प्रतियोगितया तत्त्वम्॥ पूर्वोक्त
 सप्तधातुमयी भूतेति तथा प्रभासरवण्डे॥ के
 शमूलान्युपाश्रित्य सर्वपापानि देहिनाम्॥ ति
 ष्ठति तीर्थस्नानेन तस्मात्तांस्तत्र वापयेदिति वच

नयोः सर्वकेशवपनेफलश्रुतेः ॥ गंगायां भास्कर
 क्षेत्रे मुंडनं यो न कारयेत् ॥ स कोटि कुलसंयुक्तः
 आकल्पं रौरवं वसेदित्यकर्णे निन्दाश्रुतेः ॥
 विधवानां नारीणां वपनं भवत्येव ॥ स्त्रीणां स
 भर्तृकानां तु देशाचारान्मुण्डने व्यवस्था ॥ तदु
 त्तमम् ॥ यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्मात्रैलोक्याकर्षण
 क्षमः ॥ तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघये
 दिति ॥ यस्मिन्देशे य आचारः पारंपर्यक्रमगत
 इति मनुनापि ॥ तस्मात्केशमूलान्युपाश्रित्येति
 विधेः ॥ बहूनां निषेधानां चोपलब्धेः सधवानां ॥
 नारीणां तु मुण्डनं द्यद्गुलकर्त्तनं चेत्पुंभयं सिध्य
 ति ॥ तथा हि निषेधकानि ॥ केशानां तु नारीणां व
 पनं व्रतयज्ञयोः ॥ गोवधादिषु सर्वेषु छेदयेद्गु
 लद्वयम् ॥ तथा ॥ सर्वान्केशान्समृद्धत्यच्छेदये
 द्गुलद्वयम् ॥ एवमेव तु नारीणां मुण्डमुण्डनमा
 दिशेदिति ॥ प्रायश्चित्तप्रकर्णे विश्रुतस्याकाङ्क्षा
 तौल्येनात्रान्वयः योग्यत्वात् ॥ प्रभासरवण्डे ॥
 सूरकर्मनशस्तस्याज्ज्योषितान्तुवरानने ॥ सभ
 र्तृकाणां तत्रैव विधिं तासां शृणुष्व मे ॥ सर्वान्क
 शान्समृद्धत्यच्छेदयेद्गुलद्वयम् ॥ तीर्थादिषु स
 भर्तृणां स्यादेवं केशवपनमिति ॥ द्विवोदासीये
 ॥ विद्वद्विप्रनृपस्त्रीणां नेष्यते केशवानमम् ॥ सर्वा

क्लेशान्मुमुक्षुस्तद्वेदयेदङ्गुलद्वयमिति॥ एतैश्च
 सभर्तृकाणां नारीणां दङ्गुलत्र्यङ्गुलं वा क्लेदयेदि
 त्येव वपनमिति सिद्धम्॥ यत्तु प्रभासखण्डीय
 न्तुवचः तत्रैवेति पदश्रुते तत्तीर्थमात्रविषयक
 मिति तन्न॥ तदग्रिमपद्ये तीर्थादिष्विति श्रुत्या
 आदिघटिततीर्थपदस्य स्वारस्य भंगापत्तेः॥ स
 धवानामपि वेणीदानम् पादो॥ सधवाप्यत्र कु
 र्वीत पत्न्या सह समागता॥ मुण्डनं मुण्डनं वे
 ण्यां पतिमुण्डनकाम्यया॥ यस्यावेणी भवेद्द्वै
 वान्निवेणी तत्तलम्बिनी॥ सुभगा सुप्रजाढ्या
 सा भविष्यति पुनः पुनः॥ द्वादङ्गुलान्यङ्गुला वापि
 प्रदेया चतुरङ्गुला॥ चिबुकान्ताथ वा देया केशा
 न्ता वा यथेच्छया॥ वेणीप्रदानात्सिध्यन्ति सर्वे
 व मनोरथाः॥ चिरंदिनीभिर्देयात्र वेण्या चारद्य
 या तथा॥ देवर्षिना गपत्यश्च प्रयागे पतिभिस्स
 ह॥ वेण्यां वेणीप्रदानं च चक्रुरागत्य सुव्रता इ
 त्यादि॥ चिरंदिनी युवती॥ इदं च प्रयागे मुण्डनं
 योजनत्रयाधिकदेशाद्यात्रार्थमागते नैव कार्य
 म्॥ न न्यूनदेशागते न नापि लौकिककार्योद्दे
 श्यागतेन॥ तथा हि पादो॥ योजनत्रितया दूर्ध्व
 मागतेनात्र मुण्डनम्॥ पात्रोद्देशेन वै कार्यं ना
 न्यदावश्यकम् भवेत्॥ ऊर्ध्वमब्दा हि मासो नापुन

स्तीर्थं व्रजेद्यदि॥ मुण्डनञ्चोपवासञ्च ततो य-
 त्नेन कारयेदिति॥ प्रयागे प्रतियात्रं तु योजनत्रय-
 मिष्यते॥ सौरं कृत्वा तु विधिवत्ततः स्नायात्सि-
 तासिते॥ उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा वपनं कारये-
 त्सुधीः॥ केशस्मश्रुलोमनखान्युदक्संस्थानि-
 वापयेदिति॥ प्रयागे मुण्डनविचारः॥ अथ तत्र-
 काम्यस्नानदानादिफलम्॥ ब्रह्माण्डपुराणे॥
 कुरुक्षेत्रे प्रयागे च गंगासागरसंगमे॥ गंगायं-
 पुष्करे सेतोर्गंगाद्वारे च नैमिषे॥ यद्दानं दीयते
 शक्त्या तदनेत्याय कल्पते॥ कूर्मपुराणे॥ स्त्री-
 सहस्राकुले रम्ये मंदाकिन्यास्तदेषु भे॥ मोदते
 स्तुतिभिः सार्द्धं सुकृतेनैव ह कर्मणा॥ सिद्धचारण-
 गंधर्वैः पूज्यते दिवि दैवतैः॥ ततः स्वर्गात्परिभृ-
 ष्टोजम्बूद्वीपपतिर्भवैत्॥ ततः शुभानि कर्माणि
 चिन्तमानः पुनः पुनः॥ गुणवान् वित्तसंपन्नो
 भवतीह न संशयः॥ कर्मणा मनसा वाचा सत्ये-
 धर्मे प्रतिष्ठितः॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यस्तु ग्रासं
 प्रयच्छति॥ सुवर्णमथ मुक्तां वा तथैवान्यान्य-
 रिग्रसन्॥ कपिलां पाटलावर्णीयस्तु धेनुं प्रय-
 च्छति॥ सुवर्णशृंगीरौ प्यखुरीं चैलकण्ठीं पय-
 स्विनीम्॥ यावन्ति तस्यारोमाणि संति गात्रेषु
 तापसाः॥ तावद्दुर्घसहस्राणि रुद्रलोके महीयते

तथा ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यस्तु कन्यां प्रयच्छ
 ति ॥ आर्षेण तु विधानेन यथाविभवविस्तरम् ॥
 न स पश्यति तं घोरं नरकं तेन कर्मणा ॥ उत्तरान्
 सकुरुन् गत्वा मोदते कालं संस्रयम् ॥ मात्स्ये
 पि ॥ कपिलामित्याद्युक्तम् ॥ गवां शतसहस्रेभ्यो
 दद्यादेकां पयस्विनीम् ॥ पुत्रान्दारांस्तथाभृत्या
 न्गौरेकाप्रति तारयेदिति ॥ अथ प्रयागे सामा
 न्यस्नानम् ॥ कूर्मपुराणे ॥ एतस्त्रजापतिस्त्रे
 त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ अत्र स्नाता दिवं याति
 ये मृतास्तैः पुनर्भवाः ॥ तथा ॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्संगमे संसितं व्रतः ॥ तुल्यं फलमवाप्नोति
 राजसूयाश्वमेधयोः ॥ तथा ॥ तत्र स्नात्वा च पी
 त्वा च यमुनायां युधिष्ठिरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो
 पूतात्मा सप्तमं कुलम् ॥ पाद्मे ॥ प्रयागस्नानतो
 नास्ति किमन्यदधिकं परम् ॥ प्रायश्चित्तं तपो
 रूपं दानरूपं क्रियाधिकम् ॥ तथा ॥ अथ प्रया
 गमाघस्नानमाहात्म्यम् ॥ तत्र कूर्मपुराणे ॥ ष
 ष्टिकोटिसहस्राणि षष्टिकोटिशतानि च ॥ माघ
 मासे गमिष्यन्ति गंगायमुनसंगमम् ॥ मात्स्ये ॥
 सितासितेतु ये स्नाता माघमासे युधिष्ठिरः ॥ न ते
 षां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥ दशतीर्थस
 हस्राणि दशकोट्यस्तथापराः ॥ माघमासे प्र

यागेतुगंगायमुनसंगमे॥अथतत्रगंगाम
 हिमा पद्मपुराणे॥कुरुक्षेत्रसमागंगायत्रतत्रा
 वगाहिता॥तस्माद्दशगुणाप्रोक्तायत्रविन्ध्ये
 नसंगता॥तस्माच्छतगुणाप्रोक्ताकाश्यामुत्त
 रवाहिनी॥काश्याःशतगुणाप्रोक्तागंगायमुन
 संगमे॥सहस्रगुणितासापिभवेत्यश्विमवा
 हिनी॥पश्चिमाभिमुखीगंगाकालिन्द्यासहसं
 गता॥हंतिकल्पकृतं पापं सामाघेनृपदुर्लभा
 ॥अमृतं कथ्यते राजन सावेणी भुवि दुर्लभा॥त
 स्यां माघे मुहूर्ते च देवानामपि दुर्लभम्॥तथा॥
 पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुर्य्यस्सन्तीह याः पुनः
 ॥स्नातुमायांतितावेण्यां माघे मासिनराधिप॥
 तथा॥ब्रह्मविष्णवादीननुक्रम्योक्तम्॥अणि
 मादिगुणोपेता ये चान्ये तत्त्वदर्शिनः॥स्नातुमा
 यांति ते सर्वे माघे वेण्यां नराधिप॥तथा॥गंगां
 येनावगाहन्ते माघे मासिनराधिप॥चतुर्युगसह
 स्रन्ते न पतन्ति सुरालयम्॥शतेन गुणितं माघे स
 हस्रं राजसत्तम॥निर्दिष्टमृषिभिः स्नानं गंगाय
 मुनसंगमे॥तथा॥माघस्तु प्राप्य ते धन्यैः प्रया
 गे द्विजसत्तम॥अपुनर्भवदं यत्र सितासितजलं
 यतः॥तथा॥स्नाता हि ये माकरभास्करोदये तीर्थे
 प्रयागे सुरसिंधुसंगमे॥तेषां गृहद्वारमलं करो

तिभृंगावलिःकुंजरकर्णताडिता॥तथा॥सि
 तासितेतुयोमज्जेदपि पापशतावृतः॥मकर
 स्थेरवौमाघेनसपापेषुमज्जति॥दुर्गेयावैष्ण
 वीमायादेवैरपिसुदुस्तरा॥प्रयागेहन्यतेसा
 तुमाघेमासिनराधिप॥तेषुतेषुचलोकेषुभु
 त्काभोगाननेकशः॥पश्चात्त्वर्कैर्विलीयंतेप्र
 यागेमाघमज्जिनः॥राजसूयसहस्रस्यराज
 न्नविकलंफलम्॥सितासितेचमाघेतुस्नाता
 नांभवतिध्रुवम्॥तथा॥आकल्पजन्मभिःसार्द्धं
 यस्यापंसंचितन्मरेः॥तद्भवेद्भस्मसान्माघेस्ना
 तानांतुसितासितइति॥पद्मपुराणीयमाघमा
 हात्म्येद्रष्टव्यानि॥तथा॥पुष्करेचकुरुक्षेत्रेब्र
 ह्मावर्त्तेपृथूदके॥अविमुक्तेप्रयागेचगंगासाग
 रसंगमे॥यत्फलंदशभिर्वर्षैःप्राप्यतेसंजितेंद्रि
 यैः॥तत्फलंप्राप्यतेमाघेअहस्नानान्नसंशयः
 ॥अथात्रस्नानेदिनविशेषेफलविशेषः॥यमः॥
 कार्तिक्यापुष्करेस्नातःसर्वपापैःप्रमुच्यते॥मा
 घ्यास्नातःप्रयागेतुमुच्यतेसर्वपातकैः॥भारते
 आङ्गिरसतीर्थयात्रायाम्॥दशतीर्थसहस्रा
 णित्रिंशत्कोट्यस्तथापराः॥समागच्छतिमाघ्या
 नुप्रयागेभरतर्षभ॥तथान्यत्रापि॥अरुणोदय
 वेलायांशुक्लामाघस्यसप्तमी॥प्रयागेयदिलभ्ये

तकोटिस्सूर्यग्रहैः समा ॥ तथा ॥ रवेर्मकरसंक्रां
 तौ प्रयागे स्नानदानयोः ॥ फलमानं न शक्नोति
 कर्तुं मन्त्रह्यापितत्त्वतः ॥ एवं ॥ प्रयागातिरिक्तेषु
 सप्तम्यादिस्नानवचनानि ॥ विष्णुः ॥ सूर्यग्रहण
 तुल्या तु शुक्लमाघस्य सप्तमी ॥ अरुणोदयवेला
 यांतस्यां स्नानं महाफलमित्यादि ॥ तथा ॥ माघे
 मासि सिते पक्षे सप्तमी कोटिभास्करा ॥ कुर्या
 त्स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसम्पदः ॥ अत्र
 विधिर्भविष्ये वसिष्ठः ॥ कृत्वा षष्ठ्या मेकभक्तं स
 प्तम्यां निश्चलं जलम् ॥ रात्र्यंते चालयेथास्त्वं द
 त्वा शिरसि दीपकम् ॥ तथा ॥ जलमिति प्रक्रम्य
 ॥ न केन चाल्यते यावत्तावत्स्नानं समाचरेत् ॥
 सौवर्णे राजते पात्रे भक्त्या लाभमयेपि च ॥ तैलेन
 वर्तिर्दीपकं व्यामहं राजनं रंजिता ॥ समाहितमना
 भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकम् ॥ भास्करं तूदये ध्या
 त्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ नमस्ते रुद्ररूपाय रसा
 नां पतये नमः ॥ वरुणाय नमस्ते स्तु हरि वासन
 मोस्तु ते ॥ जले परिहरेद्दीपं ध्यात्वा संतर्प्य देव
 ता ॥ इति ॥ अर्घ्यदानमन्त्रश्च ॥ यद्यजन्म कृतं
 पापं मया जन्मसु सप्तसु ॥ तन्मे रोगञ्च शोकञ्च
 माकरीहन्तु सप्तमीत्यादि ॥ अथ माघमासां वि
 शेषो विष्णुपुराणे ॥ माघासिते पंचदशी कदाचि

द उपेतियोगं यदि वारुणेन ॥ क्रमेण कालः स प
 रः पितृणां न ह्यल्पपुण्यैर्नृपलभ्यते सौ ॥ वारुणमृ
 संशतभिषा तथा ॥ तत्रैव चेद्वा द्रपदास्तु पूर्वा
 काले तदा तन्क्रियते पितृभ्यः ॥ आद्वेपरां तन्नि म
 वाप्नुवन्ति युगान्सहस्रं पितरश्च तेन ॥ भारते ॥
 माघमाहात्म्यं प्रकृत्य ॥ काले धनिष्ठा यदि नाम
 तस्मिन् भवन्ति भूपाल तदा पितृभ्यः ॥ दत्तं तिला
 न्नं प्रददाति तृप्तिं वर्षायुतं तत्कुलजैर्मनुष्यैः ॥
 तत्रैव अर्द्धोदयमहिमा ॥ अमार्कपातश्रवणैर्यु
 क्ता चेत्पुष्यमाघयोः ॥ अर्द्धोदयः स विज्ञेयः कोटि
 सूर्यग्रहेः समः ॥ पुष्यमाघयोः संधौ चामेत्यर्थः
 ॥ पातो व्यतीपातः ॥ दिवैव योगः सस्तोयं न तुरा
 त्रौ कदाचनेति स्कान्दे ॥ अर्द्धोदये तु संप्राप्ते स
 र्वगंगा समं जलम् ॥ शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वे न वे
 युर्ब्रह्मसम्मिताः ॥ यत्किंचिन्क्रियते दानं तत्र तन्मे
 रुसन्निभम् ॥ अत्र ब्रतविशेषस्तु हेमाद्रि ब्रतका
 ण्डादेवाः वगंतव्यः ॥ तथा मकरसंक्रांतौ पौर्ण
 मास्यामावास्यादि कर्तव्यमपि तत एवावगंत
 व्यमत्र सप्तम्यादौ सकृत्स्नानेनैव तन्त्रेण माघ
 स्नानमिति स्नानफलम् ॥ अथ माघस्नानविधिः
 तदुक्तं पाद्मे ॥ सर्वे धिकारिणो ह्यत्र विष्णुभक्तौ य
 थानृप ॥ सर्वेषां सर्वदा माघः सर्वपापप्रणाशन इ

ति॥ मकरस्थेरवौ माघे प्रातः काले तथा मले॥ नृ
 णां स्त्रीणां तथा स्नानं स्वर्गदं पापिनामपीति॥ भ
 विष्ये॥ ब्रह्मचारी दृढस्थो वा वा न प्रस्थोऽथ भिक्षु
 कः॥ बालवृद्धयुवानश्वनरनारीनपुंसकाः॥ स्ना
 त्वा माघेषु भेतीर्थे प्राप्नुवंतीप्सितं फलम्॥ तत्रा
 पिविशेषः॥ ब्रह्मसत्रविशांचैव मन्त्रवत्स्नानमि
 ष्यते॥ तूष्णीमेव तु शूद्राणां तथैव कुरुनन्दन॥
 नमस्कारोऽथ वाकार्यः सर्वपापैघहानिददति॥
 शूद्राणामिति ब्राह्मजातीनामुपलक्षणम्॥ अ
 थ माघस्नानकालः॥ तत्र पादौ॥ मकरस्थेरवौ यो
 हिनस्नातोऽभ्युदितेरवौ॥ कथं पापैः प्रमुच्येत स
 कथं त्रिदिवं व्रजेत्॥ अन्यच्च॥ माघमासे रटं त्या
 पः किञ्चिदभ्युदितेरवौ॥ ब्रह्मघ्नश्चासुरापश्चा
 कम्पतंतत्सुनीमहे॥ तथा॥ ये माघमासे वरती
 र्थमज्जनं कुर्वन्ति चार्द्धोदितसूर्यमण्डले॥ स्ना
 त्वा च माघे हरि मर्चयन्ति ये स्वर्गं च्युता भूपतयो भ
 वन्ति ते॥ अथ प्रयागीयतीर्थानि कोर्ममात्स्ये च
 कम्बलाश्वतरौ नागौ यमुनादक्षिणे तटे॥ तत्र
 स्नात्वा च पीत्वा च मुच्यते सर्वपातकैः॥ पूर्वपार्श्वे
 तु गङ्गायास्तैल्लोक्येख्यातिमान् नृप अवटः सर्व
 सामुद्रः प्रतिष्ठानं च विश्रुतम्॥ ब्रह्मचारी जितक्रो
 धस्त्रिरात्रं पदितिष्ठति॥ सर्वपापविश्रुद्धात्मा सोऽथ

मेधफलं लभेत्॥ उत्तरेण प्रतिष्ठानाङ्गागीरश्या
स्तु पूर्वतः॥ हंसप्रतपनंनामतीर्थलोकेषु विश्रुत
म्॥ अश्वमेधफलं तत्र स्नातमात्रस्य जायते॥ अ
थाक्षयवटमहिमा॥ अकामो वा सकामो वा वटमू
ले मुनीश्वराः॥ शीघ्रं प्राणात्प्रमुञ्चेत्तदीच्छेत्य
रमांगतिम्॥ वटमूलं समासाद्य यस्तु प्राणान्य रि
त्यजेत्॥ सर्वलोकानतिक्रम्य स्वर्गलोकं स गच्छ
तीत्यादि॥ यामुने चोत्तरे तीरे प्रयागस्य तु दक्षि
णे॥ ऋणप्रमोचनंनामतीर्थं च परमं स्मृतम्॥ एक
रात्रौ पितः स्नात्वा ऋणात्तत्र प्रमुच्यते॥ सूर्यलोक
मवाप्नोति अनृणी च सदा भवेत्॥ तथा॥ अग्निती
र्थमिति ख्यातं यमुनादक्षिणे तटे॥ पश्चिमधर्म
राजस्य तीर्थं त्वनरकं स्मृतम्॥ तत्र स्नाता दिवं
यांति ये मृतास्ते पुनर्भवाः॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां
स्नात्वा संतर्प्य वैश्वदेवैः॥ धर्मराजं महापापैर्मुच्यते
नात्र संशयः॥ दशतीर्थं सहस्राणि त्रिंशत्कोट्यस्त
था पराः॥ प्रयागे संस्थिता निस्पृहेव मादुर्मनीषि
णः॥ तिस्त्रः कोट्योर्द्ध्वं कोटी च तीर्थानां वायुरब्रवी
त्॥ दिवं क्षित्यन्तरिक्षे च ते सर्वे जान्हवी स्मृताः॥ यत्र
गंगा महाभागा सदृशस्तत्र योवनम्॥ सिद्धि क्षेत्रं तु त
द्देशं गंगातीरं समन्वितम्॥ यत्र देवो महादेवो
देव्या सह महेश्वरः॥ आस्ते देवेश्वरो नित्यं तत्ती

र्थं तत्तपो वनम् ॥ मत्स्यपुराणे ॥ अथ सन्ध्याव
 टे रम्ये ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ उपासीनः शुचिः सं
 ध्यां ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ तथा ॥ ततो भोगवतीं
 गत्वा वासुकेरुत्तरोत्तरम् ॥ दशाश्वमेधिकं चैव ती
 र्थं तत्र परं महत् ॥ कृताभिषेकस्तु वरः सोऽश्वमेधा
 फलं लभेत् ॥ धनायस्तपवान्दातो दसो भवति धा
 र्मिकः ॥ चतुर्वेदेषु यत्पुण्यं सत्यवादिषु यत्फलम्
 ॥ अहिंसायास्तु यो धर्मो गमनादेव तत्फलम् ॥ त
 था ॥ मीनसं नाम तीर्थं तु गंगायामुत्तरे तटे ॥ त्रि
 रात्रोपोषितः स्नात्वा सर्वकामानवाप्नुयात् ॥ गोभू
 हिरण्यदानेन यत्फलं प्राप्नुयान्नरः ॥ स तत्फल
 मवाप्नोति तत्तीर्थं स्मरते तु यः ॥ तथा ॥ तपनस्य
 सुता देवी त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ अथ यमुना म
 हिमा ॥ समागता महाभागा यमुना यत्र निम्नगा
 ॥ येनैव निस्तृता गंगानैव यमुना गता ॥ योजनानां
 सहस्रेषु कीर्तनात्पापनाशिनी ॥ तत्र स्नात्वा च पी
 त्वा च यमुनायां युधिष्ठिरः ॥ कीर्तनाल्लभते पुण्यं
 दृष्ट्या भद्राणि पश्यति ॥ अवगाह्य च पीत्वा च पुना
 त्या सप्तमं कुलम् ॥ प्राणास्त्यजति यस्तत्र स या
 ति परमां गतिम् ॥ इदं सर्वं प्रयागावच्छिन्नयमु
 नाविषयम् ॥ तथा ॥ एवं तीर्थं सहस्राण्यमुना द
 क्षिणे तटे ॥ उत्तरेण प्रवक्ष्यामि आदित्यस्य महा

त्मनः॥ तत्तीर्थं निरुजकं नाम यत्र देवाः सवासवाः
 ॥ उपासते यथा सन्ध्यां नित्यकालं युधिष्ठिरः॥ देवाः
 सेवन्ति तत्तीर्थं ये चान्ये विदुषो जनाः॥ अग्निपुरा-
 णे॥ वासुकेर्भोगवत्पत्रहंसस्या यतनं परम्॥ उ-
 र्वसी पुलिनं रम्यं तीर्थं सन्ध्यावदस्तथा॥ कोटिती-
 र्थं चाश्वमेधं गंगायमुत्तमम्॥ मानसं च तपो
 हीनं तीर्थं च ऋणमोचनमित्यादि तीर्थान्युक्ता-
 नि॥ सितासितं यद्विप्रयागमुख्यं तच्छ्रितं तीर्थं
 महत्त्वमीरितम्॥ तीर्थान्तरेऽस्मत्पुरीभिराद्रितं
 तं तीर्थं राजे मनसा स्मरामि॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महा-
 राजाधिराजमहाराजरामवंशजश्रीमाधवसिंह-
 कारिते तीर्थसुधानिधौ तीर्थराजतरङ्गः॥ ॐ ॥
 अथ पुष्करमाहात्म्यम्॥ महाभारते॥ पुष्करेषु म-
 हाभागदेवामर्षिगणाः पुरा॥ सिद्धिं समभिः संप्राप्ता-
 पुण्येन महतान्विताः॥ १॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पि
 तद्देवार्चने रतः॥ अश्वमेधाद्दशगुणं फलं प्राहुर्म-
 नो विणः॥ २॥ अष्येकं भोजयेद्विप्रं पुष्करारण्यमा-
 श्रितः॥ तेनासौ कर्मणा भीष्मप्रेत्य चेह च मोदते
 ॥ ३॥ शाकैर्मूलैः फलैर्वापियेन वर्तयते स्वयम्॥
 तद्वै दद्याद्ब्राह्मणाय श्रद्धावाननसूयकः॥ ४॥ तेनै-
 व प्राप्नुयात्प्राज्ञो हयमेधफलं नरः॥ ब्राह्मणाः सन्नि-
 यावैश्याः शूद्रा वाराजसत्तमः॥ ५॥ न वै योनौ प्रजा

यन्तेस्नातास्तीर्थे महात्मनः ॥ अथ कार्त्तिक्यावि
 शेषः ॥ कार्त्तिकीं तु विशेषेण यो भिगच्छति पुष्कर
 म् ॥ ६ ॥ प्राप्नुयात्सनरो लोकान्ब्रह्मणः स दने स या
 न् ॥ अथ स्मरणफलम् ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पु
 ष्कराणि कृतांजलिः ॥ ७ ॥ उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्वती
 र्थेषु भारत ॥ जन्मप्रभृतियत्पापं स्त्रिया वा पुरुष
 स्य वा ॥ ८ ॥ पुष्करस्नातमात्रस्य सर्वमेव प्रणस्य
 ति ॥ यथा सुराणां सर्वेषां मादिस्तु मधुसूदन ॥ ९ ॥
 ॥ तथैव पुष्करं राजस्तीर्थानां मादिरुच्यते ॥ दृष्ट्वा
 द्वादशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ॥ १० ॥ क्रतू
 न् सर्वानवाप्नोति ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ यस्तु व
 र्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपासते ॥ ११ ॥ तत्रैकरा
 त्रिवासफलम् ॥ कार्त्तिकीं वा वसेदेकां पुष्करे स
 ममेव तत् ॥ अथ तत्क्षेत्रे त्रीणि शृंगाणि ॥ त्रीणि
 शृंगाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ १२ ॥ पुष्क
 राण्यादिसिद्धानि न विद्मस्तत्र कारणम् ॥ पुष्करं
 पुष्करे गंतुं दुष्करं पुष्करे तपः ॥ दुष्करं पुष्करे द्वा
 नं वस्तं चैव सुदुष्करम् ॥ उप्यद्वादशरात्रं तु नियतौ
 नियताशनः ॥ त्रदक्षिणमुपावृत्य जंबू मार्गं समा
 विशेत् ॥ १५ ॥ जम्बू मार्गं समाविश्य देवर्षिपितृ
 सेवितम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वकामानवा
 पुयात् ॥ १६ ॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराज

महाराजश्रीरामवंशजश्रीमन्महाराजमाधवसिं
 हकारितेतीर्थसुधानिधौपुष्करतरङ्गः॥ॐ॥
 अथकुरुक्षेत्रमाहात्म्यम्॥महाभारते॥पृथि
 व्यानैमिषंतीर्थमन्तरिक्षेचपुष्करम्॥त्रयाणा
 मपिलोकानांकुरुक्षेत्रंविशिष्यते॥अथकुरु
 क्षेत्रस्मरणमहिमा॥कुरुक्षेत्रंगमिष्यामिकुरु
 क्षेत्रेवसाम्यहम्॥यएवंसंतंब्रूयात्सर्वपापैः
 प्रमुच्यते॥अथतत्रत्यपांशुमहिमा॥भारते॥
 पांशवोपिकुरुक्षेत्राद्वायुनासमुदीरिताः॥अ
 पिदुष्कृतकर्माणानयन्तिपरमांगतिम्॥अथ
 वासमहिमा॥तत्स्थानप्रमाणञ्चदक्षिणेन
 सरस्वत्यादृषद्वत्युत्तरेणचयेवसन्तिकुरुक्षे
 त्रेतेवसन्तित्रिविष्टपे॥तत्रमासंवसेद्द्वारस
 रस्वत्यांयुधिष्ठिर॥यत्रब्रह्मादयोदेवाःऋषय
 स्सिद्धचारणाः॥गन्धर्वाःसरसोयक्षाःपन्नगाः
 श्वमहीपते॥ब्रह्मक्षेत्रंमहापुण्यमभिगच्छन्ति
 भारत॥मानसफलम्॥मनसाप्यभिकामस्य
 कुरुक्षेत्रंयुधिष्ठिर॥पापानिविप्रणस्यन्तिब्रह्म
 लोकंचगच्छति॥गत्वाहिश्रद्धयाराजन्कुरुक्षे
 त्रंकुरुद्वह॥फलंप्राप्नोतिचतदाराजसूयाम्भमेध
 योरित्यादि॥ॐ॥इतिश्रीमन्महाराजाधिराज
 श्रीराम—वंशजमाधवसिंहवर्मकारितेती

र्थमुधानिधौ कुरुक्षेत्रतरङ्गः ॥ ॐ ॥ अथ नैमि
 षमाहात्म्यम् ॥ महाभारते ॥ तस्यां देवर्षिजुष्टा
 यां नैमिषं नाम भारत ॥ यत्र तीर्था नि देवानां पुण्या
 नि च पृथक् पृथक् ॥ यत्र सागोमती पुण्या रम्या दे
 वर्षिसेविता ॥ यज्ञहोमिश्च देवानां सामित्रञ्च वि
 वस्वतः ॥ तत्र स्नान दानादिकमहिमामहाभार
 ते ॥ ततस्तीर्थेषु पुण्येषु गोमत्याः पाण्डुवानृष ॥
 कृताभिषेकाः प्रददुःगाश्च वित्तञ्च भारत ॥ तत्र
 देवान् पितॄन् विप्रांस्तर्पयित्वा पुनः पुनः ॥ कन्याती
 र्थेषु तीर्थे च गवां तीर्थे च भारत ॥ कालतोयां विष
 प्रस्थे गिरौ प्रोष्य च कौरवा इति ॥ अथ तस्मै च प्र
 माणम् ॥ पादौ ॥ योजनं पञ्च पञ्चाशन्नैमिषं शौन
 कालयम् ॥ हिमालयादक्षिणे कूले गोमत्याश्चो
 त्तरे शुभे ॥ शरयूभागीरथीमध्ये सर्वतीर्थाश्च यं
 भुवि ॥ नैमिषे योजनैः पञ्च नाभिभूमेः सनातन ॥
 कन्याकुब्जेति विख्यातं गुह्यं तीर्थं सदा मम ॥ अ
 थ तत्प्रमाणम् ॥ वार्ष्मती च पुरी प्राच्यादक्षिणे
 तु कलापकः ॥ भूमिग्रामं पश्चिमे च उत्तरे नैमिषा
 लयम् ॥ इति ॥ तस्माच्च दक्षिणे भागे संदोहस्या
 नमुत्तमम् ॥ संदोहारख्या परा देवी यदंशाः कोटि
 शः कलाः ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां वामहा
 मुने ॥ तत्र ये नियमं कृत्वा देवानां गानरादयः ॥ संदो

हारव्ये महातीर्थे स्नानं दानं जपादिकम् ॥ कुर्वन्ति
 कोटिगुणितं पुण्यं तु मम प्रीतिः ॥ पुत्रार्थं लभ
 ते पुत्रान् गुणरूपसमन्वितान् ॥ अथ नैमिषकु
 ज्जमहिमा भारते ॥ ततो नैमिषकुंजं च समा
 साद्य कुरुद्वह ॥ ऋषयः किल राजेन्द्र नैमिषे या
 स्त पस्विनः ॥ तीर्थयात्रां पुरस्कृत्य कुरुक्षेत्रं गताः
 पुरा ॥ ततः कुञ्जं सरस्वत्याकृतो भारतसत्तम ॥
 ऋषीणामवकाशं स्याद्यथा पुष्टिकरो महान् ॥ त
 स्मिन्कुंजे नरः स्नात्वा अग्निष्टोमफलं लभेदित्यादि
 ॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिराजमहाराजश्री
 रामवंशजश्रीमन्महाराजमाधवसिंहकारिते
 तीर्थसुधानिधौ नैमिषतरङ्गः ॥ ॐ ॥ अथ प्रसं
 गात् केदारमाहात्म्यमुच्यते तत्रादौ केदारस्मर
 णफलम् ॥ वायुपुराणे ॥ स्मरणादश्वमेधस्य
 फलं तुल्यं भते परम् ॥ स्पर्शनाद्ब्रह्मलोकादिलोका
 भुंक्ते यदृच्छया ॥ १ ॥ मम देहात्समुत्पन्नं केदारं
 क्षेत्रमुत्तमम् ॥ तस्य स्मरणमात्रेण भद्रे रेव प्रपू
 र्यते ॥ २ ॥ पातकैश्च विमुच्येत आजन्मोपार्जितैर
 पि ॥ यैर्जलं पीयते सुशुक्रं रुतं मम तैजसम् ॥ ३ ॥
 तत्तीर्थजलपानफलम् ॥ वायुपुराणे ॥ उदकं यैस्तु
 तत्पीतं न तेशो व्याहिमानवाः ॥ संसारसागरे घो
 रदुःपारे कुशसंकुले ॥ १ ॥ त्रिनेत्राशूलहस्ताश्च

शशांककृतशेखराः॥ व्याघ्रचर्मधराजातामम
 पुत्रामहाबलाः॥२॥ केदारस्योदकं पीतं यैर्नरैः पु
 ण्यकर्मभिः॥ भवतापविनिर्मुक्तामोक्षं गच्छन्ति
 मानवाः॥३॥ गर्भवासो न तेष्वस्ति मुक्तास्ते पुरुषो
 त्तमाः॥ बहुनात्र किमुक्तेन सत्यं सत्यं वरानने॥ अ
 थ तस्मिन् प्रदक्षिणफलम्॥ वायुपुराणे॥ तत्र ये
 शुभकर्माणः कुर्वन्ति हि प्रदक्षिणम्॥ प्रदक्षिणीकृ
 ता तेन सप्तद्वीपावसुंधरा॥ यत्फलं सर्वयज्ञेषु सर्व
 दानेषु यत्फलम्॥ तत्फलं कोटिगुणितं मम कृत्वा
 प्रदक्षिणम्॥२॥ अथ दशाक्षरीविद्यानुष्ठानपूर्व
 कं स्नानम्॥ वायुपुराणे॥ दशाक्षरीमहाविद्याभु
 क्तिमुक्तिफलप्रदा॥ यस्याः श्रवणमात्रेण मुच्य
 ते ब्रह्महत्याया॥ ओंकारद्वयसंयुक्तं कृत्वा त्रय
 भूषितम्॥ हंकारपंचकयुतं दशविंदुपरिःकृत
 म्॥ मंत्रवर्णस्य मालान्तो कथयामि सुरेश्वरि॥ उ
 च्चारणे नैव यस्या नश्यते पातकं महत्॥ ॐ रुं सुं
 रुं जूं हूं हं इति अङ्गन्यासादिवायुपुराणादवसेय
 म्॥ अथ भाद्रे अनुष्ठानविशेषो वायुपुराणे॥ भा
 द्रे वा श्रावणे मासि कृष्णपक्षे चतुर्दशी॥ उपकुण्डे
 ततः स्थित्वा स्थिरदृष्टिरनाकुलः॥१॥ कुण्डं निरीक्ष
 येतावद्यावन्मध्यगतोरविः॥ मध्यगते रवौ देवि
 शंखकुन्देन्दुभास्वरम्॥२॥ बहुदाकारसंभूतं चतु

रंगुलमुच्छ्रितम्॥ तद्वेतो मामकं देवि भुक्तिमुक्तिफ
 लप्रदम्॥ ३॥ तत्पि वेद्भक्तिसंयुक्तो ममैव हितचे
 तसा॥ दक्षिणेनैव हस्तेन त्रीनूवारं श्वसुरेश्वरि॥
 ४॥ वामहस्तेन तानेव उभाभ्यां तु पिवेत्रयम्॥ ध्या
 यन् देवं शिवं शान्तं भक्त्या देवि महेश्वरम्॥ ५॥ ईशा
 नाभिमुखो भूत्वा पिवेद्दामेन पाणिना॥ दक्षिणेन
 ततः पीत्वा पिवेत्तुष्टभोयथा॥ ६॥ भूमिमागत्य
 जानुभ्यां हस्तयुग्मं प्रसार्य च॥ ईषन्मात्रं च वारं
 स्त्रीं स्त्रिधा स्फोटं तु कारयेत्॥ ७॥ अहं ब्रह्मा स्म्य
 हं विष्णु रहं रुद्रो महेश्वरः॥ करस्फोटं ततः कृत्वा
 वदेद्देसाधकोत्तमः॥ ८॥ मत्तुल्यो नास्ति त्रैलोक्ये
 देवो वा दानवोऽपि वा॥ गन्धर्वो राक्षसो वापि पिशा
 चो रगकिन्नरः॥ ९॥ पुनः प्रभातसमये तीर्थस्ना
 त्वा विधानतः॥ तर्पयेत्पितृदेवांश्च तथा भूतान्य
 शेषतः॥ १०॥ उपवासं ततः कृत्वा क्षपेत्सप्तदिना
 नि च॥ कृत्वैव मुक्तनियमैः सर्वैरेव न संशयः॥ ११॥
 अन्यथा षट्सु मासेषु स्यात्तव्यं सर्वतो जनैः॥ ब्रह्म
 चर्यं भूमिशय्या परान्नं कुत्सितस्य च॥ १२॥ रज
 स्वलादिसंस्पृष्टं सर्वमन्नं तु वर्जयेत्॥ अन्यथा तू
 दकं भद्रे मृत्युकालं तु शोभने॥ १३॥ द्वियते गणपे
 र्वारैस्तद्रक्षणपैः प्रिये॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन षड्वा
 त्रंतत्र कारयेत्॥ १४॥ भक्तियुक्तैर्नरैश्च द्वाभक्ति

युक्तेनचेतसा॥अथवाषट्सुमासेषुस्थातव्य
 न्नियतेर्नरैः॥१५॥यत्रतत्रस्थितोभद्रेसप्तवाराभि
 मंत्रितम्॥अनयाविद्ययायत्नाद्यःपिवेदितरज्ज
 लम्॥१६॥संवत्सरंहिसम्पूर्णंब्रह्मचर्य्येणयत्न
 तः॥सतांगतिमवाप्नोतिकेदारंयातिमानवः॥
 ॥ॐ॥इतिश्रीमन्महाराजाधिराजमहाराजश्रीम
 द्रामवंशजश्रीमन्महाराजमाधवसिंहकारिते
 तीर्थसुधानिधौकेदारतीर्थनिरूपणन्नामकेदार
 तरङ्गः॥ॐ॥अथगयातीर्थप्रसंसा॥स्कान्दे॥किं
 कुरुक्षेत्रदानेनप्रयाःगेवपनेनकिम्॥काश्या
 तुदेहपातेनयदिपुत्रोगयांब्रजेत्॥तथा॥ब्रह्म
 ज्ञानंगयाश्रद्धंगोग्रहेमरणंतथा॥वासुंसांकु
 रुक्षेत्रेमुक्तिरेषाचतुर्विधा॥तथा॥ब्रह्मज्ञानेन
 किंसाध्यंगोग्रहेमरणेनकिम्॥किंकुरुक्षेत्रदा
 नेनयदिपुत्रोगयांब्रजेत्॥तथा॥गयापिण्डप्र
 दानेनयत्फलंलभतेनरः॥नतच्छक्यंमयावक्तुं
 कल्पकोटिशतैरपि॥बृहस्पतिः॥कांसंतिपि
 तरःपुत्रान्काङ्क्षयभीरवः॥गयांयास्यति यः
 कश्चित्सोस्मान्सन्तारयिष्यति॥गयायांधर्मपृ
 ष्ठेचसदसिब्रह्मणस्तथा॥गयाशीर्षाक्षयवटेपि
 तृणांदत्तमक्षयम्॥ब्रह्मारण्यंधर्मप्रिष्ठेचेनुका
 रण्यमेवच॥दृष्ट्वेतानिपितृणांचवंश्यान्विंश

तिमुद्धरेत्॥महाभारते॥ आङ्गिरसतीर्थयात्रा
 याम्॥मुण्डपृष्ठेगयायांचनैरितेदेवपर्वते॥त्रे
 तायांकौञ्चपद्याञ्चब्रह्महत्याविमुच्यते॥तथा
 ॥पुलस्त्यतीर्थयात्रायाम्॥ततो गयो समासाद्य
 ब्रह्मचारीजितेन्द्रियः॥अश्वमेधमवाप्नोतिगम-
 नादेवभारत॥तत्राक्षयवटो नाम त्रिषु लोकेषु
 विश्रुतः॥यत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यक्षयमित्यु-
 त॥महानद्यामुपस्पृश्य तर्पयेत्पितृदेवता॥अ-
 क्षयान्प्राप्नुयांल्लोकांकुलंचैव समुद्धरेत्॥तथा॥
 धौम्यतीर्थयात्रायाम्॥एष्टव्यावहवः पुत्रायद्ये
 कोपि गयां व्रजेत्॥स तारयति माहात्म्याद्दशपू-
 र्वान्दशपरान्॥महानदी च तत्रैव तथा गयशि-
 रो नृप॥यत्रास्तु कीर्तितः विप्रेरक्षय्यकरणो वटः
 ॥यत्र दत्तं पितृभ्यो न्नमक्षयम्भवति प्रभो॥सा च
 पुण्यजला यत्र फल्गुना मा महानदीत्यादि॥अथ
 गदाधरमहिमा॥अग्निपुराणे॥स्थितो गदाधरो
 देवो व्यक्ता व्यक्तेभ्यः आत्मकः॥निश्चलार्थस्वयं दे-
 वः स्थित आदिगदाधरः॥आदिगदाधरनाम नि-
 रुक्तिः॥वायवीये॥आद्यया गद्या भीतो यस्मात्
 दैत्यसिथिरीकृतः॥स्थित इत्येष हरिणा तस्मात्
 दादिगदाधरः॥तथा॥गद्या प्रागवष्टभ्य गया-
 सुरशरीरकम्॥निश्चलार्थं स्थितो यस्मात् तस्मादा

दिग्दाधरः॥ तथा॥ शिलापर्वतफलवादि रूपे
 णाव्यक्त आस्थितः॥ गदाधरादिरूपेण व्यक्त आ
 दिग्दाधरः॥ शिलापादादिरूपेण व्यक्ता व्यक्ता
 त्मना स्थितः॥ तथापि द्रस्यन्ति सदा भक्त्या देवग
 दाधरम्॥ ते प्राप्स्यन्ति धनं धान्यं मायुरारोग्यमे
 व च॥ कलत्रपुत्रपौत्रादिगणकीर्त्ति सुखादिकमि
 त्यादि॥ अथ पदमहिमावाचकीये॥ विष्णोः पदं रु
 द्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमम्॥ कश्यपस्य पदं दिव्यं
 हौहस्तौ यत्र निर्गतौ॥ पञ्चाग्रीनां पदं तत्र इन्द्र
 गस्य पदे परे॥ रेवेश्वरकार्तिकेयस्य क्रौञ्चमा
 तङ्गयोरपि मुखलिंगानि सर्वाणि पदानि तिनि
 बोधतेति॥ अथ रुद्रपदमहिमा॥ त्रिस्थलीसेतौ
 महाभारते॥ रामोरुद्रपरेश्राद्धे पिण्डदानाय चो
 च्यतः॥ पिता दशरथः स्वर्गात्प्रसार्य करमागतः
 ॥ नादात्पिण्डं करे रामो ददौ रुद्रकरे ततः॥ रामोरु
 द्रपदे श्राद्धे पिण्डदानाय चोच्यतः॥ शास्त्रार्थाति
 क्रमाद्भीतो रामं दशरथो ब्रवीत्॥ तारितो हं त्व
 या पुत्र रुद्रलोकोत्थ भून्मम॥ पदपिण्डप्रदानेन
 हस्ते तु स्वर्गतिर्न हि॥ त्वंच राज्यं चिरं कृत्वा पाल
 यित्वा द्विजान् प्रजाः॥ यज्ञान्सदक्षिणान् कृत्वा वि
 ष्णुलोकं गमिष्यसि॥ महायोध्या जनैः सर्वैः कृमि
 कीटादिभिसह॥ इत्युक्त्वा सो दशरथो रुद्रलोकं

ययौपरमिति॥अथगयादिनामनिर्वचनंवाय-
 वीये॥श्वेतकल्पेतुवाराहेगयोयागमकारय-
 त॥गयानाम्नागयारव्याताक्षेत्रेब्रह्मादिकांक्षि-
 तम्॥आग्नेयेऽपि गयोपिचाकरोद्यागंवह्नन्
 बहुदक्षिणम्॥गयापुरीनाम्नेतिवायवीये॥
 दैत्यस्यमुण्डपृष्ठे तुशिलायस्माच्चसंस्थिता॥
 तस्मात्समुण्डपृष्ठादिःपितृणांब्रह्मलोकदः॥त-
 थाक्रौंचरूपेणहिमुनिर्मुण्डपृष्ठेतपोकरोत्॥त-
 स्यपादांकितोयस्मात्क्रौंचपादस्ततःस्मृतः॥त-
 था॥हेत्यसुरस्ययच्छीर्षगदयातुद्विधाकृतम्॥
 ततःप्रक्ष्यालितायस्मिंस्तीर्थेतस्यविमुक्तये॥
 गदालोलमितिख्यातसर्वेषांमुत्तमोत्तमम्॥अ-
 थगयादिप्रमाणम्॥वायवीये॥पंचक्रोशंगया
 क्षेत्रंक्रोशमेकंगयाशिरः॥अत्रापिमध्यामाव-
 धिस्तत्रैवमुण्डपृष्ठाच्चपूर्वस्मिन्दक्षिणेपश्चिमो-
 त्तरे॥सादृक्क्रोशद्वयमानंगयेतिपरिकीर्तितम्॥
 मुण्डपृष्ठादिमध्यावधिरित्यर्थः॥अग्निपुराणे॥
 गयाशिरःपरिमाणम्॥नागकूटादूर्ध्वकूटाकूटा-
 दुत्तरमानसात्॥एतद्गयाशिरःश्रोतृफलुतीर्थं
 तदुच्यते॥तावदेवफलुतीर्थमित्यर्थः॥तथा॥
 मुण्डपृष्ठनगाधस्तात्फलुतीर्थमनुत्तमम्॥अ-
 त्रानुत्तममितिनिर्देशाद्गयाशिरःपरम्॥तस्यापि

फल्गुतीर्थस्य मुण्डपृष्ठाधस्तनो भागोतिपवि
 त्रइत्यर्थः॥ भारते॥ महानदी देवनद्योस्तद्यती
 र्थाद्यदन्तरम्॥ उदक्यालकनन्दायागयामध्यं
 प्रकीर्तितम्॥ तथा॥ महानद्यापश्चिमेन याव
 द्गृद्धेश्वरोगिरिः॥ उत्तरे ब्रह्मकूपस्य यावद्दक्षि
 णमानसम्॥ एतद्गयाशिरोनाम त्रिषु लोकेषु
 विश्रुतमिति॥ अथ गयागमनप्रसंसावाद्य
 म्निपुराणयोः॥ गृहाच्चलितमात्रेण गयायाग
 मनंप्रति॥ स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां च पदेष
 दे॥ पदेष्वश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गया
 म्॥ तत्फलं च भवेन्नृणां समग्रं नात्र संशयः॥
 स्मृतिरत्नावल्यां विप्रघ्नस्य सुरापस्य बालघ्न
 स्य गुरुद्रुहः॥ नाशमायातिवैपापं गयां समनु
 पातियः॥ तथा॥ ततो गयां समाश्रित्य ब्रह्मचा
 रीजितेन्द्रियः॥ अश्वमेधमवाप्नोति गमनादे
 वभारत॥ अथ गयावासकालनियमः॥ तत्र वा
 द्यमिपुराणयोर्गयां प्रक्रम्य॥ पक्षत्रयनिवासी
 च पुनात्यासप्तमंकुलमिति॥ अनेन सार्द्धमासं
 वासः फलति॥ अथ गयाश्राद्धाधिकारिणः॥
 स्मृतिरत्नावल्याम्॥ आत्मजो वा न्यजो वा पि ग
 याकूपे यदा तदा॥ यत्रा म्ना पातयेत्पिण्डं तन्न
 येद्ब्रह्मशाश्वतम्॥ तथा॥ सवर्णाज्ञातयो मित्र

बांधवाः सुहृदस्तथा ॥ तेपि भूयोगया कूपेपि
 ण्डुदक्षुर्विधानत इति ॥ अत्र गयायां कश्चिच्छ्रा
 द्वे विशेषः ॥ हेमाद्रौ ॥ महालये गयाश्राद्धे प्रेत
 श्राद्धे दशाहिके ॥ पिण्डशब्दप्रयोगः स्यादन्नम
 न्यत्र कीर्तयेत् ॥ तथा ॥ वृद्धिश्राद्धे गयाश्राद्धे
 प्रीतिश्राद्धे तथैव च ॥ सपिण्डीकरणश्राद्धे न प
 ठेत्पितृसूक्तकमिति ॥ अथ गयाश्राद्धकालः ॥
 वायवीये ॥ गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विच
 क्षणः ॥ अधिमासे जन्मदिने अस्ते च गुरुशुक्र
 योः ॥ न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बृहस्प
 तौ ॥ अग्निपुराणे ॥ गयाश्राद्धं प्रकुर्वीत संक्रां
 त्यादौ विशेषतः ॥ काले वा परपक्षे वा चतुर्थ्या
 दिति शिष्यपि ॥ स्मृतिरत्नावल्याम् ॥ मकरे वर्त
 माने तु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥ दुर्लभं त्रिषु लोकेषु
 गयायां पिण्डपातनम् ॥ गारुडे ॥ तीर्थश्राद्धं गया
 श्राद्धं श्राद्धमन्यच्च पैतृकम् ॥ अब्दमध्ये न कु
 र्वीत महागुरुविपत्तिषु ॥ अयं निषेधः सपिण्डी
 करणाभावे ज्ञेयः तदुक्तम् ॥ अस्थिक्षेपं गया
 श्राद्धं तथैवा परपक्षिकम् ॥ अब्दमध्ये न कुर्वी
 त सपिण्डीकरणं विनेत्यादि ॥ अथ गयायां पित
 रः ॥ हेमाद्रौ बौधायनः ॥ उपाध्याय गुरुशुश्रूषि
 तव्याचार्यमातुलाः ॥ श्वसुरभ्रातृतत्पुत्रयाज्य

त्विकप्रियपोषकाः॥भगिनीस्वामिदुहितृयामा
 तृभगिनीसुताः॥पितरःपितृपत्नीनोपितुर्मातु
 श्रयाश्रयसा॥सरिवद्रव्यदशिष्याश्रयतीर्थचैव
 महालये॥एकोद्दिष्टविधानेनपूजनीयाःप्रय
 त्नतः॥पितृपत्नीनोपितरःसपत्नमातामहाः
 इत्यादि॥अथतत्रत्यब्राह्मणप्रसंसा॥वायुपुरा
 णे॥ब्रह्मप्रकल्पितानूविप्रानूहव्यकव्यादिना
 र्चयेत्॥तैस्तुष्टैस्तोषिताःसर्वाःपितृभिःसहदे
 वताः॥आग्नेये॥ब्रह्मा॥येयुष्मानपूजयिष्यन्ति
 गयायामागतानराः॥हव्यैकव्यैर्धनैश्चाद्वैस्ते
 षांकुलशतं व्रजेत्॥नरकात्स्वर्गलोकात्तूपरां
 गतिमिति ध्रुवमित्यादि॥अथतत्रत्यनानातीर्थ
 प्रसंसा वायुपुराणे॥उपोषितोयगायत्रीतीर्थे
 फल्गुनदीस्थिते॥गायत्र्याःपुरतःस्नात्वाप्रातः
 संध्यां समाचरेत्॥आहुंसपिण्डकंकृतवानये
 ब्राह्मणतांकुलम्॥तीर्थेसमुद्यतेस्नात्वासावि
 द्यापुरतो नरः॥संध्यामुपास्यमध्याह्नेनयेत्कु
 लशतंदिवमित्यादि॥नानातीर्थानिप्रसिद्धान्ये
 वेतिशिवम्॥ॐ॥इतिश्रीमन्महाराजाधिरा
 जमहाराजरामवंशजश्रीमाधवसिंहवर्मका
 रितेतीर्थसुधानिधौगयातरङ्गः॥ॐ॥॥ॐ॥
 अथवैद्यनाथमाहात्म्यम्॥रावणस्तुत्यनन्तरं

शिववाक्यम्॥ पाद्वे॥ एतस्य मदभिन्नस्य लिं
 गस्य तु समर्चनम्॥ यः करिष्यति पूतात्मा तस्य
 कामः करे स्थितः॥ शिवसंतिष्ठ संतिष्ठ क्षेत्रे स्मि
 न्सर्वकालके॥ साधूनामुपकाराय विनाशाय
 च रक्षसाम्॥ इत्युक्त्वा विष्णुना यातः यावत्स
 ण शिवलिङ्गकम्॥ सप्तपातालमाक्रम्य स्थि
 तमष्टाङ्गुलं हितौ॥ यद्दर्शनं त्रिलोकानां सक
 लार्थप्रदायकम्॥ स्पर्शनादेव सर्वेषां कैवल्य
 स्य प्रदायकम्॥ विष्णुना स्थापितं लिङ्गं पूजये
 द्योविधानतः॥ सोचिरेणैव कालेन लब्धकामो
 भविष्यति॥ अद्यारभ्य तु यः कश्चित् हरिद्वार
 स्य चोदकम्॥ आनीय भक्तिभावेन स्नापयिष्य
 ति मामिह॥ सोऽपि चित्तस्य कामेन भृशं पूर्णो भ
 विष्यति॥ वैद्यनाथं गमिष्यामि पूजयिष्यामि तं
 पुनः॥ इति संभवते यो वै सोऽपि पापात् मुच्यते॥
 अत्रागत्य तु यैश्चाहं पूजनीयश्च रावण॥ तेषां
 पापानि नश्यन्ति बहुजन्मकृतान्यपि॥ मदर्च
 नात्स यं याति पापराशिरपि द्रुतम्॥ अतो राव
 णधन्यस्त्वं वर्तसे धरणीतले॥ अतः परतरं स्था
 नं नास्ति वै जगतीतले॥ अस्मिन् क्षेत्रे मृता ये तु
 शूलपाणे रनुग्रहात्॥ पुनर्न यांति संसारं पापपू
 र्णो न रायदि॥ मानुषं दुर्लभं प्राप्य वैद्यनाथस्य द

र्शनम्॥नकरोतुनरोयस्तुतस्यजन्मनिरर्थक
 म्॥अन्यत्रकृतपापानांविलयंतीर्थदर्शनात्॥
 तीर्थेषुकृतपापानांविलयंकाशिदर्शनात्॥
 काश्यांविहितपापानांवैद्यनाथस्यदर्शनात्॥
 विलोपोजायतेक्षिप्रमतःक्षिप्रंसुदर्शनं॥वैद्य-
 नाथस्यपापानांवज्रलेपोभविष्यति॥तस्मात्
 काशीस्थितैःपापमुक्तयेप्रतिवत्सरम्॥वैद्यना-
 थस्ययात्रावैसर्वपापपहारिकेति॥ॐ॥॥
 श्रीमन्महाराजाधिराजमहाराजश्रीरामवंशज
 श्रीमन्महाराजमाधवसिंहकारितेतीर्थसुधा
 निधौवैद्यनाथतरङ्गः॥ॐ॥अथचित्रकूटमा-
 हात्म्यम्॥बृहद्दामायणे॥स्नात्वाश्रीयज्ञवेद्या-
 न्तुदृष्ट्वासीतापतिंनरः॥प्रदक्षिणंगिरेःकृत्वाको-
 दियज्ञफलंलभेत्॥पयोभूतानदीयन्नरामरूपा-
 नसंशयः॥यावत्स्थास्यंतिगिरियोयावत्स्थास्यं-
 तिसागराः॥तेगतिंपरमांयांतिदुःप्राप्यामजि-
 तेंद्रियैः॥तपसातेजसानैवदुर्निरीक्ष्यामुरैरपि
 ॥तेभवंतिनरानित्यंमन्दाकिन्याःप्रभावतः॥
 चित्रकूटगिरिंदृष्ट्वापुनर्जन्मनविद्यते॥चित्रकूटं
 गिरिंदृष्ट्वासर्वतीर्थफलंलभेत्॥तत्रमन्दाकिनी
 नामपापिनांपापनाशिनी॥नीलकण्ठंशिवंदृष्ट्वा
 पुनर्जन्मनविद्यते॥ॐ॥इतिश्रीमन्महाराजा

धिराजमहाराजश्रीरामवंशजश्रीमन्महाराज
 माधवसिंहकारितेतीर्थसुधानिधौवैद्यनाथत
 रङ्गः॥ॐ॥ अथजगदीशमाहात्म्यमुच्यते॥त
 त्रादौतत्तीर्थस्यदेवदर्शनादपिपरपदमितित
 त्रतिपादिकाश्रुतिः॥ ऋग्वेदसंहितायाम्॥अ
 दोयद्धारुप्लवतेसिन्धोःपारेअपूरुषंतदारभस्व
 दुर्हणास्तेनगच्छपरस्तरम्॥ तथा॥ ज्येष्ठेभ
 गवतोस्नानस्यावलोकनम्॥ सर्वसन्तापशम
 नमशेषफलसाधनम्॥ स्नपनंश्रीपतेर्ज्यैष्ठ्या
 यदिभक्त्यावलोक्यते॥१॥ प्रायश्चित्तनिमित्ता
 न्यानिपापानिसन्तिवै॥ तानिपापानिलीयंते
 पश्यतांस्नपनंहरेः॥२॥ नातःश्रेयस्करंकर्मशा
 स्त्रदृष्टेपथिस्थितम्॥ मञ्चस्थंस्नाप्यमानंहि
 यःपश्येत्युरुषोत्तमम्॥३॥ स्नानाच्छतगुणंपु
 ण्यंलभतेवैनसंशयः॥ मञ्चस्थितंजगन्नाथं
 स्नानेयस्तुप्रपश्यति॥४॥ सानन्दार्द्रचित्तोसौ
 नकिंचित्तापमश्नुते॥ तदेवपुण्यमुदितंस्नान
 दर्शनकर्मणि॥५॥ अवशेषतोयस्नानफलम्॥
 स्नानावशेषतोयेनस्नायात्तुरुद्रासनस्थितः॥
 नारीवापुरुषोवापितस्यपुण्यंददाम्यहम्॥६॥
 अपुत्रामृतवत्सावावध्यावापिलभेत्सुतम्॥
 सुभगःसर्वलोकानांनिर्धनोधनवान्भवेत्॥अ

यजेष्टे स्नाने विशेषे येमिनीये ॥ जेष्ठस्य विमले
 पक्षे पाचवै पञ्चमी भवेत् ॥ सकृच्छेकां सगे च
 न्द्रे दिने च गुरुवासरे ॥ शुभयोगे महाजैष्ठी सर्व
 पापप्रणासिनी ॥ आषाढसितपक्षस्य द्वितीया
 पुष्यसंयुता ॥ अरुणोदयवेलायां तस्यां देवं प्र
 पूजयेत् ॥ ९० ॥ वैष्णवैः ब्राह्मणैः सार्द्धं जातिभि-
 र्श्वतपस्विभिः ॥ विज्ञापयेद् देवदेवं यात्रायै सकृ-
 ताञ्जलिः ॥ ९१ ॥ इन्द्रद्युम्नं हिति भृतां यथाज्ञा-
 सीः पुराविभोः ॥ विजयस्वरथे नाथगण्डिवा मं-
 दुपंप्रति ॥ तवापि गविलोके न प्रयुनंतु दिशो
 दशः ॥ ९२ ॥ निःश्रेयसपदं यातु स्यावराणि च रा-
 णि च ॥ अथ अवतारकथा स्कान्दे ॥ इन्द्रद्युम्न
 वाक्यम् ॥ कलिकल्मषसंमूढानुद्धर्तुं जगतां
 पते ॥ अवतारो यमेतस्मिन् नीलाचलगृहान्तरे ॥
 ९३ ॥ काचित्कालं प्ररूढानां दुस्त्यजां महदम्भ-
 साम् ॥ इदं ते दर्शनं नाथविना कर्मापि मोचयेत् ॥
 ९४ ॥ बहुजन्मसहस्रेषु मुक्त्यर्थं यतते तु यः ॥ ना-
 ल्पभाग्यस्य पुंसो वै शरणं तत्र जायते ॥ ९५ ॥ अ-
 थ तत्र शरीरपातफलम् ॥ अन्तिमो विग्रहो ह्ये-
 ष्यश्च क्षेत्रे त्यजेत नुम् ॥ मुक्तिमुद्दिश्य यत्कर्म
 न तत्कर्म समीरितम् ॥ ९६ ॥ श्रवणादियथा क-
 र्म मुक्तये मूलसाधनम् ॥ तथा च मरणं पुंसः सा-

स्नात्कैवल्यसाधनम् ॥ यथासर्वत्रसंस्तुतपा
 षाणान्तरमाश्रयम् ॥ कटित्याकृष्यतेलोहे
 मयस्कांतमणिस्तथा ॥ अत्रप्राणपरित्यागः स
 र्वकर्माणिदेहिनाम् ॥ महामाध्याविशेषः ॥ स्का
 न्दे ॥ महामाध्यामहाक्षेत्रेमहापुरुषदक्षिणे
 ॥ महार्णवेनृणांस्नानंमहापातकनाशनम् ॥
 यमखंडकुलेकश्चित्प्रतित स्थितरऊचुः ॥ पु
 रुषोत्तममाहात्म्ये स्कान्दे ॥ तथाहि ॥ गयायां
 पिंडदानेनवयमत्यन्तदुःखिताः ॥ महामोहा
 वसानेचविमुखाकर्मणीदृशा इति ॥ तदुत्तरंक
 थाप्रस्तारे ॥ पुरुषोत्तमक्षेत्रे ॥ महामाध्याधार्मि
 कसप्तमदत्तपिण्डेन ॥ शुभ्ररूपाः शुभ्रकर्माणः
 तत्सणादेवदिव्यंविमानमारुह्यदिवंगता इति
 ॥ सर्वेषां कर्मणां पापं विदन्तः तत्त्वदर्शिनः ॥ अहो
 मेजन्मनोभाग्यं पाखण्डकुलसंतते ॥ १ ॥ गयाश्रा
 दैर्बहुकृतैरुष्णवर्णोपियोजितः ॥ विशुद्धमत
 यस्ते मेराजानश्चसुरद्विषः ॥ २ ॥ दिव्यदेहोहम
 प्यासमन्यतेमोचितामया ॥ यतश्चाहं दिव्यदे
 हः अतः पिंडदानेनतेपिमोचि - ता इति ॥ ३ ॥
 गङ्गासागरयोर्मध्ये ॥ अथसर्वतीर्थीपेक्षया
 पुरुषोत्तमेसागरेदानस्नानयोर्विशेषः ॥ गङ्गा
 सागरयोर्मध्ये गंगायमुनसंगमे ॥ देवनद्यांगया

याञ्चप्रभासेपुष्करेतथा॥ वाराणस्याश्रयसु
 ण्यमुक्तिक्षेत्रेतथैवच॥ दानमर्द्धोदयेदत्वातसु
 ण्यंलभतेनरः॥ अर्द्धोदयेनरस्नात्वासर्वतीर्थ
 फलंलभेत्॥ पुण्यतीर्थजलेस्नात्वा नरोमोक्ष
 पदं व्रजेत्॥ ॐ ॥ इति श्रीमन्महाराजाधिरा
 जमहाराजश्रीरामवंशजश्रीमन्महाराजमा
 धवसिंहकारितेतीर्थसुधानिधौजगदीशतर
 ङ्गः॥ ॐ ॥ अथ विन्ध्यक्षेत्रमहिमा॥ प्रकाश
 रूपायानित्यंविन्ध्याचलनिवासिनी॥ स्थिता
 यासर्वभूतेषुव्याप्तायासकलार्थदा॥ १॥ यत्र
 संवासिनांकामाः शीघ्रंसिध्यंतिसर्वदा॥ यत्र
 स्थित्वामहामायाभुक्तिंमुक्तिंददातिसा॥ २॥
 तस्यास्तुनाम्नातत्क्षेत्रं पावनंभुविमडले॥ वि
 रव्यातंमंगलंदिव्यंकलिदोषविवर्जितम्॥
 ३॥ तत्क्षेत्रात्पूर्वभागेप्रचुरत्तरभगः शंकरः
 शर्मदातायत्क्षेत्रेवासिनांयोबहुलतरसुसंतो
 षदातापरेशः॥ भुक्तिंमुक्तिंचरम्यांवितरति
 बहुलं पावनेस्वीयक्षेत्रेत्रीरम्येसनिविष्टः सु
 भगणसहितस्तारकेशोमहेशः॥ ५॥ अथता
 रककुण्डप्रसंसा विन्ध्यपुराणे॥ तस्याग्रेतार
 कंकुण्डं नाम्नातस्यमहेशितुः॥ यत्कुण्डंभुवि
 विरव्यातं पावनंमंगलप्रदम्॥ कुण्डेऽस्मिन्ना

नमात्रेण सर्वस्नाता भवन्ति हि ॥ कुण्डस्यास्य
 स्नयनजं माहात्म्यं परमं महत् ॥ अस्मिन्तीर्थे म
 हापुण्ये स्नानं कुर्वन्ति मानवाः ॥ पिण्डांश्च नि
 र्वपिष्यन्ति सन्ध्यातर्पणपूर्वकम् ॥ देवास्तैशा
 च तां प्राप्तास्तेषां पितृपितामहाः ॥ तेषां च
 त्वमुत्सृज्य यास्यन्ति परमां गतिमिति ॥ अथ
 तत्समीपस्थलिङ्गं निविध्य माहात्म्ये ॥ तत्र भृ
 ङ्गीश्वरस्साक्षान्महापातकनाशनः ॥ जीवन्मु
 क्तो भवद्भृङ्गीयस्य लिङ्गस्य सेवनात् ॥ चतुर्वेदे
 श्वरश्चैव चतुर्वेदधरो विधिः ॥ लभेद्यद्दर्शनाद्वि
 प्रावेदाध्ययनजं फलम् ॥ यज्ञैः संस्थापितं चैत
 त् लिङ्गं साष्टाङ्गं लन्तथा ॥ अष्टादशानां लिङ्गा
 नां स्यादाधारो यदीक्षणात् ॥ अथ सारस्वतलि
 ङ्गम् ॥ सारस्वतं महालिङ्गं सर्वजाड्यविनाश
 कृत् ॥ सर्वतीर्थेश्वरं लिङ्गं मेतत्सद्यो विमुक्ति
 दम् ॥ धर्मशास्त्रेश्वरश्चैव स्मृतिभिश्च प्रतिष्ठी
 तः ॥ स्मृत्यध्ययनजं पुण्यं यद्विलोकनतो भवे
 त् ॥ शैले श्वरश्च तत्रैव स्वर्गणेश्वरसमावृतः ॥ स
 र्वेषां रत्नजातानां यो विभर्ति परां श्रियम् ॥ क्षीर
 सागरसंज्ञं वै लिङ्गं मेतन्मनोहरम् ॥ यद्दर्शनाल्ल
 भेन्मर्त्यः क्षीराब्धिस्नानजं फलम् ॥ तत्र माहेश्व
 रश्च श्रीमान्मन्त्रं ज्ञाप्य फलप्रदः ॥ सप्तकोटि म

हामन्त्रैस्स्थापितोयःपुरायुगे॥त्रिपुरेशोमहा
 लिंगंकुण्डेतत्रमहत्तरम्॥त्रिपुरेणैवस्वनितं
 त्रिपुरारिप्रियं परम्॥यत्रबाणेश्वरंलिंगंसहस्र
 भुजपूजितम्॥द्विभुजस्यापिबाणस्यसहस्रभु
 जहेतुकम्॥वैरोचनेश्वरश्चैवप्रल्हादेशस्त
 थैवच॥भीष्मेश्वरश्चतत्रैवभीष्मकुण्डंमहत्त
 रम्॥लिंगान्येतानियःपश्येत्सयातिपरमां
 गतिम्॥नरोननरकंपश्येत्भुक्तिंमुक्तिंचगच्छ
 ति॥यदर्चनाल्लभेज्जन्तुःप्रियत्वंसर्वजन्तुष्वि
 त्यादिप्रसिद्धानिप्रतिष्ठिततमानिलिंगानि॥
 अन्यानिविन्ध्यैसहस्रशोलिंगानिरत्नेश्वरम
 धिक्कृत्यबोधव्यानि॥तथाहिविन्ध्यमाहात्म्ये
 ॥यानिकानिचलिंगानिविन्ध्यैसन्तिसहस्रशः
 ॥रत्नभूतमिदन्तेषुलिङ्गंरत्नेश्वराभिधम्॥अ
 थतारककुण्डसम्भूदितमहिमा॥रमांप्रतिशं
 भुवरदानवाक्यम्॥येऽस्मिन्कुण्डेमहापुण्येत्ना
 स्यन्तिभक्तितोनरा॥स्तेषान्नपुनरावृत्तिर्भवे
 त्सत्यंब्रवीमिते॥आहुंदानंजपंहोमंसंध्यास्वा
 ध्यायमेवच॥यद्यदत्रकरीष्यन्तिभूयात्तदमृ
 तंरमे॥कुण्डस्यास्यस्त्रपनजंपुण्यंवक्तुंतुकः
 क्षमइत्यादि॥एवंब्रह्मलक्ष्मीकुण्डादीनिबहु
 शस्सन्तितत्रतोवगन्तव्यानि॥अथपुण्यजला

माहात्म्यम् ॥ यज्जलस्पर्शमात्रेण नरो मुच्येत
 पातकात् ॥ माहात्म्यन्तस्य चारव्या तमतुलं त
 त्वदर्शिभिः ॥ पुण्यौघाया गंगा संगमे फलम् ॥ पु
 ण्यौघायास्तु गंगाया संगमो लोकविश्रुतः ॥ तत्र
 कुर्वन्ति ये स्नानं ते यान्ति परमां गतिम् ॥ भाद्रमा
 सिसिते पक्षे द्वादशी वामनप्रिया ॥ तस्योयः सं
 गमे स्नाति पुण्यौघायास्तु पावने ॥ माहात्म्यम
 तुलं तस्य कल्पकोटिशतैरपि ॥ न समर्थो भवेद्
 कुं नागाधीशोऽप्यशेषतः ॥ नद्या एव विधायास्तु
 संगमो गंगया यतः ॥ नातस्ततो धिकं पुण्यं वर्त्त
 ते सुरसत्तम ॥ अथ तत्र यंत्रमहिमा ॥ बिन्दुस्त्रि
 कोणं षट्कोणं दत्तमष्टदलं तथा ॥ षोडशारं त
 तः पञ्चाक्षतुर्विंशदलं ततः ॥ भूपुरद्वारसहि
 तं महायन्त्रं प्रकीर्तितम् ॥ बिन्दौ तु संस्थिता दे
 वी ब्रह्मरूपेण सर्वदा ॥ पूर्वकोणे त्रिकोणेऽस्य
 महालक्ष्मी व्यवस्थिता प्रत्यग्दिशि मुखं कृत्वा
 ॥ भक्तानां भयहारिणी ॥ नानास्वरधरा देवी ना
 नाभूषणभूषिता ॥ तत्कोणे संस्थिता लक्ष्मी मि
 त्यसर्वं स्तुवन्ति च ॥ अथाष्टभुजा ॥ प्रत्यक् कोणे
 मुखं कृत्वा उत्तरस्यादिशि स्थिता ॥ सामायाष्ट
 भुजा शक्तिरीश्वरी सर्वमोहिनी ॥ सा धयत्यखि
 लां क्लामान् स्वैर्भजैरष्टसंज्ञकैः ॥ दिग्भिरष्टाभिरव

तीभक्तान्बाहुभिरष्टभिः॥अथमहाकाली॥यं
 त्रस्यदक्षिणेकोणेमुखमूर्द्धन्विधायसा॥महा
 कालीमहारूपासंस्थितापरमेश्वरी॥तांस्तुव
 न्तिमहासिद्धयोगीशानिर्मलात्मना॥सर्वैस्तु
 विष्टपैस्माद्वैशाम्भवींकालिकांशिवाम्॥पूर्व
 कोणेरतिर्देविसंस्थितापरमेश्वरी॥याम्यको
 णेमहाकाल्याःनिकटेप्रीतिनामिका॥संस्थि
 तासामहाशक्तिःकोणेतुपश्चिमेतथा॥विज
 यानामिकाशक्तिःस्थितावाण्याःसमीपके॥त
 दग्रेकोणषट्केतुशक्तयःसंस्थितास्त्रिमाः॥ज्ञा
 तव्यासंक्रमेणैवसर्वाघौघनिवारिकाः॥डाकि
 नीशाकिनीचैवलाकिनीकाकिनीतथा॥शाकि
 नीहाकिनीचैवशक्त्यष्टदुदाहृताः॥वृत्ताष्ट
 दलेब्राह्मीत्याद्यास्तालोकमातरः॥संस्थिता
 तत्रवसतांहितायजगतांतथाचेत्यादि॥नाना
 शक्तिगणेशभैरवादिभिस्समावृत्ताविन्ध्यनिवा
 सिनीति॥अथयात्रा॥ततो गच्छेन्महाकालींको
 णेय्याम्यस्थितांशिवाम्॥पूर्वोक्तक्रमेणैवपू
 जयेद्भक्तिभावतः॥पूजयित्वा महामंत्रं यथाश
 क्त्याजपेत्सुधीः॥अथरामगयाविन्ध्यमाहात्म्ये
 ॥तत्क्षेत्रात्पश्चिमायान्तु गयारामस्यपुण्यदा॥
 एकयोजनविस्तीर्णायितृणामोसदायिनी॥क

जीवती नदी तत्र सर्वकल्मषघातिनी ॥ स्वर्न
 द्यासहसंज्ञातः संगमः साधुपूजितः ॥ तत्रैका
 स्थापितारामचंद्रेणानल्पमेधसा ॥ शिलाकलि
 जदोषेण पीडितानां हिताय च ॥ तत्र कुर्वन्ति येश्च
 हंपितृणां तृप्तिहेतवे ॥ नंदंति पितरस्तेषां त्रि
 दिवे त्वमरैः सहेति ॥ स्थिताष्टमातृककलाष्ट
 दलाग्रेऽष्टौ भैरवाः ॥ असितांगरुरुचण्डक्रोध
 उन्मत्तकपालभीषणसंहाराः ॥ तदग्रेषोडशारे
 द्मादेव्यः क्रमेणैव ज्ञेयाः पाशिनी कामिनी
 मोदिनी विमला ॥ अरुणा जयिनी सर्वा ईश्वरी
 अनेगकुसुमा अनेगमेखलामदना अनेगवे
 गिनी ॥ अनङ्गमदना अनेगा अंकुशा अनेगमं
 गलाक्षेत्र इति ॥ तदुत्तरम् ॥ यंत्ररक्षार्थं स्थिता
 शक्तयस्त्रिमाः ॥ विष्णुमायाचेतना च महाव
 लवती बुद्धिनिद्रा सुधाक्ष्या या शक्तिरुष्णा क्षा
 तिजातिरुज्जाशान्तिश्रद्धाकांतिकालस्मीवृ
 त्तिधृतिस्मृतिदयातुष्टिपुष्टिमातृरूपा भ्रांति
 बलादुन्दिपाद्विष्ठात्रीचितिरूपा ॥ एताश्शक्त
 यो विन्ध्यक्षेत्रे सदा स्थिताः ॥ ततस्तु चतुर्द्वारे
 गणेशश्च कुमारश्च पुष्पदंतोऽपि कार्त्तनः ॥ इति
 चत्वारो गणेशाः ॥ आनन्दभैरवः पूर्वसिद्धिना
 थस्तु पश्चिमे ॥ कपालभैरवो देव्यादक्षिणे चोत्त

रेरुरुः॥ द्विःपंचाशद्भैरवास्तत्रक्षेत्रेसिद्धिवि
 धायिनः॥ योगिन्यस्संस्थितास्तत्रस्वस्यायुध
 समावृताः॥ यंत्रराजस्यपरितोरक्षार्थंतादृढ
 व्रतादृत्यादि॥ अथाष्टभुजाध्यानम्॥ श्वेता
 ब्धौश्वेतपत्रैरविदलकमलाभ्यन्तरेसन्निव
 ण्णांश्वेतांगीश्वेतमौलिस्फुरितशशिकला
 मष्टवाहूनमामीत्यादितीर्थानितत्रसन्ति॥
 विन्ध्यक्षेत्रेचतीर्थानां॥ कोटीनांयात्रास्नान
 दानजपहोमादिस्थानानीतिशम्॥ भूतत्र्य
 ङ्कशशोकसम्मितमितेऽब्देमासिपौषेऽष्टमी
 श्रीमन्माधवसिंहकारिततनुर्भूयातसताप्री
 तये॥ नाम्नातीर्थसुधानिधिःशुभनिधिःप्रातुप्र
 मामन्धकेपक्षेऽह्निसितिनन्दनेसमभवत्पूर्णे
 निबन्धश्शिवम्॥ ॐ॥ इतिश्रीमन्महारा
 जाधिराजमहाराजश्रीरामवंशजश्रीमन्म
 हाराजमाधवसिंहकारितेतीर्थसुधानिधौ
 विन्ध्याचलतरङ्गः॥ ॐ॥ शुभंभवतु॥

अथोपक्रमणिकातत्रायोध्या सूचीपत्रम्

	पृ.	पं.		पृ.	पं.
अथसप्तपुरीमोक्षप्र			अथसरयूदर्शनफलं	५	३
तिपादकश्रुतिः	२	१	अथसरयूस्नानफलं	५	१५
अथादावयोध्याकथ	२	७	अथस्वर्गद्वारप्रमाणं	५	२१
अथायोध्यास्वरूपम्	२	१४	तत्रस्नानादिफलञ्च	६	३
अथायोध्याशब्दार्थो	३	१	तत्रप्राणत्यागमहि	६	६
अथायोध्यास्मरणफलं	३	७	नागेश्वरदर्शनम्	६	८
अथायोध्यादर्शनफलं	३	१२	अथायोध्यायांसप्तहर	६	११
अथायोध्याप्रमाणम्	४	१३	अथजन्मस्थानमहिमा	६	१५
अथान्तरगृहम् ..	४	१६	अथगोप्रतारमाहा		
अथायोध्यागमनफलं	४	२१	त्स्यम्	६	२१

ॐ अथमथुरातरङ्गानुक्रमणिका ॐ

अथतत्प्रतिपादिका			अथस्मरणफलम्	९	१३
श्रुतिः	७	१७	अथतत्रजितेन्द्रियत्वे		
अथमथुराप्रमाणम्	९	२	फलम्	९	१९
अथमथुरानामोच्चा			अथतत्रत्यविश्रान्ति		
रणफलम्	९	५	तीर्थस्नानफलम् ॥	१०	२
सर्वतीर्थापेक्षयाम			अथकनखलम् ..	१०	१०
थुराधिका	९	८	अथतिन्दुकस्नानफलं	१०	१४

नाम	शृ.	पं.	नाम	शृ.	पं.
अथसूर्यतीर्थमाहा	१०	१९	अथकालविशेषेस्ना	१२	२१
त्म्यप्राणत्यागफलम्			नादिफलम्		
अथध्रुवतीर्थफलं	१०	२१	अथमथुराब्राह्मण	१३	७
अथमोक्षतीर्थफलं	११	२	माहात्म्यम्		
अथकोटितीर्थस्नान	११	३	अथमथुरावासिमहि	१३	१६
फलम्			अथकालीयहृदेस्ना	१४	६
अथऋणतीर्थफलं	११	६	नक्रीडनप्राणत्यागफ		
अथवृद्धितीर्थेआहु	११	६	लानि		
फलम्			अथकदम्बमहिमा	१४	१६
अथकार्तिकेविशेषः	११	१६	अथगोवर्द्धनमाहा	१५	२
तत्रद्वादश्यांविशेषः	११	२०	त्म्यम्		
अथभीष्मपंचकंनिद्रा	१२	१	अथसर्वतीर्थनामा	१५	६
हृदकरेयादुकावलोकनं			नि		
अथमधुवनान्तर्गतम	१२	८	अथमथुरामाहात्म्य	१५	१२
थुरामाहात्म्यम्			अवणमहिमा		
अथतत्रयमुनामाहा			माथुरमहातीर्थानि	१५	१७
त्म्यम्	१२	१५	अथमथुरावरदेवता	१५	२३
ॐ ॥ अथमायातरङ्गानुक्रमणिका ॐ					
तत्रादौनामकथनम् ..	१६	१०	वर्त्ततीर्थानांफलम्	१६	२२
अथस्नानफलम् ..	१६	१६	तत्रकनखलेस्नानम्	१७	३
सप्तगङ्गात्रिगङ्गाशुक्रा			अथमायासेत्रप्रमाणं	१७	५

अथद्रोणाश्रमप्रमाणं	११	अथगंगाद्वारनाम्निकथा	१८	१६
अथतत्रप्रसिद्धतीर्थ	११	अथविष्णुतीर्थमहि	१८	२
नामानि		अथतत्रकौमुदतीर्थम्	१८	८
अथचंडिकातीर्थम्	११	तत्रत्तानप्राणस्यगफुलं		
अथदक्षेश्वरमहिमा	११	अथतत्रतिथिविशेष	१८	१६
अथरामतीर्थमहिमा	१८	फलेविशेषः		
अथहृषीकेशमहिमा	१८	अथमाहेश्वरीपीठ	१८	२२
यमुनामाहात्म्यञ्च ..		महिमा		
ॐ अथकाशीतरङ्गानुक्रमणिकालिख्यते ॐ				
तत्रादौकाशीमाहात्म्य	२०	लविचार	३०	१२
प्रवणमहिमा		अथकाश्यादिक्षेत्र		
अथकाशीस्वरूपम्	२१	प्रमाणम्	३०	१७
अथकाशीनाममहि	२२	अथकियत्कालङ्का	३६	१२
अथकाश्यादिशब्दनि	२३	शीवासफलम्		
र्वचनम्		अथक्षेत्रसंन्यासः	३८	५
अथात्यत्रस्थितस्या	२६	अथनानाकाम्यक	३८	१६
पिकाशीस्मरणफलम्		र्माणि		
अथकाशीगमनमहि	२७	अथकालविशेषेञ्च		
मातत्रगमनेविष्णुप्रार्थ		नेकतीर्थागमः	४०	१५
अथकाशीदर्शनमहिमा	२८	अथमत्स्योदरीयोगः	४१	६
अथकाशीप्रवेशमहिमा	२८	अथकाश्यांगंगामहिमा	४१	१५
अथकाशीप्रवेशेनका		अथावश्यपूज्यदेवाः	४१	१८

तत्रशङ्कराराधनंभ	४२	पं०	अथवाराणस्यांमरणे	४२	पं०
वानीपूजनञ्च	४२	१	मुक्तिप्रतिपादकवाक्या	४४	१
धुण्डिराजपूजनम्	४२	६	अथतत्रश्रुतयः	४६	११
कालभैरवपूजनम्	४२	१४	जावालोपनिषद्युक्ताः	४७	३
दण्डपाणिपूजनम्	४२	१९	रामतापनीयोपनिषद्यु		
अथक्षेत्रसंज्ञिका	४२	२२	अथऋग्वेदसंहितोक्ताः	४७	१६
चण्डिका			अथकाश्यामृतानां		
अथनित्ययात्रा	४३	९	भैरवीयातनाविचारः	४९	२

ॐ अथकाञ्चीतरङ्गानुक्रमणिकालिरख्यते ॐ

तत्रनिवासफलम्	५२	१०	अथकामारव्यामहि	५३	५
अथतत्रकृत्यमहिमा	५२	१४	मा		
अथतत्रसामान्यतो	५२	१६	अथतत्रत्यसर्वतीर्थ	५३	९
महिमा॥			सरोवरमहिमा		
अथशिवकाञ्ची	५३	२१	अथतत्रआद्म	५३	१२

ॐ अथावन्तिकातरङ्गसूचीलिरख्यते ॐ

तत्रादौमहाकालशब्दा	५३	१९	अथत्रीणिमहालि	५४	६
अवन्तिशब्दार्थः	५३	२१	ङ्गानि		
अथतत्रमृतशरीरेन	५४	१	अथमहाकालदर्शन	५४	११
पूतिगंधः			महिमा		
अथतत्रकोटिसंख्य	५४	३	महाकालस्मरणम	५४	१६
कलिंगानि			हिमा		

ॐ अथाद्वारावतीतरङ्गसूचीलिरख्यते ॐ

तत्रादौ गोमतीमाहा	४८५	अथ गोमती दर्शन	४८५
तस्यम्	५५५	स्नानमहिमा	५५१०
अथ रुष्णादेव प्रसाद	५५१२	अथ चक्रतीर्थमहिमा	५५१७
दर्शनम्		श्रवणद्वन्द्व्यांगोम	५८५
अथ गोमत्युदधिसं	५५१८	त्युदधि स्नानम्	
गमस्नानम्		अथ द्वादशीमात्रफल	५८८
तत्र श्राद्धमहिमा	५६३	माधवे विशेषश्च	
अथ कृत्वा समहिमा	५६१७	अथ पञ्चामृतस्नानं	५८१२
अथ तत्रत्यगोप्रचार		हारकायामाश्चर्ज्ज	
तीर्थमहिमा	५७५	दर्शनम्	५८१५
❀ अथ प्रयागतरङ्गस्तुचीप्रारभ्यते ॥ ❀			
अथ सामान्यतः प्रया		अथ प्रयागादिप्रमा	६४१३
गमाहा तस्यम्	५८७	एतदव्याप्य प्रयागक्षेत्र	६४१८
अथ प्रयागस्नानफलं	६०२२	एतन्मध्ये वेणीक्षेत्रं	६५५
तत्र प्राणत्यागफलञ्च	६११०	अथ प्रयागे वपनवि	
अथ प्रयागस्मरणम्	६१२२	चारः	६५१४
अथ प्रयागनाममहि	६२८	अथ प्रयागे जीवत्पितृ	६६११
अथ प्रयागशब्दनिर्व	६२१५	केनपि सशमश्रुवपनं	
चनम्		ङ्कार्यम्	
अथ प्रयागगमनम्	६३१	सभर्तृकाणां मुण्डने	६७४
अथ प्रयागदर्शनम्	६३१८	व्यवस्था	
अथ प्रयागप्रवेशः	६४१०	सधवानामपि वेणीदानं	६८६

मुण्डनेयोजनादि ..	६८	१७	अथमाघस्नानकालः ..	७५	१२
अथतत्रकाम्यस्ना	६९	६	अथप्रयागीयती		
नदानादि			र्थानि	७५	१३
ग्रासधेनुदानादिफलं	६९	१७	कम्बलाश्वतरौनागौ	७५	१८
कन्यादानफलञ्च ..	७०	१	सर्वसामुद्रः	७५	२१
अथप्रयागेसामान्य	७०	७	हंसप्रतपनम्	७६	२
स्नानम्			अथअस्यवटम		
अथप्रयागेमाघस्ना	७०	१६	हिमा	७६	३
अथतत्रगंगामहिमा	७१	१	ऋणप्रमोचनम्	७६	८
अथवेणीमहिमा ..	७१	१०	अग्नितीर्थम्	७६	१२
अथदिनविशेषेस्ना			अनरकम्	७६	१४
नेविशेषः	७२	१६	सन्ध्यावटोनाम	७७	१
अथसप्तमी	७२	२१	भोगवतीनाम	७७	३
अथमाघमायांविशेष	७३	२१	दशाश्वमेधिकम्	७७	४
तत्रयोगविशेषेआद्रम्	७४	३	मीनसंनाम	७७	८
तत्रार्द्धेदययोगः ..	७४	९	प्रयागेयमुनामहिमा	७७	१३
अथमाघस्नानविधिः	७४	२०	निरुजकम्	७८	१

ॐ अथपुष्करतरङ्गसूचीप्रारम्भ्यते ॐ

तत्रार्द्धेमार्जनम्	७८	१३	तत्रैकरात्रिवासफलं	७८	१२
तत्रब्रह्मभोजफलम् ..	७८	१७	अथतत्रत्रीणिश्रु		
अथकार्त्तिक्यांविशे	७९	१	ङ्गणि	७८	१४
अथस्मरणफलम्	७९	४	इतिपुष्करतरङ्गः		

ॐ अथ कुरुक्षेत्रतरङ्गसूचीप्रारम्भ्यते ॐ				पं
तत्रादौ स्मरणमहिमा	८०	५	अथवासमहिमा	८०
अथतत्रत्यपांशुमहिमा	८०	८	तत्स्थानप्रमाणञ्च	८० १०
हिमा	८०	८	अथमानसफलम्	८१ १६
ॐ अथ नैमिषारण्यतरङ्गसूचीप्रारम्भ्यते ॐ				पं
तत्र सामान्यतोगोमती सहितप्रशंसा				पं
अथतत्रस्नानदानादिमहिमा	८१	६	अथसंदोहस्थानम्	८१ १८
अथतस्सेत्रप्रमाणं	८१ ११	६	तत्राष्टम्यादिषुविशेषः	८१ २१
अथकन्याकुलम्	८१ १६	३	अथनैमिषकुलमहिमा	८२ ३
तत्प्रमाणञ्च	८१ १६	३		
ॐ अथ केदारतरङ्गसूचीप्रारम्भ्यते ॐ				पं
तत्रादौ केदारस्मरणफलम्	८२ १३	१०	अथदशाक्षरीविद्यानुष्ठानपूर्वकं स्नानम्	८३ १०
तत्तीर्थजलपानफलं	८२ २०	१०	अथभाद्रेऽनुष्ठानविशेषो वायुपुराणे	८३ १८
अथतस्सेत्रप्रदक्षिणं	८३ ५	१८		
ॐ अथ गयातरङ्गसूचीप्रारम्भ्यते ॐ				पं
अथगदाधरमहिमा	८६ १५	१२	अथगयादिप्रमाणं	८८ १२
अथपदमहिमा	८७ ७	१८	अथगयासिरःप्रमाणं	८८ १८
अथरुद्रपदमहिमा	८७ १२	३	अथगयामध्यप्रमाणं	८८ ३
अथगयादिनामनिर्वचनम्	८८ १	६	अथगयाशिरः	८८ ६
		७	अथगयागमनप्रशंसा	८८ ७

अथगयावासका	८८	१८	अथगयाश्राद्धेपित	८८	२०
लनियमः	८८	१८	अथतत्रत्यब्राह्म	८९	६
अथगयाश्राद्धाधि	८८	१८	णप्रशंसा	८९	६
कारिणः	८८	१८	अथतत्रत्यनाना	८९	१२
अथगयाश्राद्धकालः	८९	७	तीर्थप्रशंसा ...	८९	१२
ॐ अथवैद्यनाथतरङ्गप्रारम्भ्यते ॐ					
अथसामान्यतोवै			हरिद्वारोदकदानेफलं	९२	११
द्यनाथप्रशंसातत्र			अथवैद्यनाथगमन		
शिववाक्यम्	९२	१	सम्भावनेफलम्	९२	१४
ॐ अथचित्रकूटतरङ्गप्रारम्भ्यते ॐ					
अथचित्रकूटप्रशंसा			गिरिप्रदक्षिणम् ..	९३	१३
तत्रयत्तवेद्यास्नानम्	९३	१२	मंदाकिनीप्रशंसा	९३	१४
सीतापतिदर्शनञ्च	९३	१२	चित्रकूटगिरिदर्शनफ	९३	१५
ॐ अथजगदीशतरङ्गप्रारम्भ्यते ॐ					
अथजगदीशप्रशंसा			अथावतारकथा ..	९५	१२
तत्रत्यदेवदर्शनस्पर्श			अथतत्रशरीरपातफ	९५	१८
नादपिमुक्तिः श्रुत्या	९५	५	कश्चित्प्रतितत्पि		
ज्येष्ठेभगवतोस्नान			तरङ्गचुः	९६	७
स्यावलोकनम् ..	९५	७	अथपाखण्डकुल		
अवशेषतोयस्नान			सन्ततिः	९६	१५
फलम्	९५	१८	अथसर्वतीर्थापेक्षया		
स्नानेविशेषः	९५	२२	तत्रस्नानेविशेषः	९६	२०

ॐ अथविन्ध्यतरङ्गप्रारम्भ्यते ॥ ॐ		पृ.	पं.
अथविन्ध्यप्रशसात	१८ १	अथाष्टभुजा	१०० १८
त्रतारककुण्डमहिमा	१७ २०	अथमहाकाली	१०१ १
अथतत्समीपस्थलि		अथयान्त्रा	१०१ १७
ङ्गानि	१८ ६	अथरामगया	१०१ २०
अथसारस्वतलिङ्ग	१८ १३	अथाष्टौभैरवाः	१०२ ७
अथतारककुण्डस		तदग्रबोडशारेदेव्यः	१०२ ८
म्भूदितमहिमा	१८ १४	यन्त्ररक्षार्थशक्तयः	१०२ १३
अथपुण्यजलामाहा		तदग्रेचारोगणेशाः	१०२ १८
त्म्यम्	१८ २२	अथभैरवाः	१०२ २१
पुण्यौघायागङ्गासङ्ग		तदग्रेयोगिन्यः	१०३ २
मेफलम्	१०० ३	अथाष्टभुजाध्या	
अथतत्रयन्त्रमहिमा	१०० ११	नम्	१०३ ४